

കുമാർ. പ്രഭാ

൧൮൪, 1926

2
m 211, N15AB
N26. 11.10 ✓
169838

May 1926. அக்ஷயவருஷ சித்திரைமீ

REGD. No. 138 M. 1190.

ஆனந்த போதினி

ANANDA BODHINI.

Vol. 11. பொருளடக்கம் No. 10.

பக்கம்.

1. தடவுள் வணக்கம் ... 377
2. அருமபொருள் வினக்கம் ... 378
3. மனைவியின் முக்கிய கடமைகள் ... 379
4. சந்தானேயர்களுக்கு அறிவிப்பு ... 384
5. தனித்தமிழும் ஆங்கிலமும் ... 387
6. செவ்வழம்—வறமையும் ... 390
7. ஆரிய சித்தாந்தம் ... 392
8. அக்ஷய வருஷப் பிறப்பு ... 396
9. அக்ஷயவருஷ கலியாண சந்தேக நிலிர் த்தி ... 399
10. ஆத்திருடி உதாரணக் கதைகள் ... 400
11. நாலடியார் வசனம் ... 402
12. அனுபவமே உண்மை ... 403
13. மாணத்திற்குப்பின் மனிதர்நிலை ... 406
14. தமிழின் முற்கால தற்கால நிலைமைகள் ... 408
15. பகவத்கேத வசனம் ... 411
16. அம்பாலிகை ... 418
17. பொது சமாச்சாரங்கள் ... 415
18. பஞ்சாங்கம் ... 416

விளம்பரங்கள் விலை அனு 2.

ம211, N1503
N26-11-10
1615

சென்னை, மார்ச் 1926

“ஆனந்தபோதினி”

சந்தா விவரம்.

வருடம் 1-க்கு	{ இந்தியா, பர்மா, எசுலோன்	ரூ. அ. ப.
தபாங்குலி	{ சீனா, மலாயா, இந்தியா, தென் ஆபிரிக்கா, பாசா, மெ	1—0—0
யுப்பிட	{ சபோடோமியா முதலிய வெளி நாடுகளுக்கு }	1—4—0
கடந்துகொண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விலை		0—2—0
சென்ற வருடங்களுடைய தனிச் சஞ்சிகை விலை		0—3—0

ஒரு வருடத்திற்குத் துறைந்த சந்தா கிடையாது.

(1) சந்தாதாரராய்ச் சேருகிறவர்கள் பூரணமாய்ப் பெயரை எழுதியனுப்பவேண்டும்.

(2) சந்தா தொகையை முன்னாடி செலுத்தியாவது அல்லது வி.பி. யில் பணம் கட்டியாவது பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எப்போது சேர்ந்தாலும் அவ்வருட ஆடிமாத முதல்தான் கணக்கு வைக்கப்பட்டு ஆடிமாத சஞ்சிகை முதல், சேர்த்தனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகை வி. பி. யில் வரவழைப்போர் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் 2-அனுவோடு (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10-ரூபா வரை யில் 2-அனுவோடு வரையால்) வி. பி. கமிஷன் 2-அனுவோடு வி. பி.க்கு தபால் சார்ஜ் 0-0-6. ஆக 0-4-6 அதாவது 5-அனுவோடு சேர்த்து ரூபா 1-5-0 கட்டி வி. பி. யைப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே யாகும். ஆதலால் முன்னாடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்வதே நலம். இதைக் கவனிக்கவும்.

(4) யாருக்கேனும் சஞ்சிகை சேரவிட்டால் அவர்கள் அம்மாதம் 15-ம் தேதிவரையில் பார்த்து அதற்குமேல் அதே தமிழ்மாத முடிவிற்குள் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி யனுப்பக்கூடும். பிறகு தெரிவிப்போர் கிரைய மனுப்பிப் பெறவேண்டும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் அடுத்த சஞ்சிகை தங்களுக்குப் புது விலாசத்திற்கு வந்து சேரும்வண்ணம் தபாலாபிஸோடு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு நமக்குப் புதுவிலாசத்தை யறிவிக்கவேண்டும். இன்றேல் அடுத்த சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விலாசத்திற்கே போய்விடும். அதற்கு நாம் பொறுப்பாளியல்ல.

(6) சந்தா நம்பரைக் குறிக்காமல் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப் படமாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் கேரிடும் தவறுதல்களுக்கு நாம் பொறுப்பாளியல்ல. பதிலை விரும்புவோர் ரிப்பளை கார்டாது தபாற் றீலீஸையாவது அனுப்பினாலன்றி விடையளிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) வியாசங்களை எழுதுவோர் சுத்தமாக இலக்கணப் பிழையின்றித் தங்கள் உண்மைப் பெயருடன், மதநாஷணை, பிறர் நாஷணை, துரைத்தன விரோதம் முதலியவையின்றியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கூடியனவாகவும் எழுதவேண்டும். வியாசங்களைத் திருத்தவும், அவற்றிலுள்ள சில விஷயங்களைக் குறைக்கவும், கூட்டவும், அவற்றைப் பிரசுரிக்காமல் நிறுத்தவும் நமக்கு பாத்தியமுண்டு. எவ்வித காரணத்தைக்கொண்டும் வியாசங்கள் திருப்பியனுப்பப்படமாட்டா. வியாசக்காரர் அபிப்பிராயங்கட்கு நாம் பொறுப்பாளியாகோம்.

Life Subscription	{ இந்தியா, பர்மா, எசுலோன்	தபா	15—0—0
ஜீவிய சந்தா	{ அன்னிய நாடுகளுக்கு	”	20—0—0

நா. முனிசாமி முதலியார், “ஆனந்தபோதினி” ஆபீஸ்.
நெ. 6, வெங்கடேசமல்திர் தெரு, தபாம்பேட்டி நெ. 187, மதராஸ்.

கடந்த வருடங்களைக் காட்டிலும் இவ்வருடப் பஞ்சாங்கத்தில் அனேக விஷயங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

64 பக்கங்கள் கொண்ட

அகத்ய வருஷத்திய

(நேத்திர ஜீவநஷத்திராதி சாந்திர ஸௌரவமான)

சர்வமுகூர்த்த

“ஆனந்தபோதினி சுத்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்”

மது வானசாத்திரக் கணிதத்திலும், ஆங்கில வானசாத்திரக் கணிதத்திலும் திறமை வாய்ந்த, ஸ்ரீமான் C. G. இராஜன் பி. ஏ. அவர்களால் (B. A. Mathematics) இப் பஞ்சாங்கம் சுத்தமாகக் கணிக்கப்பட்டது.

சிறுவர்களும், ஸ்திரீகளும் சுலபமாக அறிந்து கொள்ளும் படி திதி நஷத்திரங்களின் நாழிகையோடு, மணி நீயிஷமும் பக்கத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பஞ்சாங்கத்தில் இருக்க வேண்டிய, நேத்திரம், ஜீவன், அமிர்தாதி யோகங்கள், விவாக சக்கிரம், அகஸ் இராசியிருப்பு, விரதாதி விசேஷங்கள், தசா புத்தி, கிரக சாரங்கள், தசவிதப்பொருத்தங்கள், சஞ்ஞங்கள் முதலியவைகளோடு, நவநாயகர்கள் பலன் முதலிய வேறு விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டு சோதிடர்களும் மற்றவர்களும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி சோதிட பொது விஷயங்களும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வருஷம் விசேஷமாக ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாகவுள்ள நட்சத்திர ஓரை, சந்திர உதையம், கிரக உச்சம், நவக்கிரக நிராயண சுத்த ஸ்புடமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சாங்கம் 1-க்கு விலை அணா 2.

6-பஞ்சாங்கங்கள் 0—8—0. 12-பஞ்சாங்கங்கள் 0—14—0.

தனி பஞ்சாங்கம் வேண்டுமோர் விலையோடு தபால்கலி ½ அணா சேர்த்து தபால் பில்லுகளாக அனுப்பவும்.

25 பஞ்சாங்கங்கள் வேண்டுமோர் ரூ. 1—10—0 முந்தி அனுப்பிவிட்டு தங்களுக்கு சமீபமான இரயில்வே ஸ்டேஷன் தெரிவித்தால் பார்சலாக அனுப்பிவிடுவோம். இரயில் சார்ஜ் நீங்கள் கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

வியாபாரிகளுக்கு “ஓங்கு ஆனந்தபோதினி பஞ்சாங்கம் விற்கப்படும்” என்று பெரிய எழுத்தில் போர்டும் அனுப்பப்படும்.

எமது பஞ்சாங்கமும் புஸ்தகங்களும் எல்லா ஊர் புத்தக வியாபாரிகளிடத்திலும் எல்லா ரேயில்வே (Higginbotham) புக்ஸ்டால்களிலும் கிடைக்கும்.

6-ம் நெ. 28-ம் நெ. பஞ்சாங்கங்கள்.

தனலக்ஷ்மி கம்பெனியாரால் வெளியிடும் 28-ம் நெ. 6-ம் நெ. பஞ்சாங்கங்களும் எமது அச்சுக்கூடத்திலேயே நல்ல விதத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு அணா ½.

6-பஞ்சாங்கம் அணா 2½. 12-பஞ்சாங்கம் அணா 4.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167 மதராஸ்.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண **வசன சங்கிரகம். (மூன்றாம் பதிப்பு.)**

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் சூட்டோன் படம் ஆர்ப்பேப்பரில்
போட்டு உள்ளே சேர்க்கப்பட்டிருப்பதோடு, மேல் காலிகோ
பைண்டு முன் பக்கத்திலும் டை படம் மிக அழகாகப்
பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது
மிகக் திருத்தங்களோடு உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில்
அச்சிடப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 2.

இதன் முதல்
இரண்டு பதிப்புக்க
ளும் மிக விரைவில்
செலவாகி விட்டபடி
யால் இம்முற்றும் பதி
ப்பு ஒப்போது வே
கிவந்துள்ளது. ஒப்ப
திப்பிலும் சொற்பக்
காப்பிகளே அக்கிட
ப்பட்டிருக்கின்றன.
ஆதலின் ஒப்பதிப்பு
புத்தகம் வேண்டிய
வர்கள் முன்னரேழு
திப்பெறுக்கொங்க
ஸ்ரீ இராமபிரான்
சரிதையை விரித்துக்
புடும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இவர்குமி கடாசு முண்டாகும். இவ்வணம் இவை
புண்டாகுமென்பதை,

உறும் இந்த இராமா
யணமானது மிக்க பு
ண்ணிய கதை யென்
பது உலகநிலை விஷ
யம். இதனைப் பாராய
ணஞ் செய்வதானுண்
டாம் பயன்கள் அள
விடற்கரியனவாம். இ
தனைப் பக்தி சிரத்தை
புடன் படிப்பவர்க்கு
உலகத்தில் விரும்பக்
கூடிய பொருள்களை
ல்லாம் கைகூடும்; உய
ர்ந்த அறிவுண்டாகும்;
தீர்த்தி அதிகரிக்கும்;
மோகத்தை அடை

“நாடிய பொருள்கைகூடும் ஞானமும் புகட முண்டாம்
விடியல் வழிய தாக்கும் வேரியல் கமலை மோகமும்
நீடிய வரக்கர் சேனை நிறபட்டழிய வாகை
குடிய சிலை பிராமன் தேவன்வலி உறுவோர்க்கே”

என்னும் பாடலால் தெரிந்துகொள்ளலாம். இன்னும் இதனைப் படிப்ப
தன்மூலம் ராம என்ற நாமம் அடிக்கடி நாவில் வருவதனால், அதனைச்
சொல்வார்க்கு கன்மையும் செல்வமுமுண்டாகும்; தீமையும் பாவமும்
சேரமாட்டா; ஜனனமரணங்கள் நீங்கிவிடும். இவ்விவரங்களை,

“கன்மைபுஞ் செல்வமு நாளு கல்குமே
கின்மைபும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே
சென்மறு மாணமு மின்றித் தீருமே
இம்மையே ராமவென் நிரண் டெழுத்தினால்”

என்னும் செய்யுளால் உணரலாம். இன்னும் இந்த இராமகதையை சித்
தத்திலாவது, தமிழிலாவது, தெலுங்கிலாவது, கன்னடத்திலாவது,
வேறு பாஷைகளிலாவது படிக்கக்கேட்பவர்க்கு தேவராயப் பிறந்து சுவர்க்க
இன்பத்தை அனுபவிப்பார்கள்; இதனை,

“வடகலை தென்சிலை வடுகு கன்னடம்
இடமுன் பாடையா தொன்றி னுயிலும்
திடமுன் ரகுலத் திராமன் னக்கதை
அடைவுடன் கேட்பவ ரமா ராவரே”

என்னும் கவியால் தெரிந்துகொள்ளலாம். இன்னும் இந்த இராமாயணத்
தில் வரும் கதைகளில் ஒன்றைப் படித்தவர்களும், கேட்டவர்களும், இது
கல்வென்று சொன்னவர்களும் நரகத்திற் சேரமாட்டார்கள். இதனை

“வென்றிசே ரிலங்கை யானை வென்றமால் வீர மோத
கின்ற ராமாயணத்தி னிகழ்த்திடு கதைகள் தம்மில்
ஒன்றினைப் படித்தோர்தாறு முறைத்திடக் கேட்டோர் தாமும்
நன்றிது வென்றோர் தாறு நரகம் தெய்தி டாரே.”

என்னும் பாட்டு உறுதிப்படுத்திக் கூறுகின்றது. இவ்விதம் இராமாயணத்
தில் ஒரு அடியை எவ்விதம் சொல்லுகின்றவர்களும் பிரமலோக பதவியை
அடைந்து அங்கே செல்கின்றார்களா என்பது என்னு மழியாத பரமபத்
தினை யடைவார்கள். இவ்விவரத்தை,

“இராகவன் கதையி லொருகவி தன்னி லேகபா தத்தினை யுரைப்போர்
பராவரு மலரோ னுலகினி லவனும் பன்முறை வழுத்தவீற் றிருந்து
புராதன மறையுமண்டர்பொற்பதமும் பொன்றா னதனினும் பென்
அராவனை யமல் னுலகெனும் பரம பதத்தினை யணுகுவ னன்றே” [ர
என்னும் செய்யுள் விளக்கிக்காட்டும். இன்னும் இந்த இராமசரித்திரத்
தைக்கேட்டு மறவாமல் மனத்தில் வைப்பவர்க்கு, அன்னதானம், பூமி
தானம், கன்னிகாதானம், கோதானம், சொர்ணதானம் முதலிய பலதானங்
களைச் செய்தபலன் சித்திக்கும். இவ்வாறு பயனுண்டாகு மென்பதை,

“அன்ன தான மகிலநற் றுணங்கன்
கன்னி தானங் கபிலையின் தானமே
சொன்ன தானப் பலனைச் சொல்லுவர்
மன்னிராம கதைமற வாரக்கரோ”

என்பதால் ஐயமற அறிந்துகொள்ளலாம். இன்னும் இந்தப்புண்ணியகதை
முழுவதையும் எழுதிவைத்தவர்களும், கொண்டாடினவர்களும், கற்றுக்
கொண்டவர்களும், இதனைப் பாராயணஞ் செய்பவர்க்கு மிகுந்த பொரு
ளைக் கொடுத்துக் கேட்பவர்களும் இப்பூவுலகத்தில் சக்கரவர்த்திகளாகி
யிருந்து முடிவில் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் வாசஸ்தானமாகியவைகுண்ட
டத்தையடைந்து மாறாத இன்பமனுபவிப்பார்கள். இவ்விவரம்,

“இனையநற் காதைமுற்று மெழுதினோர் வியந்தோர் கற்றோர்
அனையது தன்னைச் சொல்வோர்க் கரும்பொருள் கொடுத்துக்கேட்போர்
கனைகடற் புடவியீதே காவலர்க் கரசாய் வாழ்ந்து
வினையம் தறுத்து மேலாம் விண்ணவன் பதத்திற் சேர்வார்”
என்பதால் உணரப்படும்.

இன்னும் இந்த இராமாயணத்தைப் பத்திபுடன் படித்து முடிக்கு
மிடங்களில் கலியாணம் முதலிய மங்களகாரியங்கள் சிறைவேறும்; புத்
திரப்ரக்கிய முண்டாகும்; பசு, பால், தானியம் முதலியன விருத்தியாகும்;
பில்லி, குளியம், திராதனோய், பூதபைசாச உபத்திரவங்கள் முதலியவை
நீங்கும்; பணை நீங்கும்; விஷஜெந்துக்கள் அணுகமாட்டா; பஞ்சம் நீங்கும்;
கல்ல மறை பெய்யும்; துக்கமான சம்பவங்கள் நீங்கி மிக்க ஆனந்தமுண்
டாகும். இவையெல்லாம் உண்டாவது நிச்சயம். இராமாயணம் படித்த
பற்பல இடங்களில் இப்பயன்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன. இவற்றை
ஓவ்வொருவரும் அனுபவத்திலும் உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

இத்தகைய மகாமிமைவாய்த்த இராமாயணத்தை, வான்மீசர் ஆதி
யில் சித்தத்தில் சுலோகங்களாகச் செய்தார். பின்னர் பற்பல பாஷை
களிலும் சிறந்த விற்பன்னர்கள் பற்பல விதங்களாகச் செய்யுளாகவும்,
சுசுணமாகவும் செய்திருக்கின்றனர். அவற்றை ஆங்காங்குள்ள பத்திமான்
களும், சில விருப்புடையாரும் ஓதிபுணர்ந்தும், பிறால் ஓதக் கேட்
டுணர்ந்தும் இராமர் கிருபையால் இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைந்து

கைவல்ய நவநீ தவசனம்

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோகஸாதனத்தை அடைபும்பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருளைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல தூல்களை இயற்றியிருக்கின்றனர். அவற்றுள் சூமத் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இது, எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்திமார்க்கத்தை எவரும் நன்றுணரலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

பவளத்தீவு அல்லது குடும்பசாபம்.

ஈமது மனமோகினி சஞ்சிகையில் பிரதிமாதமும் வெளியாகிக்கொண்டிருந்த மேற்படி காவலின் 2-பாகமும் (ஈமது சந்தா நேயர்களின் கோரிக்கையின்படி) புத்தக ரூபமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கதைவியல் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்தியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப் பிணமையக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும், ஒவ்வொரு நேரத்தியான நீதியைப் போதிக்கும். 2-பாகமும் ரூபா 3-0-0.

லோகநாயகி அல்லது அதிசயப் புதைதயல்.

பண்ட ஆசை எத்தகைய பெரும்பாதகத்தையும் செய்யத் தூண்டும் கொடிய பேய் என்பதும், அக்கிரமஸ்தரும், கம்பினவர்களைத் துரோகம் செய்யும் பாதகரும் முடிவில் ஆண்டவனால் எப்படியும் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்பதும், நீதியும் சத்தியமும் முடையோர் முதலில் கஷ்டத்தை யனுபவித்தாலும் முடிவில் பூரண நன்மையை யடைவார்கள் என்பதும், இக்கதைவியல் நன்கு நிரூபிக்கப்படுகிறது. கதாநாயகியாகிய லோகநாயகியின் புத்தி சாதாரணமான நடக்கைகளும், துப்பறிபவனது சாமார்த்தியமும், ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒன்றின்பின் ஒன்றாக நேரிடும் அதிசய சம்பவங்களும், போய் விட்டதென்று யாவரும் கைவிட்டுவிட்ட பொக்கிஷத்தைத் துப்பறிபவன் எடுத்தனிக் கும் சாமார்த்தியமும் நீதியும், இதை வாசிப்போர்க்கு ஆதிமுதல் அந்தம் வரை வியப்பையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்கும். விலை ரூ. 1.

தேவசுந்தரி.

இலீதோர் மகாப் பதிவிரதையின் அரிய சரித்திரமாகும். பதிவிரதைகளில் பல அளவுள்ளது. சிலருடைய பதிவிரதா தன்மை தன் கற்புத்தன்மையை மட்டுமே காப்பாற்றிக்கொள்ளும் இயல்புடையது. இவ்வித கற்புடையோர்க்கு புருஷத் தன்மைக்கொப்பாகிய தைரியமும் பொறுமைபும் துணிகரமுமாகிய குணங்கள் வேண்டும். இதைப்போல் மிக்க சிலரே உலகில் இருப்பார்கள். தேவசுந்தரி, தனக்கு நேரிட்ட இக்கட்டைச் சகித்துக் கொண்டு தீயவழிகளிலிறங்கிய தன் புருஷனை ஆதரித்து கற்பின் தன்மையை விளக்கினது மிக்க வியப்பாயிருக்கும். இவள் கணவனுக்கு வரும் அநீத ஆபத்துகளை வெகு சாமர்த்தியமாய் நீக்கி நல்லவழியில் கொண்டு வந்த பிரகு இவள் மேன்மேலும் விருத்தி யடைந்தது புகழ்த்தக்கது. இந்நாவலில் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும் சங்கதிகளும் கல்லறிவைப்புக்கட்டக் கூடிய விஷயங்களும் ஏராளமாய் செறிந்து கிடக்கின்றன. ரூபா 1-4-0

விலாசம்.—“ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்”
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

வருகின்றார்கள். மேற்கூறிய பலவகை இராமாயணங்களில் வடமொழிச் சுலோகங்களால் வான்மீகரால் செய்யப்பட்டதும், தமிழ்ச் செய்யுட்களால் கம்பரால் செய்யப்பட்டதும், தென்னிந்தியாவில் சமஸ்கிருத விற்பன்னர்களாலும் தமிழ் விற்பன்னர்களாலும் மிகுதியும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. எனினும், அவை வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் சிறந்த கல்வியாளர்க்கன்றி மற்றையர்க்குப் பயன்படாமையின், சாமானிய படிப்புள்ளவர்க்கும் உபயோகப்படுமாறு, சில புலவர்கள் வான்மீக இராமாயணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தும், கம்பர் இராமாயணத்தை வசனமாக எழுதியும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அவற்றுள் வான்மீக இராமாயண மொழிபெயர்ப்பு விசேஷமான வடமொழிகள் கலக்கப்பட்டு மணிப்பிரவாள நடைவில் அமைந்திருப்பதாலும், அதிக விசுபுள்ளதாயிருப்பதாலும் சாதாரண தமிழ் மக்கள் அதனை வாங்கிப் படிக்கும் ஆற்றலின்றித் கம்பர் இராமாயண வசனத்தையே மிகுதியும் வாங்கி ஆங்காங்கே பாராயணம் செய்து வருகின்றார்கள். நாட்டுப் புறங்களிலுள்ள சில இராமவாசிகளும் அதனை வாங்கி இராமர் படத்துக்கு முன்னிலையில் அறிந்தோரைக்கொண்டு தொடங்கிப் பத்தியுடன் படிக்கச் செய்து முடிப்பித்த முடிவில் இராமர் பட்டாபிஷேக மகோற்சவக் கொண்டாடி வருகின்றார்கள். இவ்வாறு கொண்டாடப்பட்டு வரும் அந்த இராமாயண வசனமும் நாளடைவில் சில புத்தக வியாபாரிகளால், அளவற்ற பிழைகள் செறிந்ததாகவும், 'விஷயங்கள் முன் பின்னாக மாறுபட்டதாகவும், அந்த விஷயங்களை நிரும்பவும் வரக்கூடியதாகவும் சின்னாபின்னப்பட்டு அதிக விசுவியில் வெளிவருகின்றது. அதனால் தமிழ்மக்கள் அப்பிழைப் புத்தகங்களையே படித்து விஷயங்களை மாறுபாடாக உணர்ந்து இடர்ப்பாடுறுகின்றனர். ஆதலின், அந்தக் கம்பர் இராமாயண வசனத்தைக் கூடியவரை சீர்திருத்திப் படிப்பார்க்கு அயர்க்கியுண்டாகுமாறு அளவின்றி விரிக்கப்பட்டிருக்கும் விசேஷ வர்ணனைகளைத் தள்ளிச் சிறிது சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் குறைந்த விசுவியில் அமைந்ததாகவும், பலர்க்கும் பயன்படக் கூடியதாகவும் வெளியிப்படுத்தி யிருக்கின்றோம்.

இது, பெரும்பான்மையும் கம்பர் இராமாயணச் செய்யுட்களின் போக்கைத் தழுவின தென்னிய நடைவில் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றது. இராமாயண பாராயணஞ் செய்ய விரும்புவோரும், சாதாரணமாக இராமர் கதைையைப் படித்துணர் விரும்புவோரும், வித்தியார்த்திகளாகிய மாணவர்கள், மாணவிகள், மற்றைய ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள் முதலிய எல்லோரும் இதனை எளிதில் படித்துணரலாம்.

இது, சங்கிரகமாக எழுதப்பட்டிருப்பினும் இதில் சரித்திரம் எவ்வளவு குறைக்கப்பட்டவிலை. கிளைக்கைகள் ஒன்றேனும் குறையாமல் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கம்பர் இராமாயணச் செய்யுட்களும் அவசியமான விடங்களில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிரௌன் 16 பேஜ் ஈசெல் 692 பக்கங்களில் இப்புத்தகம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய கம்பர் இராமாயண வசனத்தைப் பாராயணம் செய்வதுபோலவும் இதனை பத்தியுடன் தினந்தோறும் பாராயணஞ் செய்யலாம்; வெளியிற் செல்லுமிடங்களிலும் படிப்பதற்குச் சுலபமாக இதனைச் சட்டைப் பையில் வைத்துக்கொண்டுபோகலாம். இதுவரையில் பலவகை இராமாயணங்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்தபோதிலும் இதைப்போன்ற இராமாயண புத்தகம் வெளிவரவில்லை. பென் டுறையாகச் சொல்லலாம். இஷ்டகாமியங்களை உடனுக்குடனளிப்பது இதனே என்பது அதுபவமாதலால் இதன் பெருமையை விரித்துரைக்கவேண்டியதாவதெனும்.

விலாசம் :—“ஆனந்தபோதினி” ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

இரத்தினபுரி இரகசியம்.

இதில் மிக்க ஆச்சரியமும் நெஞ்சு திடுக்கிடக்கூடியவையும், ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளுமான சம்பவங்கள் நிறைந்துள்ளன. பல்வித கட்டிடக்கலைகளைப்போடப் பார்த்திரங்கனமிருப்பதால், அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருட்டார்த பூர்வகமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கமது இறவர், இறமிகளும், ஸ்திரீகளும் அவசியமாய் உணர்வேண்டிய இல்லென்கை ஆசா கிவ்யங்களைப்பற்றி ஆங்காங்கு விளக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இனிமையும் அருமையும் வாசிப்போர்களால் முன்னமேயுபுகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இதைப்பற்றி காம் அதி கமாய்க் கூறவேண்டியதில்லை. இதில் எல்லா ரசங்களும் பூரணமாக விரூக்கின்றன வென்று கூறுகிறோம். ரூண்டே பாகழம் விலை ரூபா 4 0 0

அமராவதி அல்லது அதிசய மர்மங்கள்.

இது மிக்க பிரமையை உண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த ஒரு காவல். ஒருமணிதன் சுய கம்பிக்கையும், கோர்மையான கட்டிகையும், ஊக்கமு முடையவனாக விரும்ப்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கட்டாகம் ஜெயம்பெறுவான் என்பதும், எத்தகைய ஆபத்துகளிலும் தப்பித்துக் கொண்டு சீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவா னென்பதும் இதில் கன்னம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு சம்பவமும் அதி ஷாச்சரியத்தை விளைத்து அடியோடு மனதைக் கவரத்தக்கதே. அசம்பாவிதமெனத் தோன்றும் அநேகச் சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே கடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அனாத்ர மனமெழ்ச்சியை யளிக்கும். இதில்கூறும் முக்கிய பார்த்திரங்கள் ஒவ்வொருவருடைய சரித்திரமும் ஒவ்வொரு வியப்பான துப்பறியும் கதைகளைப்போன்றிருக்கும். சுருக்கிக் கூறின் இதை ஒரு அநிசங்கக் களஞ்சியமே யெனலாம். 2-பாகம் ரூபா. 4.

இந்திராபாய்

இதில் 5 ஆப்டோன் படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது

இது ஒரு துப்பறியும் காவல்: ஆனால் அநேகம் துப்பறியும் காவல் களை விட இது மிக்க அபூர்வமானது. இதில் சம்பந்தப் பட்ட குற்றவாளி யாகிய ழுஷ்டிகரம் என்ற கன்னன் கல்வி, சாத்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமர்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவனானதலின், அவன் தன்கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே செய்யும் மிக்க அபூர்வமானவையும், கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியானவையும், முதலில் அசம்பாவிதமாகத் தோற்றத் தக்கவையுமான பல கொலை களவு கள் மிக்க அதிசயமானவைகளாகவும் இதுகாறும் கேட்டிராத விதமான கதைக ளாகவுமே விரூக்கும். விலை ரூபா 2-8-0

மூன்றாம் பதிப்பு! தினகரசுந்தரி விலை ரூபா 1.

இக் கதாநாயகி ஆண் வேடத்தரித்து, தன் கணவனாகிய செல்வச் சோனாடைய சோரச் செயலைக் கண்டுபிடிப்பது மிக்க வியப்பாவிருக்கும். அதிலும் இவன் மிக்க துஷ்டரான கன்னரிடம் சிக்கிக்கொண்டு அவர்க ளைச் சாமர்த்தியமாய் ஏமாற்றிவிட்டுத் தப்பித்துக்கொண்டு வந்து விடுவது மிக்க வியப்பிலும் வியப்பாவிருக்கும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

பாப்பிரதம்மணை நம 3

ஆனந்தபோதினி

“எப்போது ளேத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED)

தோகுதி	அகஷயவசு சித்திரைமீ கஉ	பகுதி
11	1926வசு ஏப்ரல்மீ 13உ	10

கடவுள் வணக்கம்.

அன்பின்வழி யறியாத வென்னைத் தொடர்ந்தென்னை
யறியாத பக்கு வத்தே
ஆசைப் பெருக்கைப் பெருக்கிக் கொடுத்து நா
னற்றே னலந்தே னென
என்புலன் மயங்கவே பித்தேற்றி விட்டா
யிரக்கியொரு வழியா யினும்
இன்பவென மாகவர் துன்னங் களிக்கவே
யெனைர் கலந்த துண்டோ
தன்பருவ மலருக்கு மணமுண்டு வண்டுண்டு
தன்முனை தனக்கு முண்டோ
தமியனேத் கிவ்வணர் திருவுள் பிரங்காத
தன்மையாற் றனி யிருந்து
துன்பமுறி னென்கனே யறியாத நின்னன்பர்
சுகம்வந்து வாய்க்கு முரையாய்
சுத்ததீர்த் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாசியே.

(1)

பாடி யாடிதின் நிரக்கிதின் பதமலர் முடிமேல்
சூடி வாழ்த்தன சமலதின் னடியர்யான் ரெழும்பன்
காடி யேயிர்த வுலகத்தை மெய்யென நம்பித்
தேடி னேன்வெறுத் திமையே யென்னினிச் செய்வேன்.

(2)

களவு வஞ்சனை காமமென் நிலையெலாந் துன்பின்
அனவு மாயையிங் காரெனக் கண்டதன் னொழுகு
உளவி லேயெனக் குன்னவா றுணர்ந் தினுன் னடினை
வளரு மாமதி போன்மதி தளர்வின் நி வாழ்வேன்.

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. அன்பின் தன்மையை அறியும் பக்குவநிலையை யடையாத பருவத்திலேயே அந்த ஆசைப்பெருக்கை புண்பெண்ணி, அதன்மூலமாக அறிவை மயக்கி அலற வைத்த இறைவனை கோக்கி “இவ்வாறு பித்தேற்றிய நீ அதற்குரிய ஆனந்தத்தை யளித்து நான் மகிழும் வண்ணம் என்னைச் சேரத் திருவுளப்பாங்கு கொள்ளாமையால் அதுபற்றி வருந்தும் அடியேன், உன்னைக் கலந்தனுபவிக்கும் அறிவாள ரடையும் இன்பத்தை எக்காலத் தடைவேன்” என்று ஆசிரியர் இப்பாடலில் கூறுகின்றார்.

மலருண்டானபோதே அதில் மண மிருந்தும் அம்மலர் மலர்ந்த பிறகே மணம் வெளிப்படும்; அது வெளியான அவசரத்தே வண்டிவந்து அந்த மலரிற் பொருந்தும்; அதுபோல ஆன்மா வுள்ளவன்றே அவ்வான்மாவிடத்துத் திரோதான சத்தி பறித்திருந்தும், அந்த ஆன்மாவிற்கு மலபரிபாகம் வந்தபின்பே அருட்சத்தி வெளிப்படும்; அது வெளிப்பட்ட அவசரத்தே இறைவன் பொருந்தவன்; ஆகவே, இறைவனை வண்டாகவும், அறிஞரைப் பருவகால மலராகவும் கொண்டனர்.

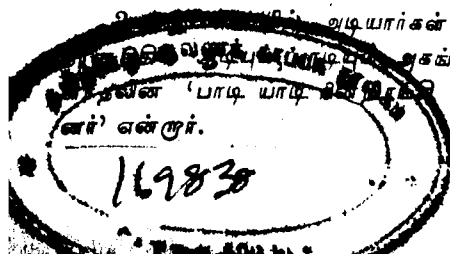
இங்ஙனம் அறியாத பருவத்திலேயே அன்புண்டானதற்குக் காரணம் யாதோவெனின் பூர்வசென்மார்தர புண்ணியத்தின் தொடர்ச்சியேயாம். அதவும் இறைவன் அருக்கிரகமே யாதலின், ‘அன்பின் வழியறியாத என்னைத் தொடர்ந்தென்னை யறியாத பக்குவத்தே ஆசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்து நானற்றே னலந்தேன்’ என வைத்தனை என்றார்.

‘அறிவி லாதவெ னைப்புருந் தாண்டுகொண் டறிவதை யருளிமேல் நெறியெ லாம்புல மாக்கிய எந்தையைப் பந்தனை யறுப்பாளைப் பிறிவி லாதவின் னருள்கன்பெற் றிருந்தமா ருடுதி பிணைநெஞ்சே கிறியெ லாமிசக் கீழ்ப்படுத் தாய்கெடுத்த யெய்னைக் கெடுமாறே”’ என்று திருவாசகர் கூறுவதில் குணர்தற்பாலதாம்.

‘கலந்ததண்டோ’ என்றதனால் இதுகாறும் கலவாதிருந்து இனிநாதனமாகக் கலக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டதன்று, அனாதியே கலந்துள்ள இறைவன் வெளிப்பட விரும்பியதாம்.

அற்றேன் = கெட்டேன்.
அலந்தேன் = வாடினேன்.
புலன் = அறிவு.
ஒருவழி = ஒருதாம்.
முறை = அரும்பு.

இவ்வாறு அடியார்கள் ஆனந்தமேலிட்டால் இறைவன் சந்தித்து வந்து அருள்பெற்று அகக் கசிந்துருகித் திருவடியிற் பணிவார்கள். தவின் ‘பாடி யாடி நினைக்கி நின் பதமலர் முடிமேல் குடி வாழ்ந்தனர்’ என்றார்.

மனைவியின் முக்கிய கடமைகள்

379

பாட வேண்டுமான் போற்றி நின்னையே பாடி நைந்துரைத் தருகி நெக்கு [நெக்
காட வேண்டுமான் போற்றி யம்பலத் தாடுகின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டுமான் போற்றி யிப்புழுக் கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெ [லாம்
வீட வேண்டுமான் போற்றி வீடுதந் தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய் [யனே”]

என்று திருவாசகத்தில் வருவது காண்க. இத்தகைய காரியங்களில் தானொன்றுஞ் செய்யாது பிரபஞ்சமுகமாகவிரும்பு கெட்டேனென்பார் ‘உலகத்தை மெய்ப்பென நம்பித் தேடினேன் வெறுந் தீமை’யே’ என்றார்.

தொழும்பன் = தொண்டன்.

3. பொல்லாக்கு செய்தலும், பொய் சொல்லுதலும், கண்டதை மறந்து மயங்கி வருதலும், காமவாசையால் மூர்ச்சித்தலும், ஆசைபுண்டாயதனை யில்லையாக ஒளித்தலும், உயிருக் கிழறி வருமென்று அச்சப்பட்டுத் திரிதலும், மாயையின் குணங்களாதலால் ‘களவு வஞ்சனை மாயை’ என்று இப்பாடலிற் செப்புகின்றார்.

ஆன்மாக்கட்கு மாயை அனாதியெனவும், இடையில் வந்த தன்மெனவும் குறிப்பிப்பார் ‘மாயை யிங்காரெனக் கமைத்தனர்’ என்றும், மாயையின் மயக்கத்தால் நாளுக்குநாள் அறிவு தேய்பிறைபோலாகின்றதென்பார் ‘உளவிலே யெனக் வாழ்வேன்’ என்றும் கூறினர்.

களவு = திருடு.

காமம் = விருப்பம்.

உளவு = இரகசியம்.

வனருமாமதி = வளர்ப்பிறை.

மனைவியின் முக்கிய கடமைகள்.

மனிதர்க்கு, இம்மை, மறுமை என்னும் இரண்டிடங்களிலும் நன்மை பயப்பதாகிய இல்லறத்தை நடத்தும் ஒருவனுடைய மனைவியினிடத்தே, அவ்வறத்திற் கின்றியமையாதனவாய், அமைந்

திருக்கத்தக்க குணங்கள் பலவுள். அக்குணங்கள் ஓர் இல்லக் கிழத்தியின்பால் பொருந்தியிருக்கு மெனின், அவளை மனைவியாக அடைந்தவனுக்கு எல்லாச் சிறப்புக்களுமுண்டாகும். அவளிடத்தே அக்குணங்கள் இல்லையெனின் எவ்விதச் சிறப்பும் இல்லை. அவற்றை,

“இல்லாதெ னில்லவள் மாண்பான லுள்ளதென்
இல்லவள் மாணக் கடை”

என்னுந் தமிழ்ப் பொதுமறைச் செய்யுள் இனிது விளக்கும். இத்த கைய மனையறம்புரியும் மங்கையர்க்குப் பொருந்துவனவாகிய குணஞ் செயல்கள் இன்னவை யென்பதையும், பொருந்தாதன இன்னவை யென்பதையும் பெரியோரால் இயற்றப்பெற்ற பல நீதிநூல்களா லும், அறிஞரால் வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகளாலும் நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம். அவை பலர்க்கும் தெரிந்தவைகளே. அவற் றுள் மங்கையர் தள்ளத்தக்கன தள்ளிக் கொள்ளத்தக்கன பல விருப்பினும் அவற்றுள்ளும் முக்கிய கடமைகள் சிலவுண்டு. அவற் றைப் பெண்மணிகள், தம் கண்ணைப் பேணுவதுபோலப் பேணிக் கொள்ளவேண்டும். அவைதாம், மனைவி கணவனுக்கு இனிய உணவு சமைப்பதில் கைதேர்ந்தவளா யிருத்தலும், அவன்மீ தன்புடைய வளாயிருத்தலும், கணவன் சொற் கடவாதிருத்தலும், இரவில் கணவனுக்குப் பணிவிடை இயற்றிப் பின்னாங்கி முன்னெழுதலு மாம். இவை, நாயகனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியையும் புகழ்ச்சியையும் உண்டாக்கக் கூடியனவாயிருத்தலின், அறிஞர், அரிவையர்க்குரிய உயரிய குணங்களில் இவற்றை அரியனவாகப் பாராட்டுகின்றனர். திருவள்ளுவனாரும், தம் மனைக்கிழத்தியார், உயிர் நீங்கிய தரு ணத்தில், அவர் பிரிவாற்றாமையைக்குறித்து உளமுருகி யுரைத்த செய்யுளில்,

“அடிசிற கினியாளே யன்புடை யாளே
படிசொற் கடவாத பாவாய்—அடிவருடிப்
பின்னாங்கி முன்னெழுதம் பேதையே போதியோ
என்றுங்கு மென்க னிரா”

என்று இக்குணங்களையே பாராட்டுதல் காண்க. இதனால் மனைக் கிழத்திகளிடத்தில் மற்ற குணங்கள் ஒருசமயம் குறைவுற்றிருப்பி னும் இக்குணங்கள் மட்டும் குறைவுறலாகாதென்பது விளங்கும். இவற்றுள் மற்றைய இல்லறவொழுக்கங்களைத் தாம் அடங்கியிருத்த லின் ஒரு பெண்மணியினிடத்து இலை சிறந்து நிற்பின் மற்ற நற்

குணங்களெல்லாம் தாமே அமையுமாதலின் பெரியோர் இவற் றையே தலைசிறந்தனவாகச் சாற்றியிருக்கின்றனர். இச் சீரிய ஒழுக் கங்களைக்கொண்டே முற்காலத்திருந்த கற்பாசிகள், பொன்னுப் புகழை மண்டலத்தில் என்றென்றும் நிலவுமாறு நிலைநிறுத்திச் சென் றிருக்கின்றார்கள். இக்காலத்தவருள்ளும் அநேகம் அறிவிற்சிறந்த அரிவையர் இந் நற்குணங்களைப் பொன்னேபோலப் போற்றிப் புக ழுடைந்து வருகின்றனர். அவர்களால் நடத்தப்பெறும் இல் வாழ்க்கைகளும் நல்வாழ்க்கைகளாய் நடைபெற்று வருகின்றன. அவர்களுந் இன்புடையாராய்ச் சிறந்திலுகின்றனர்.

எனினும், சிலர் மட்டும் விகற்பபுத்தியினாலோ, பொருந்தாத புறநாட்டு நாகரிகமயக்கத்தாலோ அந் நல்லொழுக்கங்களைக் கைவிட் டுத் துராசாரங்களை மேற்கொண்டொழுகுகின்றனர். தங்கள் கணவர் கள் அரும்பாடுபட்டுப் பொருள்தேடிவந்து தங்களிடம் கொடுப்பி னும், தாங்கள் அவர்க்கினிமையான உணவுகளைச் சமைத்து உரிய காலத்தில் உதவுவதில்லை. ஆடவர்கள், காலப்பத்துமணிக்கு அகப் பட்ட உணவை உட்கொண்டு உத்தியோகத்திற்கோ வேறு தொழி லுக்கோ போய்விட்டபிறகு இப்பெண்டிர்கள் பதறாமலிருந்து ஆகா ரம் சாப்பிட்டுவிட்டுக் குடும்பகாரியங்களைச் சிறிதும் கவனியாமல் பகல் முழுதும் படுத்துறங்குகிறார்கள். சாயுங்காலம் ஐந்துமணி யானாலும் எழுந்திருப்பதில்லை. அவர்களுக்கு மாமிமார்களிருந்தால் “என்னடி அம்மா! இன்னும் அடுப்புவேலையைப் பார்க்காமல் தூங்கு கிறாயே!” என்று அவர்களை எழுப்பிவிடுகிறார்கள். அதன்மேல் அவர் கள் கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டு சமையல் வேலையில் பிரவேசிக்கிறார்கள்; அவ்வாறு மாமிமார்கள் இல்லாவிடிலோ, அவர்கள் ஆறு மணிக்கோ ஏழுமணிக்கோதான் எழுந்து அடுப்பில் நெருப்பை மூட்டுகிறார்கள். அங்ஙனம் மூட்டி உலையில் அரிசியைப்போட்ட வுடன் அவர்களுக்கு விளையாட்டு நினைப்பு வந்துவிடுகிறது. அதனால் அவர்கள் உடனே அடுப்பைக் கவனியாமல் சில சிறு பெண்குழந்தை களை அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து பொம்மைக் கலியாணம் செய்யவோ, தாயம் ஆடவோ, விண்கதை பேசவோ, கலியாணப்பாட்டுப் பாடவோ ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இந்த விளையாட்டிலேயே நெடுநேரம் வரை புத்தியைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்துவிட்டு, “ஐயையோ! உலையில் அரிசி போட்டு வந் தேனே! அது எப்படியாச்சோ!” என்று எழுந்தோடி உலையைப்

382

ஆனந்தபோதினி

பார்க்கிறார்கள். அரிசியெல்லாம் வெந்து குழைந்து கூழாகிப்போயிருக்கிறது. அவர்கள் அநிலுள்ள மேல்கஞ்சிரை வடித்துவிட்டு, கூழான சோற்றை இறக்கிக் கீழே வைத்துக் குழம்பென்ற பேருக்கு ஒன்னை, அடுப்பேற்றி இறக்கிவிட்டுப் படுக்கையில்போய்ப் படுத்து மீண்டும் உறங்கி விடுகிறார்கள்.

இரவு எட்டுமணி. குமேல் வேலைக்குச்சென்ற கணவர்கள் பசியினைப்போடு திரும்பி வீட்டிற்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் எந்த வகையிலும் பெண்களுக்குச் சிரமம் உண்டாக்கக்கூடாது என்னும் நவீன நாகரீகம் கற்றவர்களாதலின் அவர்களை எழுப்பாதற்குப் பயந்து, வெளியிற்போவதும் வீட்டிற்குள் வருவதமாய்க் கொஞ்சநேரம் உலகித் திரிந்துவிட்டுத் தாங்களும் ஒருபக்கத்தில் படுத்துப் பசியினால் தூக்கம் பிடிக்காமல் புரண்டுகொண்டு கிடக்கிறார்கள். பின்பத்துமணிக்கோ, பதினொருமணிக்கோ அந்தப் பெண்மணிகள் விழித்துப் புரள்கிறார்கள். அந்தச் சமயம்பார்த்து நாகரீக நாயகர்கள், 'என்ன! எழுந்திருக்க வில்லையா?' என்று தங்கள் குரலை மெல்லிதாகக் காட்டுகிறார்கள். அந்த நாகரீக நாரீமணிகள் கைகால் களை உதறிக்கொண்டு எழுந்து கூழாகச் செய்துவைத்திருந்த சோற்றை அந்நாயகருக்கு நேயமாகப் படைக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைத் தொட்டுப் பார்த்துவிட்டு 'என்ன! சாதத்தை அல்வா வாக்கி வைத்திருக்கிறீர்கள்?' என்று அவர்களிடம் கேட்கிறார்கள். அவர்கள், 'பொம்மைக் கலியாணம் செய்தோம்; அதற்காக அல்வாச் செய்தோம்' என்கிறார்கள். அதைக்கேட்டுப் பூவையர் சொல்வழி நிற்கும் அப்பூமான்கள், 'ஓகோ! அப்படியா!' என்று சொல்லிக்கொண்டு குதூகலத்துடன் குழைந்த சோற்றை விழுங்கிவிட்டு எழுந்திருக்கிறார்கள். பின் அந்தப் பெண்மணிகள் அதைச் சாப்பிட உட்கார்ந்து, அது தங்களால் சமைக்கப்பட்டும், புருஷரால் விழுங்கப்பட்டு மிடுப்பிலும், தங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்று முகத்தைச் சுழிக்கிறார்கள். புருஷர்கள், அவர்களுக்கு அதிருப்தி யுண்டாகாவண்ணம் மிட்டாய்க் கடைக்குச்சென்று பாதம் அல்வா வாங்கிவந்து கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆனந்தத்துடன் அதை விழுங்கிவிட்டுப் புருஷர்கள் படுப்பதற்கு முந்தியே படுத்துறங்கி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப்பின் கணவர்கள் தூங்குகிறார்கள். மறுநாள் விடிந்தவுடன் அந்த ஆடவர்கள், தங்கள் தொழிலுக்குப் போக வேண்டுமென்று முன்னரே எழுந்துவிடுகிறார்கள். அந்த மாதாசி

களோ காலே ஒன்பதுமணி வரையில் எழுந்திருப்பதில்லை. அதன் மேல் எழுந்தாலும் ஆகாரவேலை ஆவதேயில்லை. அதனால் அந்நாயகர்கள் சிலசமயம் சொற்ப ஆகார முண்டும், சிலசமயம் ஒன்று முண்ணாமல் வயிற்றை இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டும் வேலைக்குப் போய்விடுகிறார்கள். அப்படிப்போனாலும், இவைகளினால் எல்லாம் அவர்களுக்குத் தங்கள் காதலிகளின்மீது சிறிதும் அதிருப்தி யுண்டாவதில்லை. இந்தப் பழக்கங்கள் அவர்களுடைய இல்வாழ்க்கையில் தினந்தோறும் நடந்து வருவதால் அந்த ஆடவர்களும் சோம்பேறிகளாய், சும்பகர்ணனை நிகர்த்து நாளடைவில் தூக்கத்தில் கீர்த்திபெற்றுவிடுகிறார்கள். பின்னர் இத்தகையினர் குடும்பங்களில் ஆண்மக்களும் பெண்மக்களும் எந்தநேரத்திலும் தூங்குவதிலேயே தங்கள் வாழ்நாட்களைக் கழிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். ஆடவர்கள் தொழில்களிலும் கவனம் செலுத்தாமல் அந்தப் பெண்களைப் போலவே காலே ஒன்பதுமணிவரையிலும் தூங்கிக் கிடக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்களுக்கு மாமிமார்களும், ஆடவர்களுக்குத் தாய்மார்களுமாகிய கிழவிகளிருந்தால், தங்கள் வீட்டில் இவ்வாறு தூக்கமே குடிக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றி வயிற்றெரிச்சல்கொண்டு, காலே ஐந்து மணிக்கு எழுந்து உட்கார்ந்து, "இதென்ன இந்தக்காலம் விபரீதமாயிருக்கிறது; இவர்கள் வீட்டில் இலக்குமியை வரவழைப்பதைவிட்டு மூதேவியை வரவழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே! ஐயோ தெரு பெருக்காமல் கிடக்கிறதே; மாணிக்கம்! எனிப்படித் தூங்குகிறாய்? சுந்தாம்! எழுந்திரு; பாக்கியம்! இன்னுந் தூக்கமா?" என்று ஒன்பதுமணிவரை கூவிக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். புருஷரும், மனைவியரும் இடையிடையில் அந்தக் கிழவிகளின் கூக்குரலால் விழித்துச் சங்கடப்பட்டு, "ஓ கிழட்டுச் சவமே! பீடையே! பேசாமலிரு" என்று கடிந்து பேசிவிட்டுக் கண்ணை மூடிக்கொள்கிறார்கள். கிழவிகள் அதன்மேல் ஒன்றுஞ்செய்யமுடியாமல் வீட்டு வேலைகளை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். இத்தகைய கிழவிகள் இல்லாத வீடுகளிலோ அந்த நாகரீகத் தம்பதிகளின் இஷ்ட மெதுவோ அதுதான் நடக்கும். எல்லோரும் காலே ஒன்பதுமணிக்கு மேலே தான் படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய குடும்பகாரியங்களோ "கிறுவிடுகட்டி யதினது சோற்றை யுண்டுண்டு தேக்கு சிறியார்கள்" செய்யும் இல்லறகாரியங்களைப்போல வெகு விரைந்தமாக நடந்து வருகின்றன.

இந்த அனாதைகள் இவர்களிடம் தங்குவதால் இவர்களுள் ஆடவர்கள் தங்கள் தொழில்களைக் கவனியாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். பெண்களும் தங்கள் குடும்பகாரியங்களைக் கவனியாதவர்களாகின்றார்கள். பெரியோர்கள் தேடிவைத்த பூஸ்திகளிருந்தால் தங்கள் ஜீவனத்தின்பொருட்டு அவற்றைத் தொலைத்துவிடுகிறார்கள். அதன்மேல் அவர்கள் வீட்டில் மூதேவி குடியேறுகிறாள்; எங்கும் குப்பைகள் மலிந்து கிடக்கின்றன; இரவில் விளக்கெரிவதில்லை. ஸ்திரீகளுக்குரிய முக்கிய கடமைகளும், ஆடவர்க்குரிய ஒழுக்கங்களும் அடியோடு தொலைந்து போகின்றன; எந்நாளும் இவர்கள் வறுமைத் துன்பத்திலாழ்ந்து வருந்துகிறார்கள். பெண்கள், மதியின்மையால் தங்கள் முக்கியகடமைகளைக் கைநழுவவிடும். ஆடவர் அறிவுடையவர்களாயிருந்தால் அவர்களைத் திருத்திக் கொள்ளலாம்; அவர்களும் புதுப்போக்குடையவர்களாதலின், தாங்களும் அப்பேதைப் பெண்கள் போன்றவர்களாகி இல்லறத்தைப் புல்லறமாக்கிவிடுகின்றனர். இத்தகைய விநோதகுடும்பங்களை நாம் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்து வருகின்றோம்.

பல புத்திமான்கள் பெண்களுக்குச் சுயேச்சை கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை, எங்கும் பரப்பிப் பல நன்மைகளை உண்டாக்கி வருகின்றார்கள். ஸ்திரீ சுதந்தரமாவது, அரிவையரை அடிமைத்தனத்தினின்றும் நீக்கி, கல்வியில் விருத்தியடையச் செய்து, குடும்பகாரியங்களிலும், மற்ற தொழில்களிலும் தங்கள் ஒழுக்கங்குன்றாது சுயேச்சை பெற்றிருக்குமாறு செய்வதேயாம்.

இக்கருத்தினை மந்தமதியினர் வேறுவழியிற் திருப்பி அவர்களை இவ்வாறு தீயஒழுக்கங்களிற் புகவிட்டுத் தாங்களும் கெட்டுப் போகின்றனர். இத்தகையினர் எவ்விடத்தும் சுகம்பெறார். ஆதலின், அறிஞர், சில குடும்பங்களிலுள்ள இத்தகைய ஒழுக்கக் கேடுகளை நீக்கிப் பெண்மக்கள் நெறியறிந்தொழுதுமாறு செய்வார்களாக.

ஓம் தத் ஸத்.

சந்தாநேயர்களுக்கு அறிவிப்பு.

12-வது ஆண்டு.

நேயர்களே! இந்த அஷ்யயூ அடுத்த ஆடிமீ ௧௨ (16-7-26) நம் ஆனந்தபோதினிக்கு 12-வது ஆண்டு பிறக்கப்போகிறது. ஆதலின் சந்தாநேயர்கள் ஷ 12-வது ஆண்டின் சந்தாத் தொகையை அடுத்த ஆனிமீ

சந்தாநேயர்களுக்கு அறிவிப்பு

385

௧௨ (15-6-26) க்குள், மணியார்டர் மூலமாகவோ, நேரிலோ நமக்கு வந்து சேரும்படி அனுப்பிவிடக் கோருகிறோம். பத்திரிகை வேண்டாதவர்கள் ஷ 15-6-26 க்குள் நமக்குக் கார்டின்மூலம் அவ்விவரத்தைத் தெரிவித்துவிடவேண்டும். மேற்கூறியபடி சந்தாத் தொகையை முன்பணமாக அனுப்பிவிடுகிறவர்களுக்கு அடுத்த ஆனிமீ சஞ்சிகையும், அஷ்ய வருட சஞ்சிகைகளும் சாதாரண போஸ்டில் அனுப்பப்பட்டிருக்கும். பத்திரிகை வேண்டாமென்று தெரிவித்தவர்களுக்கு அடுத்த ஆனிமீ சஞ்சிகை மட்டும் சாதாரண போஸ்டில் வந்துவிடும். மேற்கூறியபடி சந்தாத் தொகையை அனுப்பாதவர்களுக்கும், பத்திரிகை தங்களுக்குத் தேவையில்லையென்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்காதவர்களுக்கும், அடுத்த 12-வது ஆண்டின் சந்தாவுக்கு அடுத்த ஆனிமீ பத்திரிகை வி.பி.யில் அனுப்பப்படும். இவர்கள் தங்களுக்குப் பத்திரிகை வேண்டாமென்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்காமலிருப்பதாலும் சந்தாத் தொகையை அனுப்பாமலிருப்பதாலும் பத்திரிகையை வி.பி.யில் பெற்றுக்கொள்ள இஷ்டமுடையவர்களாயிருக்கிறார்களென்றே நாம் நம்பி இவர்களுக்கு வி.பி. யனுப்புவதால் இத்தகைய நண்பர்கள் வி.பி. யைத் திருப்பிவிடாமல் பெற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம். இங்ஙனம் வி.பி. யை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களுக்கும் அஷ்யயூ சஞ்சிகைகள் மாதந்தோறும் வழக்கம்போல் அனுப்பப்பட்டிருக்கும். வி.பி. யில் 3-அனு அதிகச் செலவும், பத்திரிகைவந்து சேர்வதற்கு வீண்காலதாமதமும் நேர்வதால் பெரும்பாலும் முன்பண மனுப்பி விடுவதே கலமென்பதை நேயர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

இங்ஙனம் முன்பண மனுப்பாமலும், பத்திரிகை தேவையில்லையென்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்காமலும் இருந்துவிட்டு வி.பி. வரும் போதும் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் திருப்பிவிடுகிறவர்களுக்கு முன் சந்தாவுக்குச் சேரவேண்டிய ஆனிமீ பத்திரிகை சேராமல் திரும்பிவிடுவதோடு, நமக்கும் வீணாகப் போஸ்டேஜ் கஷ்டமுண்டாகிறது. ஆதலால் நண்பர்கள் மேற்கூறிய விஷயங்களைக் கவனித்து நடந்துகொள்ளும்படி வற்புறுத்திக் கூறுகிறோம்.

சந்தாதாரர்களுக்கும், நமக்கும் வீண்கஷ்டமும் கஷ்டமும் உண்டாகா திருக்கும்பொருட்டே நாம் புதுவருடம் பிறப்பதற்கு இரண்டிமாதங்களுக்கு முந்தியே இவ்விஷயங்களைத் தெரிவிக்கிறோம். இப்படித் தெரிவித்தும், சில நண்பர்கள் இவ்விஷயங்களைக் கவனித்து முன்பண மனுப்பாமலும், பத்திரிகை தேவையில்லையென்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்காமலும் இருந்துவிட்டு வி.பி. போகும்போது அதைத் திருப்பி நமக்கு கஷ்டத்தை உண்டாக்கிவிட்டுத் தங்களுக்கு ஆனிமீ சஞ்சிகைவந்து சேரவில்லையென்ற நம்பித் துறை கூறுகின்றார்கள். சிலர், இந்த அறிவிப்பைப் பார்த்திருந்தும் பேசாமலிருந்து வி.பி. யைத் திருப்பிவிட்டு, “சாங்கள் பேசாமலிருப்பதே பத்திரிகை தேவையில்லையென்பதற் கறிகுறி; அதைப்

பற்றி நான்கள் அரையணு செலவுசெய்து கார்டின்மூலம் தெரிவிக்கவேண்டியதில்லை; நீங்கள் ஏன் எங்களுக்குக் கார்டு எழுதித் தெரிவித்து எங்கள் சம்மதத்தைக்கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு வி.பி. யனுப்பலாகாது? ஆதலால் நீங்கள் வி.பி. யனுப்பி எங்களுக்கு ஆனிமீ சஞ்சிகைசேராமல் திரும்பிவிடும்படி செய்தது நியாயமாகாது" என்று குதர்க்கமான லெட்டர்கள் எழுதுகிறார்கள்.

நண்பர்களே! இவற்றில் நீங்கள் சில விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும்.. இந்த அறிவிப்பை நான்கள் இரண்டொமாதங்களில் வெளிப்படுத்தியும், முன்பண மனுப்பாமலும், பத்திரிகை தேவையில்லை யென்பதைத் தெரிவிக்காமலும் மிருப்பவர்கள் சிச்சயமாக வி.பி. பெற்றுக்கொள்ள இஷ்டமுள்ளவர்களென்றே எங்களால் கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ அசந்தர்ப்பத்தால் முன்பண மனுப்பமுடியாமல் விருந்துவிட்டார்கள் என்று கருதியே நான்கள் அவர்களுக்கு வி.பி. யனுப்புகிறோம். சிலர் குதர்க்கமாய் லெட்டர் எழுதுபெறடி இவர்களெல்லோரையும் பத்திரிகை வேண்டாதவர்களென்று நாம் எப்படிக் கருதிவிடமுடியும்? இவர்களுள் சிலரே, கவனியாமையாலோ, வீண்குதர்க்க புத்தியாலோ இந்த அறிவிப்பின்படி நடப்பதைவிட்டுப் பத்திரிகை வேண்டாமென்னும் எண்ணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டிருந்து வி.பி. வந்ததும் திருப்பிவிடக்கூடியவர்களா மிருப்பார்கள். இவர்களை நாம் எப்படிச் சண்டிக்கொள்ள முடியும்? அப்படித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் முன்பண மனுப்பாத எல்லோருக்குமே கார்டனுப்பி வி.பி. அனுப்பலாமா அனுப்பக்கூடாதா என்ற விவரத்தை ஒவ்வொருவரிடத்தும் கேட்கவேண்டும். சிலர் செய்கையை முன்னிட்டு அதிகப்பணம் செலவிட்டு எல்லோருக்கும் கார்டனுப்ப முடியுமா? பத்திரிகை வேண்டாதவர்கள் சிலரே இருப்பார்கள். அவர்கள் அவ்விவரத்தை அரையணுக் கார்டில் தெரிவித்துவிடுவது சுலபம். அதனால் இருவகையாருக்கும் தொந்தரவிராது. நாம் எல்லோரிடத்தும் கார்டனுப்பி வி.பி. யனுப்ப அபிப்பிராயம் கேட்பதென்றால் அதிகப்பணச்செலவும் வீண்தொந்தரவும் முண்டாகும். இவற்றையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்துபாராமல் சிலர் குதர்க்கமான லெட்டர் எழுதுவது எவ்வளவு பொருத்தமானதென்பது அறிவுடையார்க்கு விளங்கும்.

ஆதலின், நேயர்கள் இந்த அறிவிப்பின் விஷயங்களைக் கவனித்துச் செய்யுமாறு மிகவும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறோம். பத்திரிகை தேவையில்லாத நண்பர்களும் வீண் குதர்க்கமும், நியாய விரோதமும் செய்வதை விடுத்து அவ்விவரத்தைக் கார்டின்மூலம் மேற்குறித்த காலத்திற்குள் தயவுடன் தெரிவித்துவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

பிணம், செங்கப்பூர் முதலிய மலையா நாடுகளுக்கு வி.பி. இல்லையாதலின் அங்குள்ள சந்தாதாரர்கள் எல்லோருமே முன்பணம் அனுப்பிவிட வேண்டும்.

முன்பண மனுப்புவோர் பழய சந்தாதாரர்களாயிருந்தால் தங்கள் சந்தா நம்பரைக் குறிப்பிட்டு அடுத்த 12-ஆம் ஆண்டுக்கு என்று எழுதி யனுப்பவேண்டும். புதிதாய்ச் சேருகிறவர்கள் புதிய ஆண்டுக்கு என்று எழுதவேண்டும். சந்தா நெம்பர் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வரும் சஞ்சிகை யின்மேல் உறையில் இருக்கும். அதைத் தெரிந்து எழுதவும். அதில் (1190) என்ற ரிஜிஸ்டர் நெம்பருமிருக்கும். அதை யெழுதிவிடாமல் சந்தா நெம்பர் என்று போட்டிருப்பதைப் பார்த்து எழுதவும். சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர்கள் முன்பண மனுப்பாமல் வி.பி. யிலேயே சஞ்சிகை பெற்றுக்கொள்வது நலம்.

சஞ்சிகையை நிறுத்திவிட எழுதுவோரும் ஷை சந்தா நெம்பரைக் குறித்தெழுதவேண்டும். ப-நீ.

தனித்தமிழும் ஆங்கிலமும்.

(281-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

தமிழ் எழுத்தில் ஆங்கிலக் கலப்பு:—சாதாரணமாக நடைபெறும் சம்பாஷணைகளில் ஆங்கிலம் யாதொரு தடையுமின்றிக் கலக்கப்படுவது போன்றே தமிழ் எழுத்துக்களில் (தமிழ் தூல்களில்) ஆங்கில வெழுத்துக்கள் (வார்த்தைகள்) கலந்தெழுதப்படுகின்றன. சம்பாஷணைகளிற் கலக்கப்படும் ஆங்கிலமாவது அந்தந்த கோத்துடன் கழிந்துவிடும். என்றும் நிலவக்கூடிய தமிழ் தூல்களில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிற் கலந்தெழுதுவது அந்தந்த நிலவும்வரையில் அவைகளுக்கலந்து விளங்கிவரும். தமிழ் வார்த்தைகளில் ஆங்கிலக் கலப்பைப்பற்றி முன்னர் வரைந்துள்ளதையே இதற்குக் கொள்ளலாம். தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்பெறுத னுதனப்பொருட் களின் பெயர்களையோ, அல்லது பிறநாட்டார்களுடைய துட்பமான செய்கைகளைக் குறிக்கும் புதிய ஆங்கில வார்த்தைகளையோ மிகவும் அவசியமெனத் தோன்றியவிடத்துச் சில மேதாவிகள் தமிழுடன் கலந்து வருகின்றனர். அதற்கு வேறு வழி யின்மையால் அஃது ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதே. ஆனால் அத்தகைய அரிய வார்த்தைகட்கு அடுத்துத் தமிழாரையும் பொறிக்கப்படுதல் மிகவும் அவசியம்.

தமிழ் மொழியில் தூல்களையிற்றும் ஆசிரியர்களிற் சிலர் தம் தூல்களுக்கு மேல்பக்கம், முகவுரை, சிறப்புப்பாயிரம் முதலானவைகளைப் பிற நாட்டு மொழியாகிய ஆங்கில மொழியினாலேயே ஏற்படுத்துகின்றனர். இம்முறையானது தீர்ந்தமிழ் தூல்களுக்குப் பெருங் குறையை புண்பண்ணுவதாகும். தமிழ் மொழியில் தூலியற்றும் புலமைசெறிந்த ஆசிரியர்கள் தம் தாய் மொழியாகிய தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியைக்கருதி புழைப் போர்கனையாவர். அவர்கள் தமிழ்மொழியில் தூலியற்றித் தமக்குத் தம் சொந்தமொழியின்மாட்டுள்ள அன்பைத் தமிழருக் கெடுத்துக் காட்டுகின்

றனர். அன்றியும் தமிழர்களது முன்னேற்றத்தையும் மொழி வளர்ச்சியையும் கருதி நூல்களை வெளியாக்குகின்றனர். ஆகவே இப்பெற்றியர் இயற்றும் நூல்களை வாசிக்கவேண்டியவர்களுள் தமிழர்களேயாவர்.

இஃதிங்னமாக, தந் தாய்மொழியில் நூலியற்றித் தமிழர்களாகிய அன்பர்களுக்குப் பயன்படுத்துவான் போந்த நூலாசிரியர்களிற் சிலர், தங்கள் நூலுக்குப் பாயிரம் ஆங்கிலத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று கருதி, அம் மொழியிலேயே தீட்டுகின்றனர். அன்றியும் அந்நூல்களுக்கு வேண்டிய சிறப்புரைகளையும் அவ் வாங்கில மொழியிலேயேபெற்றுப் பதிப்பிக்கின்றனர். இம்முறையும், தமிழ் நூல்களின் நலத்தைக் குறைப்பதாகும்.

எம்மொழியிலும் ஒரு நூல் வெளியிடப்படுமபோது அதற்குச் சிறப்புறுத்த நூன்முகம், சிறப்புப்பாயிரம் இன்றியமையாதன. எந்நூலுக்குப் பாயிரமில்லையோ, அஃது எண்ணிறந்த பக்கங்களான நிறைந்து தோற்றினும் ஓர் நூலாகமாட்டாது. ஒரு மாளிகைக்கு அதன்கட் டட்டிபுள்ள சித்திரங்களால் ஏற்படும் வணப்பைப்போலவும், மிகச் சிறந்த நகரத்திற்கு எழில் கொடுத்து விளங்குங் கோபுரத்தைப்போலவும், நாட்டியம் பயில்கின்ற நாரியின் நலத்தை மிகுவித்துக்காட்டும் அணிகலன்களைப்போலவும் ஒவ்வொரு நூலுக்கும் அதன்முகத்தில் ஓர் பதிகம் அமைத்திருப்பின் அந்தந்த நூலையும், அதன் பயனையும் அழகுபடுத்திக் காட்டாநிற்கும்.

அப்பெற்றிய சிறப்புள்ள புனைநூலையைத் தமிழில் வெளிவந்த ஓர் நூலுக்கு ஆங்கிலத்தில் வரைவது நீதியா? அதற்குவேண்டிய சிறப்புப் பாயிரங்களையும் பிறமொழியிலேயே கொள்ளப்படுவதும் முறையா? நூல் இயற்றும் நாமு—தமிழ்நாமு; நூல் இயற்றப்படும மொழியும்—தமிழ்மொழி; நூலுக்கு ஆசிரியரும்—தமிழர்; நூலை வாசிப்பவர்களுள் தமிழர்களே! இவைகளையும் நோக்கும்போது யாவுந் தமிழ்மயமாக விளங்க, நூலுக்கு மேல் பக்கமும், முகவுரையும், சிறப்புப்பாயிரமும் ஆங்கிலமொழியில் பதிப்பித்தல் அழகாமோ! இத்தகை நூலைப் பார்க்குமிடத்து மேற்பக்கத்தில் ஆங்கிலமும், உள்ளே நிறந்ததும் இரண்டு மூன்று ஏடுகளில் ஆங்கிலமும், மற்ற ஏடுகளிலெல்லாந் தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த தீந்தமிழ் மொழியுமாக விளங்கும்.

தமிழ்நூலை வாசிக்கப்புகும் அன்பர்களிற்சிலருக்கு அன்னிய பாஷாபிவிருத்தி புண்டாயிருக்கலாம்; பலருக்கு அஃதில்லாமலு மிருக்கும். ஆகவே ஆங்கிலத் தெரியாதார் தமிழ்நூலை வாசிக்கப்புகுங்கால் அந்நூலின் தன்மை, அதன் ஆசிரியரின் உன்னக் கிடக்கை, அதை வாசிப்போர் பெறும்பயன் முதலியவைகளை யறிந்துகொள்வதற்கு அன்னியமொழியினாலாகிய முகவுரை, சிறப்புரைகளெல்லாந் தடையாக நிலவுகின்றன. பிற மொழியிற் பதிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் யாவுமிருந்தும் அன்னிய பாஷைப் பழக்கமற்றவர்களுக்கு அவை இவ்வாதவைபோன்று தோற்றுகின்றன.

ஆனால், ஒருசாரார், தமிழ் நூலுக்கு ஆங்கிலமுகவுரை முதலியவைகளிருப்பின் ஆங்கிலங்கற்ற அன்பர்கட்கு உதவுமன்றோ? எனலாம். ஆம்; உதவும். தமிழில் இருந்தால் தமிழ்நூலை வாசிக்கப்புகும் சத்திவாய்ந்த ஆங்கிலங்கற்ற கேயர்கட்கு உதவாமற் போகுமா? ஆங்கிலங்கற்ற ஒரு சாரார்க்கு உதவி, அஃதறியாத பலருக்கும் உதவாமற்போவதைப் பார்க்கிலும் இருநிறத்தார்க்கும் உதவும்வண்ணம் தமிழிலேயே அவைகள் அமைந்திருப்பின் எத்துணை நன்மைபுண்டாகும்! இததவிர், சில நூலாசிரியர்கள், தங்கள் நூலுக்குச் சிறப்புரை தருமாறு, ஆங்கிலங்கற்று மிருந்த மேதாலிகளாகிய பட்டநாரிகளிடஞ்சென்று கேட்கின்றனர். அப்பெரியார்களும் தமிழ்நூலுக்கு மதிப்புரை, தமிழிற்றருவதைத் தவிர்த்த ஆங்கிலத்திலேயே தருகின்றனர். இதனால் தமிழ்நூலுக்கு வேண்டிய அமைப்பு மாறுகின்றது.

இன்னுஞ் சிலர், தங்கள் பெயர்களை நூல்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் தமிழும் ஆங்கிலமுமாகக் கலந்தே வரைகின்றனர். சிலருக்கு இஃதோர் மதிப்புடைய செய்கையாகத்தோற்றும்! ஆங்கிலத்திலேயே நடைபெறும் சிகழ்ச்சிகளுக்குக் கையெழுத்து, விலாசம் முதலியவைகளை ஆங்கிலத்திலேயே வரையவேண்டியது அந்யாவசியமே. அம்முறையைத் தமிழிற் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது அழகாகுமா? அவசியமில்லாத இடங்கனாகிய தமிழ் நூல்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் ஆங்கிலப்பிரயோகம் நீங்கவருதல் தமிழின் அழகு அதிகப்படுவதற்கு ஓர் வழியாகும்.

ஆகவே, இக்கட்டுரையைக் கண்ணுறும் அன்பர்கள் பல வேறு அபிப்பிராயபேதங்களைக் கொண்டிருப்பவர்களாகவின் இதன்கண் சிலருக்கு வெறுப்புந் தோற்றா நிற்கும். ஆயினும்,

“தொண்டர் ஈதனைத் துதிடை விடுத்தது முதலை
புண்ட பாலனை யழைத்தது மெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்ட தும்மறைக் கதவினைத் திறந்ததும் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றிர்.”

என்ற பெரியாரின் திருவாக்கான் தெய்வத் தமிழ்மொழியின் இயற்கையான தெய்வீகசத்தியை புணர்ந்து, அதற்கு நேர்ந்த இடுக்கண்களீங்க இனியேனும், அத்தகைய பிறநாட்டுத்தொடர்பு இல்லாமலிருக்கும்வண்ணஞ்செய்த கடியவகையில் தமிழைக் கெடுக்காமல் வச்சரிக்கையாக வளர்த்துவர வேண்டியது தமிழாணவர்க்கும் இன்றியமையாததாகும்.

தமிழுக்காகவே பதினோராண்டாக உழைத்துவரும் ஆனந்தபோதினிபும், தன்னைப் பிறமொழியில் அலங்கரிப்பவர்கள் தமிழ் மொழியாலேயே அலங்கரிக்கும் வண்ணம் அவர்க்கு நினைப்பூட்டுவதும் நலமெனத் தோற்றுகிறது. ஆனந்தபோதினியினுடைய சர்வநலன்களையும் கோரி புழைத்துவரும் எமது அன்பாற்றத் பத்திரிகாசிரியாவர்களும் அதன்பால் பதிப்பதற்காகவருங் கையெழுத்துக்கள் முதலியவைகளைத் தமிழிலேயே எழுதி

வரும்படி விஷயதானிகளுக்கு ஞாபகமூட்டுமாறும், ஆக்கிலத்தினால் வரக் கூடிய கையெழுத்துக்களைத் தமிழிலேயே பதிப்பிக்குமாறும் மிகுந்த வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மு. மாணிக்க நாயகர், தமிழாசிரியர்; திருப்புவளை, புதுவை.

செல்வமும்—வறுமையும்

(847-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

“முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்”—என்பது தமிழ் மூதலார்; “முயற்சி திருவினை ஆக்கும்; முயற்சின்மை இன்மை புருத்திவிடும்”—; “ஊழையும் உப்பக்கல் காண்பர் உலவின்றித் தாழா துஞ்றுபவர்”— என்பன உத்தரவேதப்பாக்கள். “தனரா ஊக்கத்தொடுகடிய தன் முயற்சியால், பல அரிய நலன்களும், எத்தகைய கேட்டுக்கும் காரணமாகாத போதியபொருளும் இனிதுவர் தெய்தற்பாலன்”—என்பது முன்னோர் அறுபவ அருள் உரை. ஆனால், கவி முற்ற, முற்ற அவனுபவம் தலை கீழாகி, மனிதர்களுட் பெரும்பான்மையோர், பரிதி ஒளிபரப்பும் பகல் மூப்பதுகாழிகையும் ஓய் பொழிவின்றிப் பாடுபட்டும், தமது குடும்பத்தினரின் பசிப்பிணியைத் தணிக்கக்கூடப் போதிய அளவின்றி, சுருக்கிய வருவாயைப்பெற்றுக் காலத்தன்னும், ஏழைத்தொழிலாளரும், தாழ்த்தப்பட்டவருப்பினருமாய் நிலவுகின்றனர். அந்தோ! இத்தகையோரை வருத்தி, ஏவல்கொள்ளும் முதலாளிகளும், மிராசுதாரர்களும், இவ்வேழைமக்களது உழைப்பின்பயனாக மிகுத்த இலாபத்தைப்பெற்றுச் செருக்கிக் களித்துக் கிடப்ப, “சென்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ”, உழைத்த இவ்வேழைகள் தமது முயற்சிக்குத்தக்க வளவிற்பாதினும் ஊதியம் பெறும் பாக்கிய மின்றிப் பாதவிப்பாராயினர். என்னே! இவ்வேழை வேலையாட்களின் தலை எழுத்திருந்தவாறு! பொதுவாகக் கூறுமிடத்து, ‘பாடுபட்டுழைப்ப தொகுதேசம்—அந்தப் பலனை புசிப்பதொரு தேசம்’—என்று ஒருவர் பாடியவாறு, ‘விளைபொருள்களின் களஞ்சியம்’ எனும் இந்தியநாடு—‘பொன் விளையும் பூமி’ என்னும் பாதகண்டம்’—இதுகாலை, அப்பெருமை இழந்த ‘மணித்திருநாடாக’ இருந்த காலம்போய், ‘பிணிப்பெரு நாடாக’ வாடுதல் பலரும் அறிந்ததே. இனி, வறுமையைப்பற்றிச் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவாம்.

“இன்மையின் இன்னுதது யாதெனின் இன்மையின்—இன்மையே இன்னுதது”—எனத் தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவரை, அருளியவாறு, மனிதர்க்கு வறுமையினும் மேற்பட்ட துன்பம் இல்லை. இதனால்னோ, “கொடிது, கொடிது, வறுமை கொடிது”—என்றனர் ஓளவையும். அஃது, மனிதரின் அருளையும், அன்பையும், மானத்தையும் மறைத்து அவர்களைத் துன்பத்திலேயே புருவித்து, உழல்வித்தலால், இம்மைப்பயனையும், மறுமைப்பயனையும் எய்தவொட்டாது தடுக்கவல்லது. வறுமையின் வன்மை:

அனவிடற்பாலதன்று. அது சிறந்த முயற்சி புடையானையும், இழிந்த சோம்பலிற் புருத்தும்; நல்லொழுக்க முடையானையும், புல்லொழுக்க முடையானுக்கும்; நற்குடிப்பிறந்தாரிடத்தும், அவமானச் சொல் பிறத்தற்குக் காரணமாய் சோர்வினை விளைவிக்கும்; கல்வி, கேள்விகளையும், சில சமயங்களில் மறைக்கும்; மனிதன் மதிப்பையும், உற்சாகத்தையும் குலைத்து, எவரிடத்தும் இரக்க அவனைத் துண்டும். இதன் கொடுமைகள், எம்மனோரால் அனவிடற்பாலனவோ? இத்தகைய வறுமையடைந்து,

“பல்லெலாந் தெரியக் காட்டிப் பருவால் முகத்திற் கூட்டிச்

சொல்லெலாந் சொல்லி நாட்டித் துணைக்கரம் விரித்து நீட்டி

மல்லெலாம் அகல வோட்டி மானமென் பதனை வீட்டி

இல்லெலாம் இரத்தல் அந்தோ இழிவிழி வெந்த ஞான்றும்”

என வருஉம், குசேலோபாக்கியானப் பாடலுக்கு இலக்கியமாக, இதுகாலை செல்வர் வாயில் தோறும் சென்று பயன் இன்றி, பசிப்பிணியாற் பாதிக்கப்பட்டு எத்துணைப்பேரோ அலைகின்றனர். இவருட் சிலர், உடற்குறை, பிணி முதலியவற்றால் எத்தொழிலும் செய்ய முடியாதவராய் இரவலாகின்றனர். பலர் வேலைசெய்யப் போதிய உடல் உரம் வாய்க்கப்பெற்றவர்களாயிருந்தும் அங்கனினமேனும், பெரும் பிணியேனும் இல்லாதவர்களாயிருந்தும் சோம்பலினால் தொழில் செய்தலின்றிப் பிச்சையாளராகின்றனர். இது மிக்க மதியினம். இங்ஙனம் சோம்பலுடையோர் அலைந்து திரியும் ஏழைச் சகோதரர்கள், ‘ஏற்பதிகழ்ச்சி’ ஆகலான், கேவலம், இம்மையினும், மறுமையினும் வெம்மையே பயக்கும் இழிபுடைய சோம்பலை உதறித் தள்ளிவிட்டு, தங்களால் இயன்றவளவில், தனராஊக்கத்தொடும், குன்ற முயற்சியொடும், கார்த்தியடிகள் போதிக்கும் ‘சர்க்கா’ சுழற்றுதலிலேனும், வேளாண்மைத் தொழிலிலேனும், பிறநலந்தரும் கைத்தொழில் களிலேனும் இறங்கி, தீவிரமாக உழைத்து, மானத்தொடுகடிய ‘சுதந்தர’ வாழ்க்கையை நடாத்த முன் வரல்வேண்டும்; இறைவன், இவர்களுடைய நன்முயற்சிக்குத்தக்க ஊதியம் இவர்களுக்கு அளிப்பான். செந்தமிழ்நாட்டுச் செல்வச் சிமான்களும், இத்தகையோருக்கு வெறுஞ்சோறுமட்டில் இட்டி இவர்களைச் சோம்பேறிகளாக்கிவிடாது, நலந்தரும் வேலைகளிற் புருத்தி, இவர்களின் உழைப்புக்குத்தக்க ஊதியம் தந்து, மானத்தொடு வாழ்வு நடாத்தலில், இவர்கட்கு உருசியையும் உற்சாகத்தையும் ஊட்டி, இவர்களுடைய வறுமைப்பிணியை ஒட்ட முன்வரல்வேண்டும். அங்ஙனம் வரின் ஏழைபங்களன் இவர்க்கு இன்னருள் பொழிவான். கல்வியிற் சிறந்த புலவர்களுக்கூட, ஜீவனோபாயத் தொழில்களைக் கவனியாததால் தரித்திரத்துக்குள்ளாகி அந்த வறுமைப்பிணியால், செல்வர்களைப் பாடிச் சில சமயங்களில் அவமான மடைவாராகின்றனர். “என்னவது எத்தனை காளைக்குப் புலவீர்கான்!—மன்னு மனிசரைப் பாடிப்படைக்கும் பெரும் பொருள்”—என ஆழ்வாரும், “பொய்ம்மையானரைப் பாடாதே எத்தை

புகலூர் பாடுமின் புலவீரகான்.....அம்மையே சிவலோக மான்வதற்கு யாதும் ஐபுறவிலையே” —எனச் சுந்தரமூர்த்திகளும் அருளியவாறு, மானிடம் பாடுவது மேன்மைபுடைத்தன்றாகலின், பண்டைக்காலத்துச் சங்கமருவிய சான்றோர் பலரும், மனிதரைப்பாடாமல் வாணிகம், கைத் தொழில், செஷு முதலிய தொழில்களை மேற்கொண்டு, சுயேச்சையாக மானத்தோடு வாழ்வை நடாத்தி வந்தார்கள். ஆதலின் இக்காலத்துப்புல வர்களும் கரஸ்துதிபாடி வறுமைக்குள்ளாகாமல் அத்தகைய தொழில்க ளுள், ஊக்கங்கொண்டு இறங்கி உழைத்துச் சுதந்தர வாழ்வை நடாத்த முன்வரவேண்டும். இறைவனைப் பாடிபும், மறைந்தும், தாழ்ந்தும் கிடக் கும் கலைச்செல்வத்தை, மக்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி பொங்கும் வகையில் வெளிக்கொண்டுவந்தும், தமிழ்த்தாய்க்குப் பலவழிகளிலும் பணிசெய்தும் பொன்றாப்புக்கு நிறுவவேண்டும். ஆதலின், செந்தமிழ்தாட்டிச் செல்வர் களை இதுகாறும், ஆடம்பரவாழ்வில், பொருளைவாரி இறைத்துக் களித் துச் செருக்கிக் கண்மூடி உறங்கியது போதும்! போதும்!! பாரதமணித் திருநாடெங்கணும், காந்தியடிகளது தெய்விக இயக்கம் பரவியரும் இந் நாட்களில், ஈந்த உவத்தலே உண்மை இன்பமென்பதை உணர்ந்து, அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கும் அலைந்துதிரிபும் வறியோர்க்கு—வயிற்றை வளர்க்க, வெளிகாடுகளுக்கு ஒடும் ஏழைகட்கு—மானத்தை மறைக்கப் போதிய துணியுமின்றிப், பணியால் சினந்து, வெயிலாறுவந்த பாதவிக்கும் பாமரர்கட்கு—இறங்கி வேனாண்மைத் தொழிலில், உழைப்புக்குத்தக்க ஊதியமளித்தும், அவர்கள் சர்க்கா சுழற்ற அவர்களைத் தூண்டி, இராட்டி னங்களை அவர்களுக்கு இலவசமாக அளித்தும், பஞ்சவாங்கிக்கொடுத்தும், எத்தகையோராயினும் பசித்து வருவாராயின் அவர்க்கு வயிறூர உணவிட் டும், தாய் மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் போதிய பொருளுதவி புரிந்தும், பிற பல அறவழிகளில் செய்யத்தக்கனசெய்தும், ரீவிர்பெற்ற செல்வத்தாற், பெறற்பாலனவாய உண்மைப்பேறுகளைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள். “அற்கா இயல்பிற்று செல்வம்; அதபெற்றால்—அற்குப ஆங்கே செயல்” —எனச் செந்நாப்போதார் செப்பியவாறு, சிறிதும் காலந் தாழ்த்தாது இன்றே, இன்னே—“அறஞ்செய விரும்பி” ஆண்டவன் அருளுக்கு உரியாராகுங்கள்.

ஜி. வ. பதுமநாப பிள்ளை,

“திருமகன் நிலையம்” ஆரியூர், (விழுப்புரம் தாலுகா.)

ஆரிய சித்தாந்தம்.

(358-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

குரு.

பிதிர்ப்கும் உற வெடுத்துக்கொண்ட யாம் அதைச் சற்று நிறுத்தி வைத்த வேறு விஷயத்தைப்பற்றிச் சிறிது கூறிப் பிறகு தொடர்வோம். எல்லா விஷயத்தக்கும் குரு பிரதானம். குருவில்லாத வித்தை எதுவும்

பயன்படாது. குரு வில்லாதவன் தன் புத்தியினால் செய்யும் கருமம் ஒன் றும் பயன்படாது. ஈண்டு வித்தை என்றது நமது மதத்தைப்பற்றிக் கூறும் வேதம், வேதாங்கம், ஸ்மிருதி, புராணம், இதிகாசம், வேறு கலைஞானங்களு மாம். இதைக் கூறினால் இக்காலத்தாருக்குப் பரிகாசமாகத் தோன்றும். நாம் உண்மையை வெளியிட வெழுந்தோமாதலால் அதைக் கவனியாமல் கூறுகிறோம். ஏனெனில் இந்தச் சாத்திரங்கள் இந்த ஜன்மத்தில் அல்லது ஜன்மந்திரத்திலாவது பரமானந்த மோட்ச சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடி யனவாதலால் இந்தச் சாஸ்திரங்களை ஆரியர் அப்பியாசிக்க வேண்டிய வர்கள். இதைக்கல்லாமல் பிறர் கூறும் சாஸ்திரங்களைச் சுற்றித் குதர்க்க வாதியாய்த் தர்மார்த்த மோட்சநூல்களை யிகழ்கிறவன் நாகத்தையே அடைவான். வேதத்தை ஒதவும் சாஸ்திரங்களைப் படிக்கவும் இக்காலத் தவர்க்கியலாது. ஏனெனில் ஜீவனாந்தத்துக்காகப் பொருள் தேடவேண் டிய கட்டாயம் நேர்ந்துவிட்டது. ஆதலால் பொருள் தேடுவதற்கு வேண் டியவைகளையே கற்கவேண்டி யிருக்கிறது. இப்போது ஆசிரியர்களுக்கு கிரப்பந்தமும் ஆபத்துமான காலமாம். ஆதலால் வேதாதி கலைகளைக் கற்க அவகாசமில்லை என்னலாம். அது உண்மையே. அதற்கு முன்னோரல் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதிகளுமுண்டு.

அது ஒவ்வொருவரும் பரம்பராச்சிரமமாகவரும் குலாசார தர்மங் ளைக் கைவிடாமல் அனுஷ்டிப்பதேயாம். பிராமணன் வேதாதிக்களை யாதாவனையினும் சந்தியாவந்தனாதி நித்தியகருமங்களைத் தவறாமல் அனுஷ்டித்துக் காயத்திரி மஹா மந்திரத்தை முறைப்படி ஜபித்து வருவானேயானால் அவன் வேதாதி சகல கலைகளையும் ஒதின பலனை அடைந்து, சொர்க்காதி புலன போகங்களையும் அனுபவித்து ஜன்மந்திர த்தில் முத்தியையும் பெறுவான். காயத்திரி, மந்திரங்களுக்கு மாதா யாகவும், வேதத்துக்கு மூலமாகவும் உள்ளது. ஆதலால் அதைமாத்நிரம் விடாமல் திரிகாலங்களிலும் ஜபித்துவந்தால் அவன் நற்கதி பெறுவான். ஈனையவர் தத்தம் வருணத்துக்கும் குலாசாரத்துக்கும் ஒத்தபடி அனுஷ் டானங்களைச் செய்து வரவேண்டும். இதுசெய்தால் அவர்கள் புண்ணிய ஈரலிகளாவார்கள். இதுவும் செய்யமுடியாதென்றால் அது அவர்கள் கர்ம வசம் என்று கழிக்கவேண்டியது. இவ்விதம் ஒதி புணர்ந்தவர்கள் குரு பக்தி புடையவர்களா யிருக்கவேண்டும். குரு இன்னார் என்பது கீழே கூறப்படும்.

கீழேயும் முதலிய கிரியைகளை முறைப்படிசெய்து அதனால் பிறந்த பிள்ளைக்கு அன்னம் ஊட்டி வளர்ப்பவன் அந்தப்பிள்ளைக்குக் குரு என்று மனு கூறினார். இதனால் பெற்ற பிதாவே குரு என்று விளங்கும். உபாய னம் செய்வித்து வேதங்களையும் கல்ப சூத்திரங்களையும் இரகசியார்த்தங்க ளுடன் உபதேசிக்கிறவனும் குருவாவான். ஆசாரியன் பத்து உபாத்தி யாயருக்கும், பிதா தாறு ஆசாரியனுக்கும், தாய் ஆயிரம் பிதாவுக்கும்

சமானமாகிறார்கள் என்று மனுவே கூறினார். குருமார் எல்லாரையும்விடத் தாய் சிரேஷ்டமானவன் என்பது நூல்களின் கருத்தும், நூல்களை யோதி யுணர்ந்த பெரியோர்களின் கருத்தமாம். அது எதனால் எனில் ஈண்டுமீளிக் கிற் பெருகுமாதலால் மற்றொரு தடவையில் அதை விளக்குவோம். இதனா லேயே மனிதர் தாயினிடத்தில் மிக நன்றியறிதலுள்ளவர்களா யிருக்க வேண்டுமென்று மனுவே கூறினார். ஸம்ஸ்காரகிரியைகள் எல்லாவற்றையும் செய்து வேதோபதேசம் செய்தவனை குருவாவான். (இதனாலும் பிதாவே குரு என்பது பெறப்படுகின்றது). உபநயனமானபின் வேதத்தை ஒதுவிக் கிறவன் ஆசாரியன் எனப்படுவான்; ஏதாவது சில பாகத்தைப் படிப்பிக் கின்றவன் உபாத்தியாயன் எனப்படுவான் என்று யாக்குவல்கியர் கூறினர். தனக்கு மூத்ததமையனும் பிதாவுக்குச் சமான குரு. ஆதலால் அவன் தனது தம்பிமார்களைத் தகப்பிணப்போலவே இரட்சிக்கக் கடமைப்பட்டவனும். தம்பிகள் பயபத்தி விசுவாசத்துடன் அவனுக்கு அடங்கி நடக்கவேண்டும். புத்திரனுக்குப் படிப்பு முதலியன கொடுத்து உதவாத அயோக்கியனான தகப்பன் குரு ஆகமாட்டான் என்று மனு முதலியோர் சொன்னார்கள்.

காசு வாங்கிக்கொண்டு வித்தையைக் கொடுக்கிறவன்தான் உபாத்தி யாயன். விஷ்ணுவும் இப்படியே கூறினார். தேவலர், குரு இருவகைப்படுவர் என்று கூறி விஸ்தரித்தார். இருவகையாவது ஸ்திரீ புருஷர்களாம். உபாத்தியாயன், பிதா, பெரியதகப்பன், அரசன், மாமன், மாமனார், பயத்தி னின்றும் விடுவித்தவன், மாதாமகன், பிதாமகன், முதல் வருணத்தார், தகப்பனுடன் பிறந்தவர்களாகிய இவர்கள் புருஷர்களிற் குரு வாவார். மாதா, மாதாவைப்பெற்றவன், இவர்கள் பெண்களுள் சிரேஷ்டகுருவாவார். தகப்பனுடன்கூடப் பிறந்தவன், தாயுடன் பிறந்தவன், மாமியார், பிதாமி, அக்காள், பால்கொடுத்து வளர்த்தவன் இவர்களும் பெண்களில் குரு வாவார்கள். இவ்வாறு குருவர்க்கம் இருவகைப்படும் என்றும், இவர்களுள் ஐந்துபேர் உத்தமர்கள் என்றும், அவர்கள் யாரெனில் மந்திர முதலியன உபதேசித்தவரும், தாயும், வேதாதிவித்தைகளை உபதேசித்தவரும், மூத்த தமையனும், ஏஜமானனாவார்; அவர்களுள் மந்திரோபதேசஞ் செய்த வரும், வித்தையை அளித்தவரும், தமையனும் சிறந்தவர்கள்; தாய் இவர் கள் எல்லாரையும்விடச் சிறந்தவனாவான் என்றும் தேவலர் கூறினார். தகப் பன், தாய், இவர்களின் சகோதரி, மூத்தசகோதரி இவர்களைத் தாயைப் போலவே கருதவேண்டும். ஆனாலும் தாய் எல்லாரையும்விட அதிகமாய்ப் பூஜிக்கத்தக்கவள். தாயானவன் சிசுவைப் பத்துமாதகாலம் சுமந்து, அத னால் ஆகாராதிகளின்றி வருந்திப் பிரசவகாலத்தில் கடுத்துன்பமடைந்து பின் பிரசவிக்கிறான். குழந்தையினால் சகிக்கப்படாத துன்பமடைந்தும், அதனிடத்தில் மிக்க ஆசைபுள்ளவனாய்த் தன்னுயிரைவிட மேலானதாகப் பாவித்து அதைக் காப்பாற்றி வளர்க்கிறான். ஆதலால் புத்திரன் துற வறுஷ்காலம் கஷ்டப்பட்டுத் தாய்க்குப் பணிவிடை செய்துவந்தாலும்,

அவன் தன்னிமித்தம் பட்ட துன்பத்துக் கோகாது என்று வியாசர் தாய் எல்லாரிலும் சிறந்தவன் என்பதைக் காரணத்தோடு விளக்கினார். மாதா பிதாக்களைவிடச் சாஸ்திரங்களையும் மந்திரங்களையும் உபதேசித்த குரு சிரேஷ்டராவார் என்று மனு கூறினார். ஏனென்றால் மாதா பிதாக்களின் சம்போக சம்பந்தத்தால் கருவிற்பதிந்து, கைகாலாதி அவயவங்களைப் பெற்றுவரும் சிசு பின் ஜனன மாணாதி துன்பங்களை யடையும். வேதோப தேச குருவோ வேதமந்திர ஸம்ஸ்காரத்தினால் மறு ஜனனம் வருவித்து எல்லாவற்றையும் உபதேசித்துப் பிரமஞானத்தை யுண்டாக்குகிறான். இத னால் குருவினால் கொடுக்கப்பெற்ற ஞான சரீரம் ஜனன மாண மற்றதும், புகழுடன் விளங்குவதுமாதலால் தகப்பனைவிடக் குருவே சிரேஷ்டன் என்று மனுவே கூறினார். இந்தக் குரு வயதில் சிறியவனானாலும் வயதில் முதிர்ந்த குருவைப்போலவே பாவித்து அவரைப் பூஜிக்கவேண்டும். இது விஷயமாக மனு ஒரு சிறிய கதை சொல்கிறார். அதாவது, அங்கிரஸ் முனிவர் எல்லாவற்றையும் கற்று வல்லவராயிருந்தார். அவருடைய சிறிய தகப்பன் பெரிய தகப்பன், அவரவர்களுடைய புத்திரர்களாகிய இவர்கள் அவரிடம் வித்தியாப்பியாசம் செய்து வந்தார்கள். வசந்தகாலத்தில் ஒரு நாள் அங்கிரஸ் தமது சிஷ்யர்களுக்குப் படிப்பிக்கும்போது அங்கிரஸ் அவர்களைநோக்கிப் 'பிள்ளைகளே! தெரிந்துகொண்டீர்களா?' என்று கூறி னார். அதைக்கேட்ட சிறப்பன் பெரியப்பன் முதலானவர்கள் அவரை வெறுத்துத் தேவர்களிடம்போய் இதைச் சொன்னார்கள். தேவர்கள் அவர்களை நோக்கி "அங்கிரஸ் உங்களைப் பிள்ளைகள்! என்று கூப்பிட்டது நியாயமேயாம். ஏனென்றால் படிப்பில்லாதவன் வயதில் முதிர்ந்தவனா யிருந்தாலும் அவன் பாலனுக்குச் சமானமானவனே" என்றார்கள். கற்றறிந் தவன் வயதற் சிறியவனானாலும் வெகுபேர்களுக்குக் கல்வியைப் போதித் துப் பிதாவாகிறான். வயது முதிர்ச்சியாலும், தலை நரைத்ததனாலும், அதிக பணம் சம்பாதித்ததனாலும் ஒருவன் குருவாகிறதில்லை. கற்றுணர்ந்த வனை பெரியவனும் குருவுமாகிறான் என்று கூறினார்கள். ஆசாரியன், பிதா, தாய், மூத்த சகோதரன் இவர்களை அவமானம் செய்யக்கூடாது என்பது பொதுவிதி. ஏனென்றால் இவர்கள் முறையே ஈசுவரன், பிரமா, பூமி தேவி, பிதிருதேவதை இவர்களை ஒப்பாவார்கள். மாதா பிதாக்கள் இவன் விஷயமாக மிக்க கஷ்டப்பட்டவர்கள். வித்தையைக் கொடுப்பவன் மறு ஜனனத்தை உண்டாக்குகிறான். ஆதலால் இவர்களுக்கு வந்தனை வழிபாடு கள் செய்து உபசரிக்கவேண்டும். இவர்கள் மகிழ்ந்தால் அவனுக்குச் சித்தியாத தொன்றுமில்லை. இந்த வழிபாடு, தவங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்த தவமாம் என்று நூல்கள் எல்லாம் கூறுகின்றன.

(தொடரும்)

சீலானந்த சாகா யோகில்லார்.

சந்தாதாரிகளுக்கு.—சந்தா நம்பர் தெரியாதவர்கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின் மேலுள்ள விலாசத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் சந்தா நம் பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

அக்ஷய வருஷப் பிறப்பு.

அனாதிகாலத்தொட்டே ஆழி குழந்த இவ்வுலகமானது, காரண காரிய வயப்பட்டு முக்குணவயத்தான், ப்ரம்மஸ்வ ரூபமாய் விளங்குகின்ற தென் பது யாவரும் அறிந்ததே. சிந்த,

சிருஷ்டிகர்த்தாவாய் விளங்கும் ப்ரம்மதேவனின் சிருஷ்டிகளில், மற்றெல்லாப் பிராணிகளினும், “மானிட ஜன்மமே” சிறந்த ஜன்மம். மனுஷனுக்கு யானை, காண்டாமிருகம் முதலான மிருகங்களுக்குண்டான பலம் இல்லையாயினும், அப்பேர்ப்பட்ட மிருகங்கள் தன்காலடியில் வந்து நின்று தானிடம் கட்டளைவயத் தலைகுனிந்து செய்யும்படியுமீழ் சக்தி இருக்கிறது. மனுஷனுக்கு பக்ஷிஜாதிகளைப்போலப் பறக்கும்படியான இறகுகளில்லை. ஆயினும், ஆகாயத்தில் பறக்கும்படியான பக்ஷிகள் தன் பாதத்துக் கடியில்வந்து பணிவிடை செய்யுமாறுபுரிய அவனுக்குப் புத்தி யிருக்கிறது. மனுஷனுக்கு புலி, சிம்மம், பாம்பு முதலிய ஜந்துக்களுக்குள்ள நகம், பற்கள், கொடிய விஷம் முதலியவைகளில்லாவிட்டாலும், அப்பிராணிகள் தன்னிடம் வந்து தன்னிஷ்டப்படி அடங்கி நடக்கச் செய்யும் சக்தி யிருக்கிறது.

மேலும், மனிதர், ஒரே பிந்துஜலத்தில் அனந்தங்கோடி பிராணிகளைப் பார்க்கக்கூடிய “சூக்ஷ்ம வீக்ஷணி”க் கருவியையும், அநேக யோசனைமைல் தூரத்துக்கப்பாலிருக்கும் அண்டகோளாதி தாமகேதுக்களையும், ஆயிரம் வருடங்களுக்கப்பால் நடக்கும் கிரஹணங்களையும் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய “தூரவீக்ஷணி” என்னும் கருவியையும், அற்பகாலத்தில் வெகு தூரம் போகக்கூடிய புடைவண்டி, எலக்டிரிக்வண்டி, புடைக் கப்பல்களையும், ஆகாயக்கப்பல் புடைக்கூண்டுகளையும், பல்லாயிரம் மைல் தூரத்துக் கப்பாலுள்ள விஷயத்தைப் பத்துநிமிஷத்தில் வெளிப்படுத்த தந்தித்த பாஸையும், அபாரஜலப்ரவாகத்தைக் கடக்க வாராவதிகளையும், துப்பாக்கி, பிஸ்டல் முதலிய விசித்திரக்கருவிகளையும், பத்திரிகைகளையும், கிரந்தங்களையும், ஸ்ரீஷ்டத்தில் பதிப்பிக்கத்தகுந்த அச்சயந்திரங்களையும், கால வித்தியாசமறிய அனிலோர்ப் பணித ரச சுர குழாய்களையும், இன்னுமனேக அற்புத விசித்திரக் கருவிகளையும்; அமைக்கும்படியான அறிவைப் பெற்றிருப்பதால் மனித ஜென்மமே சாலச் சிறப்புடையதாகும். அந்த மனித ஜன்மமான நாம் நவக்கிரகங்களினால் ஆட்டுவிக்கப்படுகிறோம்.

இத்தகைய நாம் அந்தக் கிரக நிலைகளைப்பற்றி வருடந்தோறும் ஆராய்ந்தறிந்துகொள்ளுதல் அவசியமாகும். ஆதலின் இந்த அக்ஷய வருஷத்தின் கிரகநிலைகளையும் பலன்களையும் ஆராய்ந்து விளக்குவாம்.

இந்த அக்ஷய வருடமானது, சூரியனை—இராஸாதிபதியாகவும்; சந்திரனை—சேனாதிபதி, அர்க்காதிபதி, மேகாதிபதியாகவும்; செவ்வாயை—இராஜாவாகவும், மந்திரியாகவும்; புதனை—தான்யாதிபதியாகவும்; வியாழனை—நிரஸாதிபதியாகவும்; சுக்கிரனை—சன்யாதிபதியாகவும் நேமகம்

செய்துகொண்டு, சனிக்கு ஒரு ஸ்தானத்தையும் கொடாமல், ஆனிமீ 25உ வெள்ளிக்கிழமை இராத்திரியிலும், மார்சுமீ 19உ இராத்திரியிலும்—நம் தேசத்தில் தோன்றாது, விட்டனி—மேல்போரன்—ஆக்லன்ட்—ஹோபார்ட்—வெல்லிங்டன்—வால்பெரய்ஸோ—வான்சுவா—ப்ரான்ஸ்—விகோ—யோகஹாமா—ஹானலூலா—சுமித்திரா—ஜாவா—லிவிபீன்—தீவு—பீஜிதீவுகள்—பிலிப்பைன் தீவுகள்—ஆஸ்திரேலியா—ஜப்பான் முதலிய இடங்களில் சிலபாகங்களிற் றேன்றும்படிக்கு இரண்டு கங்கண சூரிய கிரகணங்களைக்கொண்டும், சந்திரனுக்கும், செய்வாய்க்கும் இராஜஸ்தானத்தைப்பற்றியும், சுக்கிரனுக்கும், வியாழனுக்கும் நிரஸாதிபதி ஸ்தானத்தைப்பற்றியும் விவாதமுண்டாக வேட்டுக்களால் செவ்வாயை—இராஜாவாகவும்; வியாழனை—நிரஸாதிபதியாகவும் தீர்மானிக்கும்படி திட்டம் செய்துகொண்டும் வெகு உல்லாசமாய்ப் பாடாவரி நட்சத்திரத்தில் ஜனனமாயிற்று.

சகோதர சகோதரிகளே! “வினையும் பயிர் முனையிற்றெரியும்” என் பதுபோல ஆரம்பத்திலேயே இராஜாபட்டத்துக்கு சந்திரனும், செவ்வாயும் தம்மில் விவாதம் செய்துகொண்டு எலக்ஷனின் பேரில், செவ்வாய் இராஜாவாகும்படியான தூதன விசேஷத்தன்மைபுடன் பிறந்திருக்கிற இவ்வருடப் பலனைக் கவனிப்பாம்:—

இவ்வருஷம் மஹாமேருபர்வதத்திற்கு வடமேற்குத்திக்குக் கிலமேகம் உற்பத்தியாகப் போகிறது. இருண்டமேகத்துடனும், மின்னலுடனும், அதிகர்ச்சுண்புடனும், காற்றோடுகூடிய சுழிமழை 16படி; இதில் சமுத்திரத்தில் பாதியும், மற்றப்பாதியில் 3 பாகம் மலைவனந்தரங்களிலும், 2-பாகம் நாடு நகரங்களிலும் வருஷிக்கும். பொதுவாக மழையினால் சில இடங்களில் பல கெடுதல்களுண்டாகும். பிந்திய வேளாண்மை சிறக்கும்; கோடைமழை சுழிக்கும்; மாரிமழை மிகுதி; பயிர்கள் மத்திமபலிதம்; சில பிரதேசங்களில் வெள்ளம், புயல், பூகம்பம் முதலியவைகளாலும், வியாதி, அக்னி, விஷம், திருட்டு முதலிய காரணங்களாலும் ஜனங்களுக்கு கஷ்டமும், சமயக்கலகங்களும், மதத்துவேஷங்களும் அதிகரிக்கும். சிலவிடங்களில் நல்ல மழையும், வினையும், நீதிக்குறையும், புத்தபயமும், இராஜகலகமும் உண்டாம்—இந்து, மகதம், மிதிஸ், சவ்வீரம், சேனம், பாஞ்சாலம், மிகேச்சம், மத்தியதேசம் முதலிய தேசங்களின் சில பாகங்களில் பஞ்சம், மழைக்குறைவு, வாந்தி, பேதி, வைசூரி, முதலியவைகளுண்டாம்.

ஜப்பானில் 24உ முதல் வருஷார்த்தம்வரை காஸ்மீரம், கொங்கணம் முதலிய தேசங்களில் கலகமும், துண்டி, யவனம், சேனம், சிங்கனம் முதலிய தேசங்களில் விசேஷமாய் பஞ்சமும், மழைக்குறைவும், கஷ்டமும், கலகமும் உண்டாம்.

இந்த அட்சய வருடமானது (13-4-26) மங்களவாரம், பூர்வபட்சம், சூன்யதிதி, அசுபதி (பாடாவரி) நஷத்திரத்தில் பகல் 11—44 மணிக்கு

மிதுன லக்ஷ்ணம் அந்தியத்தில்; மகோதரி என்னும் நாமம் பெற்று வில்வஜல ஸ்நானம் செய்து, வெள்ளைவஸ்திரம் தரித்து, மாணிக்காபரணமும்—கஸ்தூரி கதம்பமுமணிந்து, பொற்பாத்திரத்தில் சுத்தானன்ம புசித்து, புண்ணைமலர்குடி, முகண்டி ஆயுதம் தரித்து, சிம்ஹவாகனத்தி லேறிக்கொண்டு, வெள்ளைக்குடைகளிய, அகிற்றாபங்கமழ, டமருக வாத்திய மியம்ப, புன்சிரிப்புடன், பூமி சுக்கிரன் யோகினிக் கெதிராகக் கீழ்த்திசையை நோக்கி ஜன்மிக்கிறது. ஆதலின், ஈயம், பித்தளை, நீலம், கஸ்தூரி, சந்தனம், கர்ப்பூரம், குங்குமம், கருப்புக்கட்டி, பருத்தி, பட்டு, தூல், புடவை, பொன், செம்பு, சாமை, கடலை, தினை, கோமேதகம், மாணிக்கம், புஷ்பராகம், மீன், கோதுமை, என்னு இவைகள் விலை குறையும்; நெல், வாகு, உளுந்து, முத்து, பவனம், இரத்தினம், வெங்கலம், இரும்பு, பயறு, புகையிலை, வெற்றிலை முதலியவை விலை ஏறும்; நெய், எண்ணெய், தேன், வெல்லம், இரஸம் முதலியவைகள் குறையும். அரசரால் வரி ஏற்றம் ஏற்படும். ஆசிரியாசனத்திலுள்ள “ஹிமய மலையில்” (80000) முப்பதினாயிரம் அடி உயரமுள்ள கௌரீசங்கரர் (எவரெஸ்ட்) என்னும் சிகரத்திற்குடமனுஷசஞ்சாரம் ஏற்படும். பிராமணர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் பீடையும் சஞ்சலமும்; வைசியர், குத்திரர்களுக்குச் சதமும், வியாபார பலிதமும்; சோரர், தூர்த்தர், துஷ்டர், பாததையர்கள் இவர்களால் சர்ச்சணர்களுக்கு அதிககேடும், தேசபாஷைக்கு மதிப்பும், சிசு மாணமும் சில உண்டாகும்.

சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் விவாகாதி மங்கள கருமங்களும், தான தருமங்களும் சிற்சுவலிளங்கும்; மத்திப விசேஷ மழையும், அகவிலை மலிவு முண்டாம். ஆனி, ஆடி மாதங்களில் காற்றும், சுழிமழையும், காவேரி முதலிய நதிகளில் வெள்ளப் பெருக்கமும்; ஆவணி, புரட்டாசி களில், மழைக்குறையும், பயிர்வாட்டமும், நவீன ரோகமும்; ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில், காற்றினால் சேதமும், நல்லமழையும், பயிர்ச்செழிப்பும், நாலுகால் ஜீவன்களுக்கு விசேடபீடையும், அகவிலை மலிவும், உலகத்துக்குச் சில நலிவும்; மார்சுழி, தை, மாசி மாதங்களில், குளிர், காற்று, மழையும், வார்க்கிபேதி, சரமும், அகவிலை மலிவும்; பங்குனி மாதத்தில், சுழிமழையும், காற்றினால் பீடிப்பும், உஷ்ணரோகமும், அகவிலை சமனும் உண்டாம்.

உலகத்தில் உத்தேசம் ஆயிரம்கோடி மனிதர்களிருக்கிறார்கள். வருஷத்தில் 333 கோடி மனிதர்கள் மாணமடையதாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்வருஷம் சகல ஜீவராசிகளிலும் 7-ல் 3 பங்கு அழிந்துபோம்.

இவ்வருடத்தில், அசுபதி, கார்த்திகை, மிருகசீரிடம், புனர்பூசம், ஆயில்யம், பூரம், அஸ்தம், சுவாதி, அனுஷம், மூலம், உத்திராடம், அவிட்டம், பூரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய 14 நக்ஷத்திரங்களில் ஜனித்தவர்களுக்கு

வரவும், செலவும் சமபாகமாகவும்; ரோகணி, பூசம், உத்திரம், விசாகம், பூராடம், சதயம் இவ்வாறு நக்ஷத்திரங்களில் ஜனித்தவர்களுக்கு 3 பாகம் வரவும் 1-பாகம் செலவும், (சதயத்தில் ஜனித்தவர்க்கு ஸ்பெஷலாக திரவியலாபமும்), பரணி, மகம், கேட்டை, உத்திரட்டாதி இந்நான்கு நக்ஷத்திரங்களில் ஜனித்தவர்களுக்கு இருபாகம் வரவும் ஒருபாகம் செலவும், திருவாதிரை, சித்திரை, திருவோணம் இம்மூன்று நக்ஷத்திரங்களில் ஜனித்தவர்களுக்கு ஒருபாகம் வரவும் 3 பாகம் செலவுமாக இருக்கும். உத்திராடம், திருவோணம், அவிட்டம் இவற்றில் ஜனித்தவர்களுக்கு இராஜகோப மேற்படும். சித்திரை, கார்த்திகை மாதங்களில் சிவப்புநிற வஸ்துக்களும், ஆனி மாதத்தில் வெள்ளை தவிர மற்றநிறமுள்ள வஸ்துக்களும், ஆவணி மாதத்தில் வெள்ளைநிறப் பொருள்களும், புரட்டாசி, தை மாதங்களில் மஞ்சள்நிறப் பொருள்களும், ஐப்பசியில் ரோகநிறப் பொருள்களும், வைகாசியில் சகலநிறமுள்ள வஸ்துக்களும் விலை ஏறும். மாசியில் கருப்பு வஸ்துக்களும், மார்சுழியில் பச்சைநிற வஸ்துக்களும், பங்குனியில் வெள்ளைநிறப் பொருள்களும், ஆடியில் சகலநிற வஸ்துக்களும் விலை குறையும்.

இவ்வருடமானது வருஷ வட்டத்தி னிறுதியிலுள்ளதால் விவாகமுதலிய சில சுபகருமங்கள் சாஸ்திரங்களில் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனினும், விர்தியகிரிக்குத் தெற்கேயுள்ளவர்கள் இவ்வருடத்தின்பின் 6 மாதங்களிலும் சுபகருமங்களை விலக்கி மற்ற மாதங்களில் செய்து கொள்ளலாம். தேவப்பிரதிஷ்டைசெய்யவேரிடின் சித்திரை 10உ 16உ களில் சிம்ம லக்ஷத்திலும், ஆனி 23உ மிதுன லக்ஷத்திலும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆவணிமாதத்தில் இந்த அக்ஷய வருடத்திய ரூபகசின்னமாக ஓர் தூர்ப்பிஷு முண்டாகக்கூடும்.

இவ்வருடம் யாதொரு விக்ஷமன்னியில் கேஷமமுண்டாக யாவரும் கடவுளைப் பிரார்த்திப்போமாக. சுபமஸ்து.

கே. எஸ். முத்துக்கிருஷ்ண ரெட்டியார், பாலஜோதிடம்;
மூலக்கரைப்பட்டி, (திருகெல்வேலி.)

இவ்வருஷம் கடைசி வருஷமானதால், இதில் விவாகாதி சுபமுகூர்த்தங்கள் செய்யலாமா செய்யக்கூடாதா என்று கடிதமெழுதிச் சிலர் நம்மைக் கேட்கின்றனர். இதற்குமுன் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் “அக்ஷய வருஷப் பிறப்பு” என்ற வியாசத்தினிறுதியில், கே. எஸ். முத்துக்கிருஷ்ண ரெட்டியாரென்பவர், பின் ஆறுமாதங்களைத் தள்ளி, மற்றமாதங்களில் முகூர்த்தத்திற்குப் பொருந்தியவற்றில் கலியாணம் முதலிய சுபகாரியங்கள் நடத்

தலாமென்று கூறுகின்றார். வேறு சில சோவியர்களும் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்.

அஷ்டய வருஷத்தில், “அங்க, வங்க, கலிங்க தேசங்களில் 1) மாதங்களும், வட இந்தியாவின் இதரதேசங்களில் வருஷமுழுவதும், விக்ரிய மலைக்குத் தெற்கேயுள்ள (தென்னிந்தியா) தேசங்களில் கடைசி மூன்று மாதங்களும் சுபமுகூர்த்தங்களுக்கு விலக்கத்தக்கன என்பது சிலர் அபிப்பிராயம்” என்று காலாமிர்த வியாக்கியானம் கூறுகின்றது. இவ்விவரம் நம் ஆனந்தபோதினிப்பஞ்சாங்கம் 8-ம் பக்கத்தில் ‘அஷ்டய வருஷ விவாக சுப முகூர்த்தங்க’ றுக்குப்பின் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி தென்னிந்தியாவிலுள்ளவர்கள் கடைசி மூன்றுமாதங்களைத்தள்ளி மற்ற மாதங்களில் சுப முகூர்த்தத்திற் குரியவற்றில் விவாகாதி சுபமுகூர்த்தங்கள் செய்துகொள்ளலாமென்பது ஏற்படுகின்றது. ஆதலின் இவற்றுள் உசிதமானவற்றில் செய்துகொள்க. ப 1.

ஆத்திருடி உதாரணக் கதைகள்.

(862-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

“மன்றுபறித் துண்ணேல்”

“மன்று — தருமசபையிலே (நீ நியாயாதிபதியா யிருந்துகொண்டு வழக்குத் தீர்ப்புக்குவரும் மனிதரிற் பலரிடம் நடுவுநிலைமை தவறி ஒரு தலைச்சார்பா யிருக்கத்தொடங்கி), பறித்து—(அவர்களுடைய பொருளைக்) கவர்ந்து, உண்ணேல்—(அதன்மூலம்) உணவுண்டு சேவனம் பண்ணாதே” என்பது இதன்பொருள்.

நீதிமன்றங்களில் தலைவராய் அமர்வோர், மனிதர்களை அடக்கியாளும் அதிகாரத்தைப் பெற்றவர்களாதலின், அவர் செய்யும் நீதித் தீர்ப்பு நன்றியினும் தீதாயினும் மனிதர், தடையின்றி அதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர்களா யிருக்கிறார்கள். ஆதலின் நியாயமான தீர்ப்பை யடைவோர் மனசம்மதத்துடன் அதனை ஏற்றுக்கொள்வார்; நியாயவிரோதமான தீர்ப்பை அடைந்தவர் மனம் வெதும்பி ‘திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமேதுணை’ என்று நினைத்துத் தங்கள் குறையைத் தெய்வத்தினிடம் சொல்லி முறையிடுவார்கள். அதனால், அந்நடுநிலைமை தவறியவர்க்குத் தெய்வதண்டனை புண்டாகும். முடியில் அவர் கெட்டொழிவர். நியாயத் தவறுதவர்களோ இம்மை, மறுமை யென்னும் இரண்டிடங்களினும் மேன்மை புறவர். இங்ஙனம், நீதியிரோதஞ் செய்பவர் கெடுவெரென்பதும், நடுவுநிலைமை தவறுதவர் என்மை யடைவெரென்பதும்,

“கெடுவல்யா நென்ப தறிகதன் நெஞ்சு
நடுவொர்இ யல்ல செயின்”

ஆத்திருடி உதாரணக் கதைகள்

“வேதாளஞ் சேருமே வென்னெருக்குப் பூக்குமே
பாதாளமூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வானே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.”

“செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து”

என்னும் செய்யுட்களால் இனிது விளங்கும்.

தருமத் தவறுவோர் கெடுவெரென்பதை அடியில்வரும் சிறு கதை விளக்கும்:—

பண்டைக்காலத்தில் ஒரு ககரத்தில் ஒரு மனிதன் மற்ருருவனோடு விரோதங்கொண்டு எவ்வழியினாலாவது அவனை ஒழித்துவிடக் கருதியிருந்தான். அப்படியிருக்கும்போது ஒருநாளிரவில் அவனுடைய வேலைக்காரனொருவன், உயர்ந்த கட்டிடத்திலிருந்து கீழே தவறி வீழ்ந்து மண்டை உடைபட்டிற் பதுங்கிவிட்டான். தன் விரோதியை ஒழிக்கக் கருதியிருந்த அம் மனிதன், ‘அதற்கு இதுதான் தருணம்’ என்று நினைத்து, இறந்துபோன மனிதனைத் தன்னுடைய விரோதியே கொலைசெய்துவிட்டானென்று அவ்வுரவரும் தெரிவித்து, அப்போதிருந்த ஒருநீதித் தலைவரிடத்தில் அவன் மீது வழக்குத் தொடுத்தான். நீதியதிபர் அவ்வழக்கினை விசாரித்ததில் அது கட்டுப்பாடானதென்று அவருக்குத் தெரிந்தது. அதனால் அவர் அவ்வழக்கைத் தள்ளிவிட உத்தேசித்திருந்தார். பொய்வழக்குக்காரன் அவருடைய எண்ணத்தை புணர்ந்து ஒருநாள் இரவில் இரகசியமாக ஒரு பெரிய பை நிறைந்த பணத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் அவரிடம் கொடுத்து, “என்னுடைய விரோதிக்கு மாணதண்டனை விதித்து அவனை ஒழித்துவிட வேண்டும்” என்று சொன்னான். பணத்தைக் கண்டதும் அவர் அந்த அநியாயத்திற் கிணங்கிவிட்டார். மறுநாளே அந்தக் குற்றவாளியின்மீது கட்டுப்பாடான குற்றத்தைப் பொருத்தத்தோடு ஸ்தாபித்து அவனுக்கு மாணதண்டனை விதித்துவிட்டார். அந்த நிரபராதி என்னசெய்வான் பாவம்! தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேறுவழி புணராமல் நெஞ்சங்கலங்கி, ஏழைக்கிரங்கும் தெய்வத்தினிடத்தில், “கடவுளே! நீதான் என்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்” என்று பிரார்த்தனை செய்தான். அவனுடைய மாணதண்டனை அதிகாரியால் நிறைவேற்றப்படும் நாளன்று சேவகர்கள் அவனைக் கொண்டுபோய்த் தூக்குமரத்தின் மேடையிலேற்றினார்கள். அவனுக்கு மாணத் தீர்ப்பளித்த அதிகாரியும், அவன்மீது பொய்க்குற்றஞ் சாட்டிய பாதகனும், மற்றையரும் அங்கேவந்து கூடி கின்றார்கள். அப்போது தூக்கு மேடையிலேற்றப்பட்டிருந்த நிரபராதி கடவுளை நோக்கி, எல்லோருக்கும் கேட்கும்படி, “எங்கும் நீதிசெலுத்தும் இறைவனே! நான் உண்மையில் கொலைக்குற்றம் செய்தவனாயிருந்தால் நீ என்னைக் கொன்றுவிடு; நான் நிரபராதியாயிருந்தால் அநியாயமாக என் தலைமீது குற்றத்தைச் சுமத்தியவர்களை நீ தண்டிப்பாயாக” என்று ஆகாயத்தைப் பார்த்துக் கூவினான். உடனே தெய்வச் செயலால், அநியாயத் தீர்ப்புச்செய்த தலைவர் தலையிலும், பொய்வழக்குத்தொடுத்த அப்புல்லன் தலையிலும் ஆகாயத்திலிருந்து ஓர் இடி அதிர்த்து வீழ்ந்தது. அவ்விருவரும் அப்பொழுதே மாண்டொழிந்தார்கள்.

இவ்வதிகாரத்தைப் பார்த்து அங்குக் கூடியின்ற எல்லோரும் பிரயித்து விட்டார்கள். அதன்மேல், மேல் அதிகாரிகள் அந்த வழக்கை மீண்டும்

விசாரித்து உண்மைதெரிந்து அந்த நிரபராதியை விடுதலை செய்தார்கள். அந்நகரத்திலுள்ளவர்க ளெல்லோரும் அந்த நிரபராதியைப் புகழ்ந்து, நீதி தவறியிருந்த அவ்விருவரையும் இகழ்ந்து, கடவுளின் அருட்டிறத்தை வியந்து கொண்டாடினார்கள்.

(தொடரும்)

செம்பூர். வி. ஜயமுகத் தேர்வை.

நாலடியார் வசனம்.

(350-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

35-ம் அதிகாரம்—கீழ்மை (கீழோரது தன்மை.)

(உணவு வேண்டிய) காலத்தில் போதுமான அளவின்தாகத் தானியத் தைத் தனது வாயில்போட்டு ஊட்டினாலும் குப்பைகிளாற் தொழிலு விடாத கோழியைப்போல, மிக்க மேனமைபொருந்திய தருமசாஸ்திரங் களை விரிவாக எடுத்துக் கூறினாலும் கீழ்மகன் தன்மனம் விரும்பியவிதமே போவான்.

(1)

‘உறுதியான தூற்பொருள்களைக் கற்றுக்கொண்டு குற்றமில்லா திருப்பவர்களாகிய பெரியோர்கள் பக்கத்தில்போய்ச் சேரலாம்வா’ என்று (ஒருவன்) சொன்னால், கீழ்மகன் (அதற்குச் சம்மதியாமல்) தூங்கப் போகலாம் என்று எழுந்து போவான்; அப்படிக்கில்லாவிட்டால் வேறென் றைச் சொல்லித் தடுப்பான்.

(2)

வினக்குகின்ற அருவிபொருந்திய நல்ல நாட்டையுடைய அரசனே! பெரியோர்கள், தாங்கள் மிக்க செல்வத்தைப் பெற்றாலும் (முன்னே கொண்டிருந்த) பெருமைக்குணம் மாறாமல் ஒரேதன்மையுடையவராவர். கீழ்மகனே மிக்க செல்வத்தை யடைந்தாலும்கூட (முந்திய நடைக்கு மாறா) ஒரு நடை நடக்க வல்லவனாவான்.

(3)

வினக்குகின்ற ஆற்றையும் நல்ல நாட்டையுமுடைய பாண்டியனே! மேலோர் தீனையளவு சிறிதாயினும் பிறர்செய்த உபகாரத்தை (த்தாய்கள்) அதுபவித்தால் (அதை) பணையளவு பெரிதாகக் கருதுவார்கள். செய்ந் நன்றி யறியாதவர்களிடத்தில் பணையளவு நன்றியை ஏக்காலத்தும் செய் தாலும் (அந்நன்றிகள்) சிறப்பில்லாதவைகளாம்.

(4)

பொன்பாத்திரத்தில் (உணவைவைத்து) ஊட்டிக் காப்பாற்றினாலும் நாயானது பிறருடைய எச்சில் சோற்றிற்குக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். அதுபோல (கீழ்மக்களைப் பிறர்) சிறப்புள்ளவராக ஏற் றுக்கொண்டாலும் கீழ்மக்கள் செய்யும் செய்கைகள் (பெருமைக்கு) வேறு பட்டிருக்கும்.

(5)

பூமண்டலம் முழுவதையும் அரசாளுவதாகிய பெருஞ் சிறப்பைப் பெற்றாலும் மேலோர் ஏக்காலத்தும் வரம்புடந்த வார்த்தையைச் சொல்ல மாட்டார்கள். (ஆனால்) கீழ்மகனானவன் முந்திரிக்குமேல் காணி அதிக மானால் எந்நாளும் தன்னை இத்திரை மதித்துவிடுவான்.

(6)

குற்றமற்ற பசுமையாகிய பொன்னின்மேல் மாட்சிமைப்பட்ட இரத்தி னங்களைப் பறித்து செய்யப்பட்டதானாலும் செருப்பானது தன்னுடைய காலுக்கேயாகும். (அதுபோல) பொருந்திய செல்வமுடையவரானாலும் கீழ்மக்களை அவர்கள் செய்யுந்தொழிலால் அறியக்கூடும்.

(7)

பலம்பொருந்திய மலைகையுடைய பாண்டியநாட்டரசனே! கீழ்மக னானவன் கடுமையாகப் பேச வல்லவனாவான்; தாழ்மைய மில்லாதவ னாவான்; அன்னியருக்குண்டாகும் துன்பத்திற்காகச் சந்தோஷப்படு வான்; அடிக்கடி கோபாவேசங்கொள்வான்; கண்டவிடத்தும் செல்வான்; பிறரைத் துஷிப்பான்.

(8)

தேனைச்சொரியும் நெய்தற் பூக்களையுடையதாய் சப்திக்கும் குளிர்ந்த கடற்கரையையுடைய பாண்டியனே! பெரியோர் தங்களிடத்தில் பல னாரும் ஒருவன் பின்னே நின்றால் ‘இவர் பழமையானவ’ ரென்று நினைத்து அவர்களிடத்தில் இன்பமுள்ள சிரேகராவர். கீழானவர் விரும்பாமல் இகழ்வார்கள்.

(9)

பாண்டியனே! கேட்பாயாக. அறுக்கும்படியான புல்லு அறுத்து எப் பொழுதும் வாயில் கொடுத்து உண்பித்தாலும் சிறிய எருதுகள் (பெரிய) இரத்ததைத்தாங்கி இழுக்கமாட்டா. (அதுபோல) பொருந்திய செல்வ முடையவரானாலும் கீழோரை அவர்கள் செய்யுந் தொழிலால் அறியக் கூடும்.

(10)

(தொடரும்.)

பு. ஸ்ரீநிவாசன், தமிழ்ப்பண்டிதர், சித்தூர்.

அனுபவமே உண்மை.

அனுபவமாவது, ஒரு விஷயத்தைக்குறித்து ஒருவன் சுயமே அறிந்து கொள்ளும் ஞானமாகும். அதுவே உண்மை அறிவாகும். புத்தகங்களைப் படிப்பதன்மூலம் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவதோடுமட்டும் சில்லா மல் நாமே நேரில் அவற்றை அனுபவித்து அறிந்துகொள்ளுவது பன் மடக்கு சிறந்தது என்பதை எவரும் மறுத்தல் முடியாது. அனுபவஞான மின்றி ஏட்டு ஞானம் மட்டுமே புன்னவன் அரைப்படிப்பு உள்ளவனே. அனுபவம் விலைமதிக்கவொண்ணாததொன்று. ஆயிரக்கணக்கான தவறுதல் களும் துன்பங்களும் ஏற்பட்டபின்னே ஒரு முழு அனுபவம் ஒருவனுக்குக் கிட்டலாகும். இத்தகைய அனுபவஞானமே சிரேஷ்டமானது. அதுவே உண்மையாவதும் புத்தகங்களைப் படிப்பதன்பயனாய் அறியநேரிடும் விஷ யங்களைத் தனது அனுபவ ஞானத்திற்குத் துணைக்கருவியாக மதிப்பவனே பூரணமான கல்வி யறிவு உடையவனாகக் கருதப்படுவான். “பன்னிக் கணக்கு புன்னிக்கு உதவாது”, “ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவுமா?” முவிரு அறிவுபடைத்த மாந்தர்கட்கு இருவகைப்பட்ட பசி—அதாவது, வயிற்றுப்பசி, அறிவுப்பசி—இருப்பது எவருக்கும் தெரிந்ததே. ஒரு விஷ யத்தைப்பற்றிய உண்மையான அறிவு அனுபவமூலமே உண்டாவது. அன் னியரது அபிப்பிராயங்களைக் கற்றுத் தெரிந்துகொள்வதோடு நிற்காமல், நாமும் அவற்றைச் சுயமாய் அனுபவித்துத் தெரிந்துகொண்டு பின்பு இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்துக் கடைசியாய் ஒரு முடிவான தீர்மானத் துக்கு வருவதே உசிதம். பிறரது அபிப்பிராயங்கள் எல்லாவற்றையும் அப்படியே வேதவாக்காக (உண்மையாக)க் கொள்ளுவதைக்காட்டிலும், நாமும் அவைகளைக் குறித்த உண்மைகளை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ள முயலுவதே விரும்பத்தக்கதும். ஒருவேளை அவர்களது அபிப்பிராயங் களில் ஒரு சில தவறுதல்கள் இருந்தாலும் இருக்கலாகும். அதுபோலவே நாமும் தவறு இழைக்க நேரிடலாகும். இத்தகைய குற்றங்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் சிவர்த்தியாய்விடும். அபிப்பிராயபேதம் உலகம் உள்ளவரை இருந்துகொண்டதான் இருக்கும். ஒவ்வொரு விஷயத்தைக் குறித்தும்

வழியே நாம் அடையவாகும் அறிவு உண்மை (அனுபவ) ஞானமாயிருக்கும் என்று நிச்சயமாய் நம்பலாம். நாம் அனைவரும் அனுபவ அறிவு பெற்று வாழ்க்கைநலம் தயக்குமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவன் கருணை மழை பொழிவானாக! பொங்கும் மங்களம் எங்குந் தங்கு.

T. R. ஸ்ரீநிவாசன், வடக்குசித்திரவீதி; ஸ்ரீரங்கம்.

மரணத்திற்குப் பின் மனிதர் நிலை.

இஃதோ ரத்புதாநுபவம். இதில் நம்பிக்கையுள்ள ஆங்கிலேயரும் இருக்கின்றனர். பிரசித்தபெற்ற ஸர் ஆர்தர் கான் டாயில் (Sir Arthur Conan Doyle) என்பவர் 17—1—26-ல் வெளிவந்த ஆங்கில வாராந்தர இந்தியா டைம்ஸ் பத்திரிகையில் எழுதியவற்றின் சாராம்சம்:—

“மரணத்திற்குப் பின் மனிதர் மாயா ரூபமாகவந்து தங்கள் பிரியத்திற்குரியாருடன் பேசிப் போகின்றனர் என்னும் விஷயத்தில் சிலருக்கு நம்பகமும் சிலருக்கு நம்பகமின்மையும் இருந்து வருகின்றன வென்பதை நாம் அறிவோம். நான் அமெரிக்காவின் மேற்பாகத்திலிருந்தபோது இங்கிலாந்தில் (லண்டனில்) இருந்த எனது தகப்பனார் மரணநிலையிலிருக்கிறாரென்றும், உடனே புறப்பட்டுவந்தால் அவரைப் பார்த்துப் பேசக்கூடும் என்றும் ஒரு தந்தி சமாசாரம் 1896-ல் மார்ச்சு 17-ல் எனக்குக் கிடைத்தது. தந்தி கிடைத்த அந்த சிமிஷமேபுறமாக மாரக்கமாக நான் அமெரிக்காவைவிட்டு நியூ யார்க் என்னும் இடத்திலிருந்து இங்கிலாந்திற்குப் போகும் கப்பலில் ஏறப் புறப்பட்டேன். நான் வெளிதேச யாத்திரையிலிருந்தபடியால் எனது தகப்பனாரைப் பார்த்துப் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு மேலாகின்றது. இங்கிலாந்திற்குப் புறப்பட்ட நான் வழியில் கப்பல் தங்கிச் செல்லும் ஒவ்வொரு இடங்களிலிருந்தும் எனது வரவைப்பற்றி என் தந்தையாருக்குத் தந்தி கொடுத்துக்கொண்டு போனேன். நான் போகவேண்டியது நெடுந்தூரப் பயணமாயிருந்தது; 6,000 மைலுக்கு அதிகம். கடைசியாக நான் ஒருநாள் காலை இரண்டொன்றைக்கு எனது தகப்பனாரிடம் போய்ச் சேர்ந்தேன். ‘உமது வரவைப்பற்றிய தந்தியே உம்முடைய தகப்பனாரை இன்னும் உயிரோடிருக்க வைத்திருக்கிறது’ என்று வயித்தியர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்.

என் தகப்பனாரை மிக்க ஆவலுடன் நான் தழுவிக்கொண்டேன். தகப்பனார் என்னைப் பார்த்து ‘மைந்தா! அநேக வருஷங்களுக்கு முன்னரே குடும்ப சம்பந்தமான சில விஷயங்களை உனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றிருந்தேன். அது தவறிப்போயிற்று. அதை நான் இப்போது உன்னிடம் வெளியிட தெய்வானுக்கிரகத்தால் பிழைத்திருக்க நேர்ந்தது. நீ கவனிக்கத்தக்க சில பத்திரங்களுண்டு. அவை லண்டனிலுள்ள வக்கீல்களிடமிருக்கின்றன. அவற்றை நீ உடனே பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அந்த வக்கீல்களின் பெயர் இப்போது என் ஞாபகத்தில் இல்லை. எனது சிசுவைக் கொஞ்சம் உயர்த்துக்கு; ஜன்னல்களைத் திற; எனக்குக் காற்று வேண்டும்; ஒருவேளை அந்த ஞாபகம் எனக்குண்டாகும்; என் அன்புள்ள குமாரனே! என்னை நீ மன்னிக்கவேண்டும். அனேகரைப்போல நானும் உனக்குத் தெரிவிக்கவேண்டியவற்றைத் தெரிவியாமலே மறைத்துவிட்டேன். அந்த விஷயம் இப்போது என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது’ என்றார்.

இப்படிச் சொல்லிவிட்டு யிருக்கும்போது அவருக்குப் பாரிசு வாபுண்டாய் மேலே பேசுவா டாமற் செய்துவிட்டது. நான்குமணி

நேரம் அவர் கண்களைத்திறந்து என்னைப் பார்த்தபடியே யிருந்து விடியற்காலக்குள் காலமாய்விட்டார். பிறகு நான் அவரை அடக்கஞ் செய்து விட்டு அவர் சொன்ன பத்திரவிஷயத்தில் சித்தையற்றவனாயிருந்துவிட்டேன். எனக்கு எல்லாம் இயற்கையின்படி நடக்கும் என்கிற நம்பிக்கையுண்டு. அதனால் நான் அதை வட்சியஞ்செய்யாமல் அமெரிக்காவிற்கே திரும்பிவிட்டேன்.

இரண்டு வருஷம் பொறுத்து நான் மீண்டும் இங்கிலாந்திற்கு வந்தேன். ஒருநாள், ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகலில் ரயில்வே ஸ்டேஷனில் சில சிகேதிகர்களின் வரவை மூன்றிட்டு நான் காத்துக்கொண்டிருக்க நேர்ந்தது. குறித்தநேரத்தில் ரயில் வரவில்லை. வழியில் தடை சேரிட்ட படியால் ரயில்வர இன்னும் மூன்றாமணிநேரம் செல்லுமென்று எனக்கு ரயில்வே அதிகாரிகள் தெரிவித்தார்கள். அந்த ஸ்டேஷன் நகரத்திற்கு அருகாண்மையிலிருந்தது. நான் சிலமணிநேரம் அந்த ஸ்டேஷனிலேயே காக்கவேண்டி யிருந்தபடியால், பொழுதுபோக்க ஏதாவது படிக்கலாமென்று பார்த்ததில் அந்த ஸ்டேஷனில் எனக்கு ஒன்றும் கிடைக்க வில்லை. ஆனால் தரையில் துண்டுக் கடிதம் ஒன்று கிடந்தது. அதை எடுத்துப் பிரிக்கும்போது இந்தப் பயணந் கடிதத்தையா நாம் படிப்பது என்று எனக்கே நனைப்புண்டாயிற்று. விதியின்றி யதை நான் படிக்கலானேன். அது இறந்தவர்கள் மாயாரூபமாக வருகின்றனர் என்னும் விஷயசம்பந்தமாக இங்கிலாந்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள சபையின் பிரசாரமாயிருந்தது. இந்தச் சபை ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்திலேயே யிருந்தது. அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை பகல் 4-மணிக்கு ஷை சபையில் மாயாரூப விஷயமாக மிஸ்டர் ஸெஸ்கி ஹஸ்க் (Mr. Cecil Husk) என்பவரால் ஒருகாசு நிகழ்த்தப்படும் என்று மேற் சொன்ன துண்டுக் கடிதத்தில் கண்டிருந்தது.

ஒரு போலீஸ் சேவகன் மூலமாக ஷை சபையுள்ள இடத்தைக் கண்டு பிடித்து அங்கே நுழைந்தேன். வயோதிகமான ஒருத்தி என்னை உள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் உட்காரவைத்தாள். அநேகர் அங்கு விஜயஞ் செய்திருந்தார்கள். தெய்வஸ்துதியுடன் காட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மிஸ்டர் ஹஸ்க் என்பவர் என் சமீபத்தில் எதிராக உட்கார்ந்தார். சபையின் அறையில் போதுமான வெளிச்சமிருந்தது. மிஸ்டர் ஹஸ்க் என்பவரின் முகம் எனக்கு நன்றாய்த் தெரிந்தது. அவர் வயோதிகராகவும் பலவீனராகவும் ஆனால் அன்புடன் பேசுவவராகவும் காணப்பட்டார்.

உடனே என் கண்முன்பாக ஏதோ ஒன்று ஒருருவத்தை யெடுப்பதாக எனக்குத் தெரியவந்தது. முதலில் அது ஒரு மெல்லிய ஆடையால் தன்னை மறைத்துக்கொண்டு வருவதுபோற் றேன் நின்று. ஆனால் இதன் மூலமாக மிஸ்டர் ஹஸ்க் என்பவரின் உருவம் மறைவுபடாது காணப்பட்டது. பிறகு புதிதாய்த்தோன்றிய ரூபம் வரவாத் தெளிவாய்த் தோன்றி என்னருகே வந்தது. என்ன நடக்கிறதோ அதைப் பொறுமையோடிருந்து காணவேண்டுமென்கிற ஆசையால் நான் வாய்திறக்காமலே யிருந்தேன். சிறிதுநேரத்தில் மெத்தென்றும் ஜில்லென்றும் குளிர்த் தலையென்று எனக்கான என்னுத தலைமேற்சென்று என் தலையை மெதுவாகத் தட்டியதாகப் பரிசுத்தேன். இது எனக்கு ஆச்சரியத்தை யுண்டிபண்ணிற்று. அப்போது மிஸ்டர் ஹஸ்க் சபையைப்பார்த்து என்னைச் சுட்டிக்காட்டி, “இவரோடு மாயாரூபம் ஒன்று பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பேசுவிரும்பதாகத் தெரிகிறது. இவரை நாம் உற்சாகப்படுத்தவேண்டும்” என்று சொன்னார்.

இப்படி அவர் சொன்னதும் தெய்வத்துதி செய்யப்பட்டது. என் சமீபத்தில் திடீரென்று உற்பவித்த முகமொன்று காணப்பட்டது. மறுபடியும் தெய்வத்துதி செய்யப்பட்டது. புதிதாகக் காணப்பட்ட அந்த முகம் தெளிவாய்த் தோன்றியது. அடுத்த நிமிஷம் அந்த முகம் காலஞ்சென்ற எனது தந்தையின் உருவமாக விளங்கியது.

நானோ நாஸ்திகன். நான் அந்த உருவத்திற்கு யாதொரு மரியாதை புஞ் செய்யவில்லை. என் தகப்பனாரைப்போலிவ்வுருவத்தை இச்சபையார் எப்படி புண்பெண்ணினர் என்பதை நினைக்க நினைக்க எனக்கே வியப்பாயிருந்தது. ஆகிலும் அதைப்பற்றி நான் ஒரு சிரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இவ்வுருவம் வேறெவரையோசருதி வந்திருக்கும் என்று நினைத்தேன். இப்படி நான் நினைத்ததும் அந்த உருவம் மறைந்துவிட்டது. நான் 'நல்லதாயிற்று' என்று உட்கார்ந்திருந்த நான்காலிமீதே சாய்ந்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது என் காகினிடத்தில் 'குழந்தாய்! உன் பொருட்டாகவே நான் வந்திருக்கிறேன்' என்று ரகசியமாகப் பேசிய தொனி விழுந்தது. என்பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தவர் (ஸர் வில்லியம் வாவுஸ்ஸுமர் என்று பிறகு தெரிந்துகொண்டேன்) என்னைப்பார்த்து 'ஐயா! உம்முடன் யாரோ ஒருவர் பேசினாரே. அப்பேச்சை நீ கேட்கிறாயா?' என்றார். நான் "இல்லை. அப்பேச்சு எனக்குக் கேட்கவில்லை" என்றேன். இப்படி நான் பொய் பேசினது என் மனசாட்சியை வருத்திக் கொண்டிருந்தது. பின்பு அவ்வறையைவிட்டு வெளியேபோக எண்ணிக் கொண்டேன். உடனே என் தகப்பனார் உருவம் மீண்டுத் தோன்றிற்று. இப்போது இந்த வருவத்தின் அங்க அடையாளம் முதலியனவும் வெகு நன்றாய்த் தெரிந்தன." (தொடரும்.)

ம. இராஜகோபாலபிள்ளை, கோமளேசுவரன்பேட்டை.

தமிழின் முற்கால தற்கால நிலைமைகள்.

ஒரு தேசத்து மனிதரின் அறிவொழுக்கங்களின் நிலைமையும், செல்வ நிலைமையும் அங்காட்டுச் சரித்திர நூற்களான் விளங்குவனவாம். அந்நிலைமைகளைப்பற்றிய சரித்திர நூற்கள் இந்தியாவில் பண்டைக்காலத்தொட்டு எழுதப்பட்டவில்லை. ஆதலின், இந்தியரின் சிறப்பியல்புகளைத் தெரிவிக்கக் கூடிய சரித்திரநூற்கள் போதுமான வரையில் கிடைத்தில. சில நூற்ருண்டுகட்டு முன்னர் மேனாட்டார், சகல வளங்களாலு முயர்ந்த இந்தியாவோடு வியாபாரஞ் செய்யத் தொடங்கிப் பின் பெயர்தலின்றித் தங்கிய பிறகே அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள சில சரித்திரங்கள் வெளிவந்துவருகின்றன. எனினும், அவை பெரிதும் மேனாட்டாரின் பெருமையினையும், அவர்கள் இந்தியாவின் பொருட்டிச் செய்த வீரச் செயல்களையும், இந்தியாவுக்கு அவர்களால் ஏற்பட்ட நன்மையினையும் சிறப்பித்துப் பேசுவனவாய் நான்கும்கும் பரவி ஆங்கிலத் தேர்ச்சியுள்ள இந்தியர்களால் மட்டும் பெரிதும் புகழப்பெற்றுத் திகழ்கின்றனவேயன்றி நம் முன்னோர்களின் உண்மைப் பெருமையினை நன்கு தெரிவிப்பனவாக நம் ஆன்றோர் கருதுத் தன்மையினை புடையனவல்ல. ஆயின் நம் நாட்டில் உயர்ந்தாரின் இயற்கையினை விளக்குவனவாய்த் தோன்றிய நூற்கள் இல்லையோ வெனின், உண்டு. அவை, தற்காலம் சிற்சிலர் இங்குமங்குமாகத் 'தமிழ்' 'தமிழ்' எனும் அளவிலேனும் ஆரவார ஒலியினை யெழுப்பி யிருத்தற்கு

அறிவுமிக்க சான்றோரா வியற்றப்பட்டு நல்லினைபெற்று நிலவுகின்றனவாகிய இலக்கிய இலக்கணங்களும், இங்குமங்குமாகக்கண்டு எடுக்கப்பட்டு வரும் கல்வெட்டுக்களுமாம்.

இச்சில கருவிகளைக்கொண்டே சிலர் சில்லாண்டுகளாக ஆராய்ச்சிவாயிலாக முன்னோர்தம் பெருமையினைப் பல்லோரும் அறியச் சிற்சில நூற்களையும், குறிப்புக்களையும் வெளியிட்டு வருகின்றனர். இத்துறையிற் சிற்சிலர் முயற்சியுடையராய்ச் சில வெளியீடுகளை வெளியிடுதல் அம் முயற்சியில்லார்க்கு அத னுயர்வினை விளக்கும் ஒரு துணுக்கோலாகும். அத்துணுக்கோல்,

".....தம்மினும்
கற்றோரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றவெல்லாம்
ஏற்றே விவர்க்குநா மென்று"

(நீதி-நெ-வி.) என்றதுகொண்டு மொழியினைக் கற்பார்க்குப் பெரும்பயன் செய்வதாகும். எனினும் பெரும்பாலார் அதனை மதியாதவராயும், அத்துறையிலிறங்காதாராயும், அதற்கு மாறான வழிச்சென்று தம் நிலைமை யறியாதாராய் அச்சிலரே போன்று தாமும் பலவாய பயனற்ற வெளியீடுகளை விரைவில் வெளிப்படுத்தியவராய்ப் பிறரைத் தாக்குதலையே மேற்கொள்வாராகின்றனர். அத்தகையினர், தம்மைத்தாமே மதிக்கும் மதிப்பைப் பிறர் அறிய முயல்பவ ராகுவரேயன்றித் தம்மறிவு பெருகற்குரியதைச் செய்தவராவரோ? இனி நம் முன்னவர் பெருமையினைச் சிறிது ஆராய்வாம்.

முன்னவர் கல்வி கேள்விகளால் மேம்பாடுற்றிருந்தனரென்பது அவர் இயற்றிய நூற்களானே தெளிவாம். முன்னவர் பலரானும் எழுதப்பட்ட பாடல்கள் பலவற்றையும் உட்கொண்ட புறநானூறு, குறுந்தொகை போன்ற சில தொகை நூல்களின் கையெழுத்துமும் சொற்பொருள்களின் போக்கினைபும் ஆராய்வார்க்கு அவ்வப்பாடல்களின் தலைப்பில் அவ்வப்பாடல்களை யியற்றினாது பெயரினைக் காணாவிடத்து எல்லாச் செய்யுட்களும் ஒருவர்தம் வாக்கே என்னுத் துணியே பிறக்கும். இத்துணிபு ஏற்படுவதனாலேயே, அக்காலத்தானோர் பலருடைய அறிவும் ஏறக்குறைய ஒரு நிலையில் இருந்தமை புலப்படும். அவர் அனைவரும் இத்தகைய புலமை புடையராய் வாழ்ந்தமைக்குக் காரணம் அன்றார் காலத்துப் புரவலரும், அவரைப் புரந்தமையோடு, அவரும், கல்வியின்பால் மிக்க பற்று வைத்ததுமாகும். அக்காரணத்தால் புலவருட் பலரும் புரப்பார் உண்டு எனும் துணிபுடையராய்ப் பொருளீட்டுத் துறைகளிற் புகாது, தம் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாய் பொருளை வேண்டுங்காலத்துப் பெருகில மன்னரிடத்தும் குறுகிலத்தவர்பாலும் அடுத்து அவர்தம் அறிவு, ஆற்றல், அன்பு, இசை முதலியவற்றை யெடுத்துப் பேசித் தம்நிலைமை தெளிவித்து, எல்லையில் பொன்னும் பூயும் பிறவும் நல்ல பரிசிலாகப்பெற்று வாழ்வாராயினர்.

பொருளீட்டுத் தொழிலில் கின்றாரும் எத்துணைப் பெயரோ நுண்ணறிவுடையராய்த் திகழ்ந்தனர். மற்றும் புலவருள்ளும் புரவலருள்ளும் ஒருவரோடொருவர் நட்புப்பூண்டு, 'நாம், அவர்' என்னும் வேற்றுமையின்றி எத்துணைப்பெயரோ வாழ்ந்தனர். ஒருவர், தம்மை ஆதரித்தவரே யெனினும், அவர் தம்மைக் கடிந்தவிடத்துப் பொருது தம் கல்விப்பெருமிதத்தால் அவரைப் பொருட்படுத்தாது, தம் அறிவின் சிறப்பினை கிறுத்திச் சென்றவர் பலர். இன்னும் புலவர் பலர், தம்மால் பாடப்பட்டோர் தமக்கு

அரசினையும் மகிழ்ந்து உதவ அவர்க்கே அவ்வரசினைத் திரும்பக்கொடுத்த அமைச்சத்தொழில் பூண்டிருந்தனர். இனி நாம் இவர் இவ்வாறு வாழ்ந்த மைக்கு இரண்டோ ருதாரணம் காட்டி மேற் சொல்லுவாம்.

பாண்டியன் ஆரியப்படை தந்த நெடுஞ்செழியன்,

“உற்றுழி புதலியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றன்னாஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றுயுமனந் திரியும்
ஒரு குடிப் பிறந்த பல்லோ ருன்னும்
மூத்தோன் வருக வென்னு தவருள்
அறிவுடை யோனா ராசஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுன்னும்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே”

(புறம்-183) எனக் கூறியிருத்தலான் அவன் கல்வியினை எவ்வளவு சிறந்ததாக மதித்திருந்தானென்பது புலப்படும். இங்ஙனம், அவன் சிறந்ததாகத் தன்னால் மதிக்கப்பட்ட கல்வியினைபுடையாரை எத்தகைய அன்புடன் ஆதரித்திருக்கக்கூடும்? புலவர் அரசர்பால் அடுத்தடுத்துச் செல்லினும், அன்றா, அவர் விரும்புவன முனிவின்றி அவர்க்கு மிகைபடக் கொடுத்த அவரை ஆதரிப்பார். இங்ஙனம் புலவர் புலவர்க்குதவவர் என்பது,

“ஒருநாட் செல்லல் மிகுநாட் செல்லலம்
பலநான் பயின்று பலநொடி செல்லினும்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாநோ
அணிபூண் அணிந்த யானை யியறே
ரதியமான் பரிசில் பெறுஉங் காலம்
நீட்டினும் நீட்டா தாயினும் யானைதன்
கோட்டிடை வைத்த கவனம் போலக்
கையகத் ததுவது பொய்யா காநே
அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்
வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றானே”

(புறம்-101) என்னும் ஒளவையார் கூற்றானே விளக்குவதாகும். இன்னும், பெருஞ்சித்திரனார் வெளிமானிடம் சென்று பொருள்வேண்டி, அதுகாலைத் தஞ்சைத்தறுவாயிலிருந்த அவன், அதுபொழுதும் தன் தம்பியையோக்கி ‘இவர்க்குப் பரிசில் கொடு’ வென, அவன் அவர்க்குச் சிறிது பொருள் கொடுப்ப அவர் அதனைக் கொன்னாதுபோய்க் குமணனைப் பாடிச் குமணன் பகடு கொடுக்க அதனைக் கொணர்ந்து வெளிமானார்ப்புறத்து மரத்தில் கட்டித் தனக்கு முன் சிறிது பொருள் கொடுத்தானே நோக்கி,

“இரவலர் புரவலை நீயு மல்லே
புரவலர் இரவலர்க் கில்லையு மல்லர்
இரவலர் உண்மைபுங் காணினி நின்னூர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாம் பிணித்த
நெடுநல் யானையெம் பரிசில்
கடுமான் தோன்றல் செல்வல் யானே”

(புறம்-162) எனப் பாடியதனும் புலவர் பெருமதிமுடையா யிருந்தனர்

என்பது தோன்றுவதன்றோ? சுருக்கச் சொல்லின் முற்காலத்திய புலவர்களுள்ளும் புரவலர்களுள்ளும் பெரும்பாலார்,

“கல்வி தறுகண் ணிசைமை கொடையெனச்
சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே”

(தொல். பொரு. மெய். 7) எனும் இச் சூத்திரத்திற் கிலக்குடையாரசு வாழ்ந்துவந்தனரென்பது பெறப்படுவதாகும். இனித் தற்காலம் தமிழிருக்கும் நிலைவினை ஒரு சிறிதுகூறி இவ்வியாசத்தை முடிப்பாம்.

ஒரு நாடு செழித்தல் கல்வியால் ஆகுவதாம். கல்வியுடையாரே தம் காட்டு நூற்களை யறிந்து உண்மை பலவற்றையும், தம் முன்னோருடைய வீரம் கொடை முதலியவற்றையும் உணர்ந்து தம் தாய்நாட்டில் பற்றுடையவராய் நாடு செழித்தற் கேற்றன செய்வார். ஆதலின் தாய்நாட்டிடுத்துப் பற்றுத் தோன்றத் தாய்மொழியால் ஆக்கப்பட்ட நூற்களைப் படித்தல் வேண்டுவதாம். தற்காலம் மாணவர் பலரும் விரும்பிக் கற்கும் நிலைமையி் விருப்பதோ ஆக்கிலமாம். ஆக்கிலம் கற்குமவர், ஆக்கிலப்புலவர் பலரால் எழுதப்பட்ட பல காவியங்களைப் பேரவாவுடன் கற்று அப்புலவர் பெருமக்களின் பெருமையினை யெடுத்துப் பேசுவர். கல்வி பயில்பவருள், அவர்தம்மைப் புகழ்தல் போன்று நம் நாட்டிமக்களைப் புகழுமவர் எத்தனை பெயர் இருத்தல் கூடும். மிகச் சிலரே யாவர் எனச் சொல்லுதலும் வேண்டுமோ? பலரும் நம் நூல்களைப் பாராத்தன்மையானும், கல்வி பயிலும் மாணவரைப் பார்க்கும் வழியிற் செலுத்தாமையானுமன்றோ இங்ஙனம் ‘நம் நாட்டினரைப் புகழ்வேவர் சிலரேயாவர்’ என்னும் பேச்சு நிகழ்வதாகின்றது.

இன்னும், ‘தமிழைப் பயின்றாலும் அதனால் வருவதொரு பயன் இன்று’ எனவே மாணவர் பலரும் எண்ணிவிடும் நிலைமையில் தற்காலம் தமிழிருந்து வருகிறது. இதனால் அவர், தமிழையே புறக்கணிப்பாராகின்றனர். ஒரு தொழிலைச் செய்பவர்க்கு அத்தொழிலால் பயன் உண்டாகும் எனும் உறுதி உண்டாகாவிடத்து அவர் அத்தொழிலைச் செய்தலை மேற்கொள்வாரோ? ஒருபோதும் கொள்ளார். ஆதலின் இங்கிலாந்திலும், கற்பாரும் கற்பிப்பாரும் தமிழ்மொழி வளர்த்தற்காவனவற்றிற் செல்லவும், இடம் ஏற்படுத்திகே தமிழர் ஒவ்வொருவரும் இனி முயலுதல் வேண்டும். ஆக்கிலம் தற்காலம் நாடெங்கும் பரவியிருத்தற்குச் சர்வகலாசாலைகளும், பலகலாசாலைகளும் ஏற்பட்டிருத்தல் போன்று தமிழ்ப் பாஷையும் எங்கும் பரவுவதாக அதற்கும் அதற்கெனத் தனியாகச் சர்வகலாசாலைகளும், பலரும் முறைமையில் பயிலப் பல கலாசாலைகளும் ஏற்படுத்தல் வேண்டும். இவ்வேற்பாட்டிற்கே தமிழரும் பிறரும் முயல்வாரசாக.

N. திருவேங்கடத்தையங்கார், தமிழ்ப்பண்டிதர்;

C. R. C. High School, Purasawalkam.

பகவத்கீதை வசனம்.

(373-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

[பூர்வ கலோகத்தில் ஞானதி கரணதி இருமும்மையும் அருளப்பெற்றது. இப்போது அவற்றில் திரிசுணரூபத்தன்மை யவசியம் கூறத்தக்கதாமாதலின் பூரிகவான் அவற்றைத் தொகுத்துக் கூறியருளி அவற்றில் திரிசுணரூபத்தன்மையின் பதிஞ்ஞாயைச் செய்தருளுகின்றார்]

மே அர்ச்சுனி சாங்கியசாஸ்திரத்தின்கண் ஞானமும் கருமமும் கருத் தாலும் சத்துவாதி முக்குணபேதத்தானே மூலகையே யாகுமென்ப. அந்த ஞானாதிகளையும் அவற்றின் வேற்றுமைகளையும் நீ புண்படி கேட்பாயாக.

மே கௌர்தேயி பிரத்யக்ஷாதிப் பிரமாண ஜன்னியவஸ்துவின் பிர சாரூப அந்தக்காண விருத்திருப ஞானமே இங்கு ஞானசப்தத்தாற் கவ ரத்தக்கதாம். வஸ்துவில் ஞேயத்தன்மை உண்டாதல் ஞானரூப உபாதியா லாயதா ஞானமின்றி யாகாதாம். ஆதலின் மொழிந்த ஞேயத்திற்கும், ஞானத்தின்கண் ணடக்கமாம். கருமசப்தத்தானே யாகாதிருபக் கிரியை யைக் கவர்க. கருமம் காணம் என்னும் இரண்டு காரகங்களும் கிரியையின் கண் உண்டடக்கமாம்; ஏனெனின், வத்துவின்கண்ணே காரகத்தன்மை கிரியை வடிவ உபாதியாலாயதாம்; கிரியையின்றி புண்டாகாதாமாதலின் கூறிய உண்டடக்கம் பொருத்தமுடையதேயாம். முன்னர் அருளிய கிரி யையை புண்டாக்குவதாகிய கருத்தாவையே ஈண்டுக் கருத்தா சப்தத் தானே கவர்க. பரிஞாநாவ இக்கர்த்தாவின் கண்ணே யடக்கமென வறிக. காணம் கருமம் என்னும் இரண்டு காரகங்களைப்போலக் கர்த்தா வின் கண்ணும் கிரியை புபாதிக்கத்தன்மை சமானமையா மாதலின் அங் விரண்டைப்போலக் கர்த்தாவையும் தனியே கூறுதல் கூடாதெனினும், கர்த்தாவின் கண்ணே தனியாகத் திரிசுணத்தன்மைருபக் கூற்றுக்குத் தார்க்கிகர்கள் மயலாற் கற்பித்த ஆன்மத்தன்மையை நீக்கும் பொருட் டாம். அவரோ கர்த்தாவையே யான்மா வென்பர். ஞானாதி மூன்றும் குணசங்கியானத்தில் சத்துவாதி வேற்றுமையானே சாத்விகம் இரானுசம் தாமசம் என மூலகையாகக் கூறப்பெற்றனது. சத்துவாதி முக்குணம் காரியவேற்றுமையானே எத்துவின்கண்ணே பிரதிபாதிக்கப் பெற் றானதோ அது குண சங்கியானமாம். அத்தகையது கபிலமுனிவர் கூறிய சாங்கியசாஸ்திரமாம். அதன் கண்ணிலை யறையப்பெற்றுள்ளனவாம். சாத் விகாதி முப்பேதங்களையி னான்காவதொன்றின்கும். சாங்கியசாஸ்திரம் பிரமாந்தரப் பிரஹ்மத்தின் ஒருமையின்கண்ணே பிரமாண மாகாதாம்; ஆம்ருகாஹ ஆன்மாவே அங்கீகாரமாதலின்; என்றாலும் சாங்கியசாஸ்திரம் அபரமார்த்தரூப சத்துவாதி குணங்களின் கௌணபேத சிருபணத்தில் வியாவகாசிகப் பிரமாணபாவத்தை யடையும்; அதனானே இதனை ஸ்ரீ பக வான் லொகித்தருளினர்; அதாவது ஞானாதிகளின் மூலகைத்தன்மை கேவலம் இத்தோசாஸ்திரத்தின்மட்டிற் பிரசித்தமல்லவாம்; மற்றே, கபில முனிவர் கூறிய சாங்கிய சாஸ்திரத்தின்கண்ணும் பிரசித்தமாம். ஞானாதி களையும், சத்துவாதி குணங்களா வாகப்பெற்ற அவற்றின் வேற்றுமை யையும் உண்படியே கேட்பாயாக; அதாவது சாஸ்திரத்தில் அவற்றின் கொருபக் கூறப்பட்டவாறே சிவனிற்கும்பொருட்டு நீ சாவதானன் ஆதி வென்பதாம். முன் 14-வது 17-வது அத்தியாயங்களில் ஸ்ரீபகவான் சத்து வாதிகளையும் அவற்றாலாய சாத்விகாதி பேதங்களையும் கூறியருளி யீண்டு யீண்டுக் கூறி யருளுவதானே கூறியது கூறவென்னுங் குற்றமாம் எனி னும், இவ்வித விலத்தையானே அத்தோட மனுசாதாம். பூர்வம் 14 - வது அத்தியாயத்திலோ சத்துவாதி குணங்களில் பந்தமேறுத்தன்மையின் பிர காசம் சிருபித்தருணப்பட்டது, குணத்தின்கு லீவன் முத்தத்தன்மையை சிருபித்தருணம்பொருட்டாம். 17-வ தத்தியாயத்திலோ சத்துவாதி குணங் கள்செய்த மூலகைச் சபாவத்தை சிருபித்தருளியதால் இப்பொருள் துணை யப் பெறும். அதிகாரி அகாரூப ராஜசதாமசசபாவத்தைப் பரித்தியாகித் துச் சாத்விக ஆகாநாதிகளைச் சேலித்துத் தேவரூப சாத்விக இயற்கையே

சம்பாதிக்கத்தக்கதென்பதாம். இப்பதினெட்டாவது அத்தியாயத்திலோ இயற்கையானே குணத்தித அசங்க ஆன்மாவிற்குக் கிரியை காரகம் பலம் என்னும் மூன்றேமே சிறிது மாத்திரையும் சம்பந்தயின்றும். இப்பொருளை புணர்த்தி யருளும்பொருட்டிக் கிரியாகாகாதி யாவற்றிற்கும் திரிசுண ரூபத்தன்மையேயாம்; இதனினும் அயலாக எவ்வடிவமும் அவற்றிற்கில தாம்; இக்கிரியாகாகாதிகட்கு ஆன்மாவின் சம்பந்தத்தன்மையாமாத லின்; என்னும் பொருள்கூறி யருளப்பெற்றதாம். இதுவே மூன்றத்தியாய வசனங்களில் விசேஷத்தன்மையாமாதலின் ஈண்டுக் கூறியது கூறல் என் னுங் குற்றமுண்டாகாதாம். (தொடரும்) கீடன்.

அம்பாலிகை அல்லது அதிகசய மாணம்

(375-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அம்பாலிகை:—அப்போது என் முகத்தை புமக்குக்காட்டிய மனிதன் எவ் வாறு நடந்துகொண்டான்?

குணத்தலிங்:—தான் ஒரு பெரிய போக்கிரியும் மகா கன்னப்பயலுமாகிய பாமதுஷ்டனென்றும், அவன் அனியாயமாய் அன்னியர்மேல் சுமத் தப்பார்த்த குற்றத்தைச் செய்தவன் தானெயென்றும் நான் கண் டறிந்தொன்றும்படி நடந்துகொண்டான்.

அம்:—அந்தோ! நான் உண்மையாகவே இறந்துபோயிருக்கலாகாதா!

குண:—அக்கமஸ்தர் ஜெயமடையவேண்டுமென்று என் கோருகிறாய்?

அம்பாலிகை யவனை புற்றுகொக்கி “நீ கனக்கமற்ற உன்முடையவ னாகவும், சத்தியவானாகவும் காணப்படுறாய்” என்றான்.

குண:—நீ கூறுவது உண்மையே.

அம்:—நீ எல்ல அறிவாளியும், பெருந்தன்மை புடையவனுமாய் இருக்கிறாய். எல்லாம் தெரிந்திருந்தும் இறந்துபோய்விட்டிருக்கலாகாதா வென்றதற்கு என் வியப்படைகிறாய்?

குண:—நீ பிழைத்துக்கொண்டிருப்பதற்கும் உன் விரோதிகளின் சூழ்ச்சி யைத் தோற்கடித்து, உனக்காக மிக்க விசைப்பட்டிக்கொண்டிருக் கும் அன்புடைய நண்பனின் துயரத்தை நீக்குவதற்கும் பிரியப்படாமல் இருப்பது மிக்க ஆச்சரியமா யிருக்கிறது.

அம்பா:—“இல்லை யில்லை, நான் ஒருபோதும் கறுப்பண்ணனை மணம்புரிய மாட்டேன். அவன் உண்மையும், சத்தியமும், கருணையுமுடைய தீர மான நண்பனும் நடந்துகொண்டானும் அவன் என் சினேகிதத் தோடு திருப்தியடைத்திருக்க வேண்டியதே. நான் இச்சென்மத்தில் முதல் காதலித்தவனைத்தவிர இன்னொருவனை யொருபோதும் காத லிக்கமாட்டேன். எஞ் காதலில்லையோ அங்கு ஒருபோதும் மணம் செய்துகொள்ள மாட்டேன்,” என்றான்.

14-வது அத்தியாயம்.

குணத்தலிங் வியப்போடு அவன் முகத்தை புற்றுகொக்கினான். மர்மம் இப்போதுதான் வெளிக்கு வருகிறதென்று தெரிந்துகொண்டான். அவன் மனதில் உண்மை யிப்போதுதான் உதிக்கத்தொடங்கியது. அவன் எவ்

வனவுதரம் மோசம்போ யிருக்கிறாளோ அவ்வளவும் வெளிவருமட்டும் நாம் வாய்திறக்கலாகாதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு,

“கறுப்பண்ணை நீ மணம்புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை” யென்றான்.

அம்பாலிகை யவன் சொற்களைக் கவனிக்காமலே,

“ஆ! நான் சேசிக்கப்பட்டதுபோல் சேசிக்கப்பட்டு, மிக்க அன் போடும் உறுதியோடும் நல்ல பெருந்தன்மையும் சத்தியமும் அன்புமுடைய மகா உத்தமனால் சேசிக்கப்படுகிறேமென்று பூரணமாய் நம்பியிருந்து, கடைசியில் அவன் நமது சொத்துக்காகவே நம்மை சேசித்தானென்றும், நமது பணத்திற்காக நம்மைக் கொல்லத்துணிந்த அத்தகைய இரக்க மற்ற அயோக்கியனென்றும் தெரியவந்தால் எத்தகைய பிராணவஸ்தையா யிருக்கும்! இத்தகைய மோசமும், அநீதமும் நம்பிக்கைத் துரோகமும் நடக்கும் இவ்வுலகத்தில் வசிப்பதைவிட பிராணத் தியாகம் செய்து கொள்ளலாமென்று இப்போதும் என் மனம் நாடுகிறது.” என்றான்.

ஆனந்தவிக் ஒருவித நகைபுரிந்து “நீ எதையோ நடவாதவற்றை யெல்லாம் சிந்திக்கிறாய்” என்றான்.

அம்பா:—“அந்தோ! அப்படியே யிருக்கலாகாதா! இன்னொரு சங்கதி— நான் உலகோரால் மடிந்துபோனவளாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறேன் தெரியுமா?”

ஆன:—அது தெரியும்.

அம்பா:—நான் உலகிற்குச் செத்தவளாகவே யிருப்பேன். என் சொத்துக் காக என்னைக்கொல்ல முயன்றவனே என் சொத்தை யனுபவித்துக் கொண்டு வாழட்டும்.

ஆன:—நீ பிறகு இதைப்பற்றி வேறுவிதமாய்ச் சிந்திப்பாய்.

அம்பா:—“நான் நாளைப் பொழுது விடியுமுன் என் ஆஸ்திமுழுதும் அவ னுக்கு எழுதி வைத்துவிடப்போகிறேன்.” என்றான்.

ஆனந்தவிக் மிக்க வியப்போடு அவள் முகத்தை புற்றுநோக்கி, “அப் படியாயின் இந்த இரவு நீ கறுப்பண்ணை மணம்புரிந்துகொள்ளப்போகிறாயோ?” என்றான்.

அம்பா:—ஒருகாலும் நான் அவனை மணம்புரியமாட்டேன்.

ஆன:—மிக்க சந்தோஷம்.

அம்பா:—“என் சந்தோஷம்?” என்று கேட்டாள்.

ஆன:—நான் மனம்விட்டுக் கூறட்டுமா?

அம்பா:—கூறு.

ஆன:—கறுப்பண்ணைப்போன்ற பக்கா அக்ரமஸ்தனும் மோசக்காரக் கள்ளப்பயலும் வேறு அகப்படுவது கஷ்டம்.

இதைக்கேட்டதே, அவளுக்குண்டான ஆச்சரியம் கொஞ்ச நஞ்ச மல்ல. சற்று நிதானித்து ஆனந்தவிக்ைச் சற்று வெறுப்போடு நோக்கி, “ஆ! தெரிந்துவிட்டது. நீ என்னுடைய கொடிய விரோதியின் பட் சத்தில் பேசுகிறாய்” என்றான்.

ஆன:—நீ யாரை யுன்னுடைய கொடிய விரோதியாய்க் கருதியிருக்கிறாய்?

அம்பா:—உன்னை யனுப்பிய ஆன்.

ஆன:—என்னை யனுப்பியவள்தான் பவானி யென்று முன்னமே கூறி னேனே.

அம்பா:—என்ன செய்வதற்காக அனுப்பப்பட்டாய்?

ஆன:—உன்னைக் கண்டிப்பிக்க,

அம்பா:—கண்டிப்பிடித்து; சுயநலங்கருதாது என்னைக் காப்பாற்றிய தைரிய மும் பெருந்தன்மையுமுடைய கறுப்பண்ணன் கெட்டவனென்று துரப்போதனை செய்யவா?

(தொடரும்)

ஜூனியர் துப்புசாமி முதலியார்.

முக்கிய அறிவிப்பு.

நமது ஆனந்தபோதினி பத்திரிகையின் விஷயமாக நாம் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பியிருந்த ஏஜண்டு தீரும்பி வந்துவிட்டார். இப் பொது ஒருவருமில்லை. ஏஜண்டு அனுப்பப்படுவதாயிருந்தால் அவ் விஷயத்தைப்பற்றி நாம் உடனே நமது போதினியில் பிரகாசத் செய்வோம். இதனை நமது சந்தாநேயர்கள் கவனிப்பார்களாக.

பத்திராதிபர்.

தும்மல் மாம்:—இம்மாம் தென் ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கின்றது. இதனை வெட்டினாலும் அறுத்தாலும் அவ்வாறு செய்யும் மனிதருக்குத் தும்மல் உண்டாகின்றது. எத்தகைய பூச்சியும் இதனிடம் அணுகுவ தில்லை. இம்மரத்தண்டுகள் செட்டியாயும் அழகாயும் வேலைக்கு உபயோக மானவையாயும் இருக்கின்றனவாம். இது மிகுதியும் கசப்பாம்.

* * * * *

மாமிகாக்காரத் தடை.—உணவிற்பொருட்டு ஜீவஹிம்ஸை செய்து வரும் பழக்கத்தைத் தமது ஊரில் இனி கையாடக்கூடாதென்று இத்தார் மகாராஜா தண்டோரா போடுவித்திருக்கிறார். கசாப்புக் கடைகள் மூடப்படும். மூட்டை, மீன் முதலானவையும் விற்க அனுமதி கொடுக்கப் படமாட்டாதென்று தெரியவருகிறது.

* * * * *

மகத்துவமுள்ள யோகி:—யோகி யொருவர் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் நாற் பதுநாள் பூமிக்குள் இருந்து யோகஞ்செய்து வெளிவருவார் என்னும் விஷ யம் நமது பத்திரிகையில் முன்னர் வெளியாயிருக்கிறது. இவர் மூன்று நாள் பூமிக்குள் இறங்கி விஷ்டையி லிருந்தார். இச்சங்கதியை அறிந்த அநி காரிகள் இதைத்தடுத்த இவரைச் சமாதியினின்றும் வெளியேறச் செய்து விட்டனர். இவ்வாறு தடுக்காதிருந்தால் தாம் சொன்னபடி செய்து வெளி வரக்கூடும் என்று இவர் சொல்லுகிறார். மூன்றுநாளிருந்ததையே ஜனங் கள் புகழ்கின்றார்களாம்.

* * * * *

ஒரு ஜோடி கெட்டி முத்து:—அத்துக்குடியில் பத்துவயதள்ள ஓர் ஏழைப்பெண்ணுக்கு ஒரு முத்துச்சிப்பி கிடைத்ததாம். அதை யப்பெண் அறுக்க அதில் ஒளிபொருந்திய முத்திருக்கக் கண்டாள். அதன் விலை ஆயிரக்கணக்கிலிருந்து கடைசியாக ரூபா 150-க்கு மதிப்பிடப்பட்டதாம்.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

அகஷய(ஸ்ர) வைகாசி—கலியுகாதி 5028, சாலிவாகனம் 1849,
பசலி 1335—கொல்லமாண்டு 1101—ஹிஜரி 1344,
இங்கிலீஷ் 1926(ஸ்ர) மேயு—சூரியம்.

வகை	மே	வா	திதி.	நகரத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	14	வெ	திரு54-0	மிரு53-30	சித்60	அகஷய திரிதிரைய, பல ராம ஜயந்தி
2	15	சனி	சது55-45	திரு57-25	சித்60	மாசசுதூர்த்திவிதம் [ண
3	16	ஞா	பஞ்59-40	புன60	சித்60	வியாதியஸ்தர் மருந்துண்
4	17	திங்	சஷ்60	புன2-50	அ2-50சி	திருதினஸ்பிருத், சஷ்டி
5	18	செவ்	சஷ்4-0	பூசம்9-40	சித்60	கங்கா சப்தமி
6	19	புத	சப்10-45	சூயி17-5	சித்60	நவக்கிரக சாந்திசெய்ய
7	20	வியா	அ16-55	மக24-40	அ24-40சி	யாத்திரைவிலக்க
8	21	வெ	ரவ22-40	பூரம்31-40	சித்60	வியாதியஸ்தர் குளிக்க
9	22	சனி	தச27-28	உத்37-45	மர60	மரணயோகம்
10	23	ஞா	ஏ30-50	அஸ்42-28	அ42-28சி	சர்வ மத்வ ஏகாதசி
11	24	திங்	து32-38	சித்45-40	பி45-40 அ	சுபகாரியம் விலக்க
12	25	செவ்	திரு32-53	சுவா47-13	சி47-13ம	பிரதோஷம்
13	26	புத	சது31-33	விசா47-20	சித்60	நாசிம்மஜயந்தி
14	27	வியா	ஓ28-55	அனு46-10	சி46-10 பி	பெண்ணம், சம்பத்தன
15	28	வெ	பிர25-8	கேட்44-0	ம44-0 அ	கத்திரி முடிவு [ரிவிதம்]
16	29	சனி	து20-28	மூலம்41-5	சித்60	
17	30	ஞா	திரு15-23	பூரா37-40	சி37-40 அ	சுக் புத குரி ரா
18	31	திங்	சது9-45	உத்31-0	ம34-0 அ	
19	1	செவ்	பஞ்4-0	திரு30-13	சித்60	குரு 2உதலா-ச செ 13,, ரிஷ புத 14,, மே-சுத் 22,, மீன-செ 26,, மிது-புத
20	2	புத	சப்52-35	அவி26-23	பு26-43சி	
21	3	வியா	அ47-5	சதை22-43	ம22-43சி	
22	4	வெ	ரவ41-50	பூரட்19-23	சித்60	
23	5	சனி	தச37-3	உத்16-20	சி16-20ம	கே சனி
24	6	ஞா	ஏ32-50	ரேவ13-50	அ13-50சி	
25	7	திங்	து29-18	அஸ்11-58	சித்60	பிரதோஷம்
26	8	செ	திரு26-35	பாஃ10-53	சித்60	கிருத்திகை விதம்
27	9	புத	சது25-10	திரு10-53	அ10-53சி	போதாயன அமாவாசை
28	10	வியா	●24-43	ரோ13-33	அமி60	அவமாகம், அமாவாசை
29	11	வெ	பிர25-43	மிரு14-33	சித்60	சந்திரதெரிசனம் உதற்பு [பார்த்தவம்]
30	12	சனி	துதி28-8	திரு18-15	சித்60	கனஞ்சியம் வைக்க
31	13	ஞா	திரு31-53	புன23-28	சித்60	சேக்கிழார் சுவாமிகள்
32	14	திங்	சது36-8	பூச29-43	சித்60	திருநட்சத்திரம் மாசசுதூர்த்திவிதம்

குணங்குடி மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃதோ ருணமையும் பெருமையும் வாய்ந்த வேதாந்த நூல். நாம ரூபயின்றியே அன்பர்களிடம் நாம ரூபங்களை யேற்பாவல்ல சுத்த நின்மல பரப்பிரம்மத்தைச் சம்போதிப்பாடி பாடி வணங்கித் துதிக்கப்பெற்ற இன்பாசம்பொருத்திய பாடல்கள் இதில் பல அடக்கியிருக்கின்றன. கடவுள் விஷயமாக அனுசரிக்கவேண்டிய நிபந்தனையோடுகூடிய பாடல்களும் பல விருத்தின்றன. படிப்போர் கேட்போர் மனது இரும்பாயிருந்தாலும், இப்பாடல்கள் தம் மனவிரும்பைக் காந்தம்போல் சுவரக்கூடிய அபார சக்தியுள்ளவை. மகாவித்வான திருத்தணிகை சரவணப் பெருமானையர், சிலயோகி ஐயா சுராமி முதலியார் முதலிய பேரறிஞர்கள் இந்நூலாசிரியர்க்குக் கீடராயிருந்து இவருடைய பாடல்களை வினாதாமாகப் புகழ்ந்து பாடியிருக்கின்றன. நென்றால் இதன் பெருமையை விரித்துப் பேசவும் வேண்டுமோ? இதன் வினா ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 1-5-26 வரையில் அனு 12.

சுருமாரதேவர் சாஸ்திரக் கோவை.

சுருமார தேவர் ஓர் பிரசித்தி பெற்ற மகான். இவர் அரசனாகப் பிறந்து சில நாட்கள் அரசு புரிந்து பிறகு துறவடைந்து பேரையூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்று விருத்தா சலத்தில் வசித்திருந்தவர் இவர் பாடி சிவத்தால் தாகவிடாய்த் தீர்க்கப் பெற்று, சம்பந்த சுவாமிகளைப் போல் பெரிய நாயகி யம்மையால் பால் ஊட்டப்பெற்றவர். இவர் அனேக அற்புதங்களைச் செய்தவர். அவை யாவும் இந்நூலிலுள்ள இவர் சரித்திரத்தின் விவரமாகக் காணலாம்.

உலகோபகாரமாய் இம்மகான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நூல்கள் இப்பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து முத்தியங்கரை சேர விரும்புகோர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் பத்தியோடு சற்க வேண்டியவைகள். இவர் வாக்கு அருள் வாக்காகையால் இவர் அருளிய நூல்களை வாசிப்போர் சகவான் அருள் பெறுவது கிச்சயம். வினா ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 1-5-26 வரையில் அனு 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

எல்லா ஊர்களிலும் கிடைக்கும்.

எல்லாவித குணத்திலும் மனத்திலும் இதற்கு நிகர் வேறு பற்பொடியில்லை. டப்பி அனு 3. ஒரு மாதத்திற்குமேல் வரும். உங்கள் கடைகளில் கேட்கவும். வரவழைக்க துண்டவும். வியாபாரிகளுக்கு 1-12-0, 3-12-0, 5-0-0 6-12-0 ரூ 9, 12-12-0 ரூ. 16. மாதிரி வேண்டுமானால் இனாமாய் அனுப்பப்படும்.

மன்மத குளிகை.

சொப்பன ஸ்கலிதத்தை நிறுத்தி இத்திரியத்தை செட்டிப்படுத்தி யிழந்த ஆன்மையை சொடுப்பதில் உலகப்பிரசித்திபெற்றது. 20 மாதநிறை ரூபா 1. V.P. வேறு.

அமிர்தம்.

பித்தவாய்வு, மூலதார உஷ்ண வியாதிகள், மலச்சிக்கல் முதலிய குடலைப் பற்றிய எல்லா வியாதிகளையும் ரோக்கி பசியை உண்டாக்கும். 80 நாள் உபயோகம் 1 ரூ. 2. V.P. வேறு.

டாக்டர் S. P. & Co., வேலூர், P. O. (via) புகளூர், S. I. Ry.

சர்வதேள்விஷ சஞ்சீவினி

(ரிஜிஸ்டர்ட் டிரேட் மார்க்)

இது! பட்டவுடனே
விஷம் பறக்கும்.
அழுதவர் சிரிப்பார்.

இதில் குணமில்லை யென்று
நிரூபிப்பவர்களுக்கு
100 ரூபாய் இலாம்.

கிட்ட வந்து கொடுக்கி னால்விஷ முற்ற தேனதுகெட்டியாய்க்
கொட்டினால் பல மிக்க வீரர்கள் கொற்ற மன்னரும் மெத்தவே
கஷ்ட மாதி நிலத்தில் மோதி மயக்க மோடு கரத்தினால்
பட்டெ னத்தலை குத்தி நொந்து பதைத்தருண்டு தவிப்போ.

மந்திரத்தோடு தந்தி ரங்கள் மருந்து பற்பல கொண்டோன்
வந்து செய்திடு பண்டி தர்க்கு மடங்கி டாது வருந்தயர்
இந்த வேதனை மண்ட லத்தில் அசுன்றி டத்தின மெங்களின்
முந்து தேளின் மருந்த லாதுவே நெங்கு மில்லை முடிந்ததே.

கனவான்களே! உலகத்தில் மனிதர்க்குத் துன்பஞ் செய்யும் பல
விஷ ஜெந்துக்கள் தோன்றியிருந்தாலும் பாம்பு முதலிய மற்ற ஜெந்துக்க
ளெல்லாம், செடிகளிலும், புதர்களிலும், மரங்களிலும் மனிதசஞ்சார
மில்லாத பற்பல விடங்களில் வாசஞ்செய்து அதன்மாதாக ஏதோ ஒரு
சமயத்தில் அகப்பட்ட மனிதரைத் தீண்டி வேதனையைச் செய்கின்றன.
அவ்வேதனையும் தக்க மணி மந்திர ஒளவுதங்கனால் எனிடில் தீர்த்த விடு
கிறது. பாம்புகடித்துப் பிணம்போலான மனிதரும் சில மாந்திரீகக்
களாலும் வைத்தியர்களாலும் உயிர்பிழைத்து எழுந்து விடுகின்றார்கள்.

தேனோ, எல்லாவற்றினும் மிகக் கொடிய விஷ ஜெந்துவாயிருந்தும்
மற்றவைகளைப் போல் மனிதசஞ்சார மில்லாத விடத்தில் வாசஞ் செய்
யாமல் மனிதர் வாசஞ்செய்யும் வீட்டின் கூரையிலும், ஓட்டிலும், சந்து
பொந்துகளிலும், புஸ்தகங்களுக் கிடையிலும், இன்னும் மனிதர்க் குப
யோகமான வஸ்துக்கள் இருக்கு மிடங்களிலும் வாசஞ்செய்து, இன்ன
கேமென்னும் சிவதியின்றி மனிதர் சாப்பிடும்போதும், வேலைசெய்யும்
போதும், படுத்திருக்கும்போதும், குத்தியிருக்கும்போதும், சாமான்களை
எடுக்கும்போதும் கொடுக்கென்று கொட்டிவிடுகிறது. இதனுண்டாகும்
வேதனைக்கோ அளவில்லை. இத்தேன் பொட்டென்று கொட்டிய வுடனே
எப்போரப்பட்ட வீரர்களும் பலதேயத்தவரை வெற்றிபெற்ற மன்னரும்
தங்களுடைய வீரத்தை யெல்லாம் இதனிடம் காட்டிக்கொள்ள முடியா
மல் மிகுந்த வேதனைப்பட்டு உரோமங்கள் சிலிர்த்த வாயில் றுரைதன்
ளிப் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு "ஐயையோ! அப்பா! அம்மம்மா! உன்
உல்லி அட்டா! ஆஹா! என்னவேதனை! என்ன கடுப்பு! பொறுக்க முடிய
வில்லையே! இதற்கொரு மருந்துகிடையாதா? ஐயோசாமி! உயிர்போகி

2

றதே" என்று கண்ணீர்வடித்துப் பலவாறு புலம்பிக் கையிலுலே மார்பில்
குத்திக்கொண்டு சிலத்தில் வீழ்ந்து புரண்டிருண்டு தலைவிரிகோலமாய்ப்
புலம்புவார்கள். இந்த வேதனைக்கு வைத்தியம் செய்வதென்றாலோ எவரா
லும் ஏதனாலும் சாத்தியப்படுவதில்லை. தேன்கொட்டப் பட்டவர்கள் மறு
தினம் கொட்டிய நேரம் வரும்வரையில் அன்ன ஆகாரமின்றி இவ்வித
வேதனைகளுடனே புலம்பிக்கொண்டிருப்பார்கள். இதற்குள் அக்கஷ்ட
த்தை அனுபவிப்பவர்களுக்கு உயிர் போய்விட்டாலும் பாதக மில்லை
யென்று தோன்றும். சிலர் இவ் விஷக் கொடுமையால் இறந்தும் போவா
ர்கள். விரியன் பாம்பின் முதுகிலிருந் தண்டாகும் ஒரு வகைத்தேனும்,
பலதேன்களின் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்திருக்கும் உச்சிலிங்கத்
தேனும் கொட்டினால் மனிதர் பிழைப்பதேயில்லை. உச்சிலிங்கத் தேன்
கொட்டினால் கல்லும் பொடிப்பொடியாக உதிருமென்று விஷவைத்திய
சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

இத்தகைய தேன் விஷத்திற்கு வைத்தியமில்லை யென்பது உலகபிர
சித்த மாயினும் எங்களிடமிருக்கும் 'சர்வதேள் விஷசஞ்சீவினி' யானது
இவ் விஷத்தையும் வேதனையையும் உடனே தீர்த்துவிடும். இதில் ஒரு
அரிசியெடை யெடுத்துக் கொட்டினவிடத்தில் வைத்த மாத்திரத்தில்
வலியெல்லாம் மாயமாய்ப்பறந்து போய்விடும். அவ்விடம் சில்லென்று
குளிர்த்துவிடும். அழுதவர்களிரிப்பார்; அவதிப்பட்டவர் சுகமுறுவார். இது
தேன் விஷத்தைத் தீர்ப்பதன்றி மற்ற எல்லாவகை விஷயங்களையும் எளி
தில் தீர்த்துவிடும். இத்தகைய சமயசஞ்சீவி உலகில் கிடைப்பதரிதாரும்.
இது மிகவும் ஆச்சரியமுள்ள மருந்தாயினும் இதன் விலை மிகவும் சகா
யமே. பரோபகாரத்தைக் கருதியே விலைகுறைக்கப்பட்டிருக்கிறது;
இது நானது வரையில் உலகமெங்கும் பரவி 'ஆச்சரிய குணமுடையது'
என்று பலராலும் கொண்டாடப் பட்டுப் பிரசித்தியடைந்து வருகின்றது.
இதற்கு நான் ஒன்றுக்கு ஊற்றுக் கணக்கான ஆர்டர்கள் வந்துகொண்
டிருக்கின்றன. இப்போது வேனிற்காலமாகலால் தேன்கள் வெளியேறி
மனிதர்க்கு அதிக உபத்திரவத்தைச் செய்து கொண்டுவரும். ஆதலால்
ஒவ்வொருவரும் அவசியமாக இக்காலத்தில் இச் சஞ்சீவியை வரவழைத்
துக் குடும்ப ஒளவுதமரக வைத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இதன் விலை பாக்கெட் 1-க்கு ரூபாய் 0-8-0 தபாற்கூலி 0-4-0;

டஜன் 1-க்கு ரூபாய் 5-0-0.

ஏக காலத்தில் 2 பாக்கெட் வாங்கினால் தபாற்கூலி இலாம்.

உண்ணும் உணவிற்கு ஜீரணதாரமாயுள்ளது எது?

முதல்தரமான—A Quality

பெருங்காயம்.

அகேசர் உணவை, இனிமையும்பெற்றி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் நல்ல
பெருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்க்
த்தை தயாரித்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்ய
வேண்டுமென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது
மேலான பெருங்காயம் விற்பனைக்குச் சித்தப்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம்.
இந்தப் பெருங்காயம் உயர்த்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதா
யும், விலை சரமாயும் கம்மிடத்தில் கிடைக்கும்.

வேண்டுவோர்கள் தெரிவித்து வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராத்தல் அல்லது 1-பவுன் 2-0-0. } தபாற்கூலி

1-இராத்தல் 1-1-0. } வேறு.

தலைச்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

ஓரூம்! 100-ஓரூம் காலண்டரும், கேட்கல்கும் ஓரூம்

வெளியாகிவிட்டது!

வெளியாகிவிட்டது!!

வால்மீகி மஹரிஷி அருளிச்செய்த

ஆநந்தராமாயணம்

இது விலையுயர்ந்த கிணேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு சூர்ட் பேப் பரில் அச்சிட்ட 13 உயர்ந்த ஆப்டோன் படங்களுடன் பொன்னெழுத் திடப்பட்டு உயர்ந்த கலிக்கா கட்டடஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது. ரூ. 6-0-0

இதுவும் ஸ்ரீ வால்மீகி மஹரிஷியால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட கதைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று வெளியிட்டிருக்கின்றன. இதில் ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணத்தில் இல்லாத அநேக விஷயங்கள் அடங்கியுள் ளன. ஸ்ரீராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்களுடைய ஜனனமும் வளர்ப்பும், தோதேவியினுடைய ஜனனமும், அந்தத் தேவிக்குப் பல பெயர் வந்ததற் குச் காரணமும் விளக்கியிருக்கின்றது. ஆந்தத் ராமாயணம் என்ற இதன் பெயர்க்கேற்றபடி படிப்போர்கள் மனத்திற்கு உற்சாகமும் ஆசைமும் உண்டாக்குமென்பதில் தடையில்லை. இதுவரையில் இந்நூல் தமிழில் வெளிவராதது. ஆகையால் நமது தமிழ் அபிமானிகள் ஒவ்வொருவரும் இந்நூல் வாங்கி வாசித்துப் பயன்பெறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம். இப் புத்தகம் ஒன்பது காண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவை:—

(1) ஸாகாண்டம், (2) யாத்ராகாண்டம், (3) யாககாண்டம், (4) விலாச காண்டம், (5) ஜன்மகாண்டம், (6) விவாககாண்டம், (7) ராஜ்யகாண்டம். (1, 2, பாகங்கள்) (8) மனோகாண்டம், (9) பூர்ணகாண்டம். ஆக ஒன்பது காண்டங்களுக்கு 109 சருக்கங்கள், 12252 கிரந்தத்தொகைகள் உள்ளது.

இராஜ்யகாண்டம் 3-வது சருக்கத்தில் ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்திற்குமுள்ள ஒற்றமை வேற்றுமைகள் வெகு சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஷே காண்டம் 20-வது சருக்கத்தில், இராமபிரான், “இந்த அவதாரமே எல்லாவற்றிலும் மேலானது! உபாசிக்கின்றவர்க்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பது! இந்த அவதாரத்தை ஜனங்கள் யாவரும், பஜனைசெய்து ஷேமமடையலாம். இதில் யார் பத்திவைத்துப் படிக்கிறார் கனோ அவர்களிடத்தில் எனக்கு அதிகப் பிரியமுண்டு” என்று உறியரு னியதாகவிருக்கிறது. இலட்சுமணசகீர்த்தி, சாசேதுபந்தனம், ஸ்ரீராமரகைஷ யின் மகிமை, துக்லவர்களின் பராக்ரமம், பாபங்களின் பிராயச்சீத்தம், ஸ்ரீராமநாம மகிமை, ஸ்ரீராமநாமத்தை ஜபிக்கு முறைமை இவைபோல் வன இதில் விவரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன; அன்றியும் சீதாதேவி யின் பாதிவீருந்திய ஸ்ரீராமமகிமையும், பிரானின் ஏகபத்தினி வீரதமகி மையும் வெகுன்றாய் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நூல் ஸம்ஸ்கிரு தத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டதால், ஸ்ரீராமபிரானுடைய துதி, கவ சம், தோதேவியின் துதி, கவசம், ஸ்ரீராமாஷ்டோத்தரம், மகாலக்ஷ்ண ஸ்தோதரம் முதலியவைகளெல்லாம் கிரந்த பாஷையில் போடப்பெற்ற அதற்குச் சரியான தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் இதில் வெளியிடப்பட் டிருக்கின்றன. இந்த ராமாயண பாராயணஞ் செய்கிறவர்கள் இதிலிருக் கும் துதிப்பாடிப் பகவானைத் துதிக்கவும்; அர்ச்சனைகளைக்கூறிக் பக வானை அர்ச்சிக்கலாம். ஸ்தோத்திரஞ் செய்வதற்கும் பூசிப்பதற்கும் ஏற்ற பல விஷயங்கள் இதில் அடங்கி யிருக்கின்றன. (மாதாநீதி ரூ. 1-0-0)

ஸ்ரீ சாது இரத்தினசுந்தரு புத்தககாலு,

கெம். 4/84, எயினியப் பாயக்கன்வீதி, P. T. (ஆ) சென்னை.

நோய்க் கிடங்கொடேல்

நீங்கள் ஏன் தலைவலிகளுக்கு, ஜலதோஷம், பாரிச வாயு, கில்வாயு முதலான பலவித நோய்களுக்கு உடன் பட்டு அவஸ்தைப்பட வேண்டும்? சூரியனைக்கண்ட பனி போல் நோய் இருக்கிற இடம் தெரியாமல் இலகுவில் சொஸ் தப்படுத்துவது நிகரற்றதான்

Amrutanjan

அமிருதாஞ்சன்

ஸ்ரீஸ்ரீநோய்களுக்கு விரித்தேளவுதம்

அமிருதாஞ்சனம் அபூர்வ மான மூலிகைகளிலிருந்து செ ய்யப்படுகிறது. தோலைப்பற் றிய சொறி சிரங்குகளுக்கும், வெட்டுக்காயம், இறுமல் முத லிய உபத்திரவங்களுக்கும் கை கண்ட மருந்து.

விலை அரை 10

படைத் தைலம்.

இது எல்லாவிதமான படைகளையும் போக்கும். விலை டப்பி 1-க்கு அரை 6.

மோஹினி தைலம்.

ஸ்த்ரீ புருஷர் உபயோகிப்பதற்கு பிரசித்தமானது. 5 துலாம் எண்ணெய் சேர 1-க்கு அரை 12.

தந்த சூரணம்.

பல்தலக்க இது நல்ல தான். பல் வியாதி, ஈறு வலி முதலிய நோய்கள் நீங்கும். விலை டப்பி ஒன்றுக்கு அரை 2.

எல்லா கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

அமிருதாஞ்சன் டிப்போ,

நெ. 6, தம்புசெட்டி தெரு, சென்னை.

இந்த லேவிய செந்தூரத்தால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன

தற்காலத்தில் பால்ம இச்சைமாவும், இரத்தப் பெருக்காவும் உண்டான 20 வகை மேகரோக்ச்சம், குளிரோக்சம், குளம்பரோக்சம், பித்தரோக்சம், கைகால்முட்டி, ஒலிவாய்வு, பித்தரோக்சம், செஞ்செருண்டை எரிச்சல், வயிற்று உப்பிசம், அலீரோக்சம், மெயில்லாமை, தாதுநீளம், தேகஉணர்ச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், சித்திரையில்லாமை, தலைதொற்றல், நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்தியோக்சம் முதலியவைகளை ஆச்சரிமம் மட்டுத்தக்கவிதமாக நீக்கியிடும். மயக்கமான மேக சம்பந்தமான வியாதிகளைப் பந்தே வேகையில் முழுதும் குணமாக்கி சந்தரம்புகளுக்கு முறக் கேற்றி அபரிமிதமான சந்தவீர்த்தியைப் பெருக்கி சந்தியைத் தருவதில் இதற்கு மிகுதின லேவியெடுகும் வேறொன்றில்லை என்ற நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி தேகதடிப்பு, கைக் கண்ணெழுத்திருத்தல் முதலிய வியாதியைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாதுமையால் போக்குவதில் இந்த லேவிய செந்தூரமே முதன்மை யானதென்பதை எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். சிந்த, இந்த லேவிய செந்தூரமானது மேற்கண்டவியாதிகளைக் கண்டிப்பால் நிவர்த்திக்குமா என்றும் சந்தேகமுடையோர் மிகுந்ததமாக முதலில் 48-காண்குத வாக்மி யுண்ண இதன் அபார குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கன் இம்மகத்தகம் பொருத்திய லேவிய செந்தூரத்தை எவ்வளவு நெற்பித்துச் கூறியபோதிலும் தரும், மேலும் இதை சோய் உண்ணவோதான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அகவியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். சோய் உண்ணவர்களைவிட சோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-கான் லேவிய செந்தூரத்தை யாதும் மத்தியமின்றி சாப்பிட எல்ல மலம் ஏற்படும். இது தவறது. தருவித்த எண்ணிக்கையாக சாப்பிட்டு 10-காண்குத குணம் தரவிகில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் வாங்கிய மணம் காப்பச் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய சோய் உடையோர் 48-கான் சாப்பிடுவார்களே யானால் முழுதும் குணமாகியிடும். அப்படி குணம் தரவிகில் யாங்கன் உத்திரவாதிகளாகும். அதாவது, யாங்கன் இவ்வளவு அருமையான லேவிய செந்தூரத்தை எவ்வளவோ நெற்பித்துடன் கட்டப்பட்டிருக்கிற மரோக்சாசார்த்தமாக இதை வெளியிட்டோம். இவ்வருமைவாய்ந்த லேவிய செந்தூரத்திற்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல் பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக் கணக்கான யோக்கியதா மத்திரங்கன் பெற்றிருக்கிறோம். எமது லேவிய செந்தூரமானது யாம் சொன்ன வகையில் குணத்தைக் கொடுக்கிறது என்றதைப் பற்றி ஜவாந்தராவியா மிகுக்க சாத்தவ்கொண்டிருக்கிறோம், இது உண்மை. ஒரோதாம் தருவித்த மாகும்; எமது உண்மை கண்டுபிடிக்கப்படும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தாப்பிராசத்தினாலாவது, அநிக மனச்சகலவியினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோவிலாவது, மந்தெந்தக் காரணத்தினாலாவதும் மலமிகுந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48 லேவிய செந்தூரத்தை புரிந்தாரானாலும் தேகரோக்சியம், வயிற்று, அருகு முதலியவைகளைக்கொடுத்த அவர்களைச் சந்தேகிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையிலில்லை. வெளியூர் காவாக்கன் இந்த லேவியத்தில் முழு கம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதாம் மிகுந்தபார்க்கானால், அவர்கள் அகவியம் ஆகத்தமடைவார்கள்.

இந்த லேவிய செந்தூரத்திற்குப் மத்தியமெடுக்காதது. எந்தப் பண்டமும் நீக்குவதில்லை மருந்துசாப்பிடும்வகையில் வயிற்றிற்கு தரோக்சம் கொள்காமல் சாப்பிடவேண்டியது. எனென்றால் மெ அநிகமாய்க்கும் மக்கள் மகது

மாம் தேகத்தை தனிச்சகலவிய விதமாக தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிட்டு வாக்மி யுண்ணது. புரிக்கும்போதெல்லாம் மகாராஜிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தவிர, மால், மால் முதலியவைகள், எருமைப்பால், மகம்பால் ஆட்டும் மால் எதாவதிகுந்தாவும் சந்தேகமின்றி சாப்பிட்டு வாக்மி.

இவ்வருமைவாய்ந்த லேவிய செந்தூரத்தை மட்டும் ஒருவர் தருவித்த எண்ணிக்கையாக 48-கான் சாப்பிடுவாரோ யானால் அது தேகத்தில் வறண்டது, மேகமெல்லாம் குரியவாக் கண்ட மனிதரால் நீக்கி தேகமானது வறுத்த புதிய சந்தம் மாலி தன் காவாக்கன் மலிந்தம் இவ்விதமாக முற்றிலும் அக்கனிப்போடு ஆஜாவாதுவாக விக்மிவாக். இதைப் புருவன் பெண்டாதி இருவரும் கைகாலத்தில் ஒற்றையையால் சாப்பிட்டு கந்தர் கனையானால் உதிக்கும் மக்கள் யாறொரு கோடியில்லாதபடி. சோம்பல், தேஜசாய்த் தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதைப் பற்றி இன்னும் எழுத முடியாது. இந்தியா, மர்மா, விலோன் ஆவிய உள் காடுகளுக்கு 24-கான் சாப்பிடக்கூடிய லேவியமும் செந்தூரமும் விலு ரூபா 1-12-0. மோட்டேஜ் அரு 6. ஒரே தடவை 48-கான் மருந்து வாங்குவோர்க்கு மோட்டேஜ் உட்பட ரூபா 4.

பிளும், விக்மிவாக், மோட்டேஜ் முதலிய அயல் காடுகளுக்கு 24-கான் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலு ரூபா 1-12-0 தபார்க்கு ரூபா 1-4-0 48-கான் மருந்து வாங்குவோர்க்கு மோட்டேஜ் உட்பட 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிளும், மலாக்கா முதலிய வேளிசாகேகளுக்கு வி. பி. ஆர் டர் இதுக்காவும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது. விலாசம்:—லேவியம் டி-போ, தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மனோம்மியமுள்ள மணிக்கட்டில் கட்டும்
ரிஸ்ஸெட் கெடியாரங்கள்.

பலமாதிரியான எட்டுமுனை விசித்தர பட்டை ஷேப், ரிக்கல் கன் தீர்த்த பொ கேஸ், வென் ன்கிலிட்டு ரிஸ்ஸே பீங்கான் லெட் கெடியா டயல் பக்கத் தங்கள் பக்கத் தில் கீல்வனை தில் கீல் வளைய யமுன்னது.

முன்னது, பொ ன்கிலிட்டு கேஸ் உன்னதம் சிலண்டர் மனபணப்பான பொன் கிலிட்டு டைல் கொ. 5 இதன் விலு ரூபா 8. கொ. 6 ஷே மாதிரி 4 முனை ஷேப் உன்னதம் சரியான காலத்தைக் கொ. 7 இதன் விலு ரூபா 9 8 0 கொ. 8 இதன் விலு ரூபா 8 8 0 கொ. 4 இதன் விலு ரூபா 8. கொ. 8 கோல்ட்கோல்ட்கேஸ் 13 8 0

பெஸ்ட் லீவர் கெடியாரம்.

இந்த மாகெட் கெடியாரங்கள் எடுத்த அளவுன்னது. மார்வைக்கு கச்சிதமாகுன்னது, லீவர் மூலமெண்டு வெள்ளியைப் போன்ற கேஸ், பின்புறம் சித்திரையேலைசெய்தது. கெரு காளைக்கு உழைக்கக்கூடியது சரியான காலம் காட்டக்கூடும். இதன் விலு ரூபா 4-8-0.

விலாசம்:—கபீரியர் வாட்டை கம்பெனி, தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

சோடா வாட்டர் வடிவம்.

வசித்த கோலிங்கர்கள்க்கும் ஜீனாசத்தி பிஷாபர்களுக்கும் இது கல்வது. ஒரு ஆழாக்கு ஜலத்தில் 8-சிட்டகை சோடாவாட்டர் வடிவம் ரோட்டால் பொசுபொசுபென்று பொங்கும். உடனே சாப்பிடவும் ஏற்படும். உடனே வசித்தகோலிங்கம் சிதத்தும். புட்டி 1-க்கு அளவு 6.

யுகலிப்டஸ் ஆயில்

(சுத்தமான நிலையிற் கைலம்.)

கைத்திபத்தில் தேர்ந்த ஒரு அறுபேசை கைத்தியால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்தியெடு, பிளேக் விபாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜுத்தத்துக்களின் கடி, கத்தி கைசையு வெட்டி காயங்கள், காய்ப்பு களுக்குகள், நீப் புண்கள், வெள்ளீர்ப்பட்டி வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புனாரோன கொண்கள், இன்புளூ வென்சை, மலேரியா, சகலவித காய்கள், இருமல், கக்குவா இருமல், காய்வு, பிடிப்பு, குடைச்சல், காய்வினால் உண்டாகும் கொடிமான வல்கை, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் கரிச்சல், கண் கட்டி முதலிய கோய்களுக்குக் கைகண்ட ஓவடிதம்.

1 அவுன்ஸ்-புட்டி 1-க்கு அளவு 4
1 " 1-டஜன் (12) கு. 2 8 0

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தந்தலத்தில் வலிதமகச் செய்த விதெப்பட்டு கருகுத கப்புசன் மயிலாச் செம் மட்டையாகவும் மகைமயிரமாகவும் சாம்பல் கண்ணமாகவும் ஆக்கி விரைப்படுத்தி விடுகின்றன. கைத கைலமோ கைத்த மயிக்குக் குப் பூசிய 8-மியிலுத்திற்குள்ளாக கைப்பா தற்கு முன் இருந்த கருமை சிதத்தையும் மனவப்பையும் உண்டெண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விரைகுணங்கள் இதில் கிடை யாது. இதைப் பூசிய பிறகு முகைச்சனமும் கசைகு முண்டாகிறபடியால் கயோதிகரும் காலிபகைப்போல் தோற்றப்படுகார்கள். இது உண்மை. இதைப்போன்ற கைலம் வேறெங்கும் கிடை யாது. வேறு எந்த விதமான கெட்ட குணங்களும் இதில் இல்லை. இந்த அருமைமான கைலத் திற்கு கிடைத்திருக்கும் கனகான்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டை கண்க்கிட முடியாது. இதை உபயோகிக்கும் விதம் வாச்சலோடு கைத்த கருக் கு. 1.

கந்தல் வளரும் துளிகள்.

இதை கல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்கா யெண்ணெயின்கலந்தபிரதிநிலம்மயிக்குக்குப் பூசுகதால் உத்தமமான ஆலம்விருதுபோல் உண்மைவாய் வளரும். மேல் சோதா, கண்ணீர் உண்டாகாது, மயிர் உதிராது, கழுக்கை யான இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும்.

புட்டி 1-க்கு அளவு 12.

விசைம்-தனகைப்பி கம்பெனி, தயார்ப்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

கண்ணோம் மருத்து.

கண் கோம், கண்ணுத்தல், கசல், கீர் கடிதல், கம் கல், அத்தியாஸ், பிளாசட்டல், கைத கைத்திருத்தல், கண் கெப்பு, கரிச்சல், கண் இமை பருகம் இவைகளில் கலி, கண் புண்கள் இவைகளைக் குணப்படுத்தும் கானுக்கர்களுக்கும் ஆழ்ந்த வாக்கையோடு வேலை செய்வார்களுக்கும் கெடு சிறந்த ஓவடிதம். இதை உபயோகித்தால் கண்ணுடி ரோட வேன் கும்பிம்மை. புட்டி 1-க்கு அளவு 8.

கர்ண பித் து.

காதில் சிழ் கடிதல், காத குத்தல், காத கோ திருத்தல், காதில் கைமச்சல் முதலிய விபாதிசுளு க்கு இந்த மருத்தை 2-துளி காலி மாலைகளில் விட்டுகாசாதினும் கோய்களெல்லாம் சீக்கிவிடும். புட்டி 1-க்கு அளவு 4.

வி. பி. தார்ப்புலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்.

சரித்தின் இக்கான இடக்கானமே துடைபின் இடு க்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சித்தி சித் தாகப் பட்டிந்த இரவில் ஓயாத கைமச்சல் தத்து சித் திரைவாய் பங்கப்படுத்தி சரித்தாக்கு அதிக கடிதத் தை உண்டு எண்ணும் மடைகள் ஓரே தடகையில் இந்த சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் கைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் குரியகைக் கண்ட மனிதரால் சீக்கும். புட்டி 1-க்கு அளவு 4.

ஓட்டோலீலா.

எப்போதும் சீக்காத மனோல்லாசத்தை உண்டாக்குவதில் இந்த வாச னைத் திரையம் மிகவும் சிறந்தது. எல்லோருடைய மனதை பிரமிக்கச் செய்து குணத்தத்தையும் இன்பத்தையும் தந்து இதற்கு சிகான கைத்த மனமுடைய சென்ட் வேடுகென்றமில்லென்று ஒங்கொரு வரும் எண்ணும்படிச் செய்யவல்லது. இதில் ஆல்கழறால் சாராயம் முதலியவைகளின் சம்பந்தமே கிடை யாது. இந்த சீக் காத வாசனையை உங்களுடைய கைகுட்டையிலாவது சொக் காய்களின் புறங்கலிலாவது சிலதகைகள் தடவிக்கொண்டால் சிறந்த பல புஷ்ட ஜாதிகளின் வாசனை கமழும். ஓர் கத்தவனத் தின் மத்தியில் சீக்கை இருந்தால், அங்கு சிந்தும் உண்டாகும் கைத்த மனத்தை எவ்வாறு அனுபவித்தச் சசிப்பீர்கோ அநிலினும் மதினமடங்கு கைத்தை இந்த அத்தர்கனால் மதி ழீக்கென்றது தின்னம். கிரயம் புட்டி 1-க்கு அளவு 10.

ஷெ. மெசிய புட்டி 1-க்கு குரா 1

மயிர் போக்கும் குரணம்.

இதில் கொஞ்ச மெடுத்தத் தண்ணீரில் குறைத்த உரோமமுள்ள விடத்தில் பூசி ஐந்து மியிலுத்திற்குப் பிறகு ஒரு கதோரி கார்டுலாவது, ஓலை கறக்கெலாவது கழித்தால் மேற்படி மருத்து தடவிய விடத்திலுள்ள உரோமங்கள் முழுதும் இலகுவாய் சீக்கி மழமழப்பாவிவிடும், வேக்காடு கரிச்சல் முதலாகிய உபத்திரவங்கள் உண்டாகாது. புட்டி 1-க்கு அளவு 8

விசைம்-தனகைப்பி கம்பெனி, தயார்ப்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவி தைலம்.

இத்தைலம் முழுதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரோஷுடமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாக தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒத்தைத் தலைவலி, மண்டையடி, மண்டை குத்தல், கண் வரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் சிரோஷங்கள், சரீரதாபம், மூளைக்கொதிப்பு முதலியவைகளை ஆச்சரியப் படும விதமாய் கண்டிக்கும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்துகளும் ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமயிர் கருத்தவிலும் மூளையைக் குளிர்ப்பண்ணி அழிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத் தையும் உண்டுபண்ணுவதில் சிகரந்தது. சரீரம் சந்தா முதலிய ஆங்கில வாகனங்கள் ஒன்றும் செலாமல் சுத்தமான இவை மெழுகு புன்முதலிய இத்தையகாசினையினால் பரிமளிப்பது, தினம் தினமும் நடவிலாரி வருவதினும் மயிர் கருப்புப்பட்டபோல் பளபளப்பாகவருத்த ஆலம்விழுதபோல் நீண்டு உருகுதோடு உண்ணத்தைதணித்த அபாரமான ரூபக சக்தியை உண்டுபண்ணி முகவகைத்தை உண்டாக்கும். அதிக கஷ்டப்பட்டிருக்கிற செய்வார்களும் கெளுதாம் அழி கட்டத்தார்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உண்ணக்கூட உண்ணாமல்செய்தேய்துத் கொண்டால் கஷ்டங்கள் எல்லாம் நீங்கி காணியில் எழுந்திருக்கும்போது திரோசம் கெடு ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பைம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்திரோசம்.

இத்தைலத்தின் மனோஹரமுடைய பரிமளம் சொல்லமுடியாத தலையில் தடவி சீலிக்கொண்டால் அக்கம் பக்கம் வீடுகளுக்கும் இதின் வாசனை வீசும். கூந்தலை நீளமாக வளரச்செய்யும். மூளையின் கொதிப்பைத் தணியச்செய்யும். கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும். சிரசிலுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர்த்திசெய்யும். கண்ணில் நீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக நமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றாழை நாற்றம், மனோ வியாகூலம் ரூபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்து தேக ஆரோக்கியத்தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். முகதேஜஸ் உண்டாகும். உயர்ந்ததைலம், சிலர்கோரியபடி அனேக திவ்விய வனமுலைகளால் சாஸ்திரப்படி தயார்செய்து ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு டின் தைலம் வாங்கிப் பார்த்தால் அருமை பெருமை விளங்கும்.

அநேக நற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்ட்) “சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும் பரிமளத் தைலம்

ஆழாக்கு எண்ணெய் அடங்கிய

டின 1-க்கு அணை 12

ஜி. கியூர் வெள்வரி என்னும் கள்ள நோயை 3 தினத்தில் குணப்படுத்தும் மருந்து.

பல மாதரிடத்தும், வேலையரிடத்தும், பிணியாளரோடும் சம்பந்தம் படுவதினாலும் ஓயாத செறின்ப வனுபோகத்தாலும் மூலத்தில் அச்சினிகொண்டு தாது கொட்டு பிரமிங்கள், சிரோஷம், சதை யடைப்பு, வெள்ளை, வெட்டை, கிரந்தி, குண, அணையாப்பு, பவுத் திர முதலியவைகள் உண்டாகின்றன. அவைகளில் முக்கியமாகிய சந்தப் பிரமியம், சிரோஷம், சிரோஷம் வெரிஷ், வெள்ளை, வெட்டை இவைகளுக்கு இதவே மிகவும் அனுபோகமான மருந்து என்பது உண்மை. பேதி முதலிய கொட்ட குணங்கள் இவையாது. பத்திய மில்லா. உபயோகிக்கும் விதம் மருந்துடன் வரும் புட்டி 1-க்கு ரூபா 1

பிளாக் பர்ட் பெளண்டன் பேனா.

விண் 4-0-0

கெய்ரெற்ற ஸ்கான் ரென செய்யும் மேபிடான் கம்பெனியாரால் செய்யப்பட்ட கம்பிகையுள்ள உயர்ந்த மாதிரி பிளாக் பர்ட் ரென.

கிரெய்-தன் எட்கி கம்பெனி, தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலைநோய், பாரிசவாய்வு, சுளுக்கு, புண்கள், காயங்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள், இருமல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின விஷம் இவைகளுக்குத் தேவதாப்பிரசாதம். நோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியை நன்றாய் இரண்டு மூன்று சிமிஷம் தேய்த்தால் பாதைகள் மாயமாய் ஒடிவிடும். இளங் குழந்தைகளுக்குக் காணும் சைத்திய நோய்களுக்கு உபயோகிக்க லாம். ஆயிரக் கணக்காகச் செலவழிந்துகொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரதி பிர யானிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி இருந்தே தீரவேண்டும்.

இதன்விலு புட்டி 1-க்கு அணை 8. டஜன் 1-க்கு ரூபா 5.

விஸாசம்:-தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்

ஆங்கிலம் தெரியாத அன்பர்களே!

எந்தும் ஆங்கிலம் பாவிய இங்கிலாந்தில் இங்கிலிஷ் தெரியாமல்
இருக்கலாமா? அதை இப்போழுதே கற்றுக்கொள்ளுங்கள்,
எப்போதும் சுதம் பெறுவீர்கள். உங்களுக்கு எளிதில்
இங்கிலிஷைப் போதிப்பதற்கு அந்நிலைப்பதால்,

ஆனந்த ஆங்கில பாஷா போதினி

வேளியாய்விட்டது!

வேளியாய்விட்டது!!

640-பக்கமுள்ள அழகிய முழுகாலிகோ பைண்டுள்ளது
பாரதக் கதைகளும் துரோபதை சுயம்வர ஆப்டோன் படமும் உள்ளது
எமது லேடி டிரேட்மார்க்கைப் பார்த்து வாங்கவும்.

இதற்குமுன் பல ஆங்கில போதினிகள் வேளியல்திருப்பினும்

அவை இதற்கு இணையாகா. விலை ரூபா 2-நான்

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-4-26 வரை ரூ. 1-8-0.

இந்நூல், ஆங்கில
பாஷையைத் தமிழ்
மக்களுக்குத் தமிழ்
இலேயே இலகுவா
கப் போதிக்கும் அரிய
போதனை முறைகள்
அடங்கியது. ஆங்கி
லம் பயிலும் முறை
கள் இதில் அந்நி
புதமாக அமைக்கப்
பட்டிருக்கின்றன;
இங்கிலிஷ் வார்த்தை
களைத் தமிழிலும் இங்
கிலிஷிலும் அமைத்து
ஆங்கில உச்சரிப்புக்
கள் சரியாய் வரும்படி
தமிழ் எழுத்துக்களுக்
குக்குறிகள் இடப்பட்டு
பட்டிருக்கின்றன. அத

னால் தமிழ் எழுத்துக்
களில் அமைந்த இங்கி
லிஷ் வார்த்தைகளை
சுத்ததோஷ மின்றிச்
சரியாக உச்சரிக்க
லாம். இந்த அரிய
முறை வேறெந்தப்
புத்தகத்திலும் அமை
யவில்லை இதன் உதவி
கொண்டு, ஓர் உபா
த்தியாயரைத் தேடி
அலையாமலும், மிக்க
பணச் செலவின்றி
யும், நெடுந்தூரங்களி
லுள்ள பள்ளிக்கூடங்
ளுக்குப் போகாம
லும் எவரும் தங்
கள் தங்கள் இருப்
பிடங்களில் இருந்த

படியே இங்கிலிஷ் பாஷையை எளிதில் கற்றுக்கொள்ளலாம். பள்ளிக்
கூடங்களிற் சேர்ந்து ஆயிரக்கணக்கான பணத்தைச் செலவிட்டுப் பத்து
வருடங்கள்வரை ஆங்கிலம் பயிலுவதால் எவ்வளவு இங்கிலிஷ் தேர்ச்சி
புண்டாருமோ அவ்வளவு ஆங்கிலஞானம் 40-நாட்களில், இதனால் உண்
டாய்விடும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், துறைமார்தளிடம் வேலை செய்
பும் பட்டர், மேட்டி, பாய், கூக், ஆயான், சங்காணிகள் முதலியவர்களுக்
கும் இங்கிலிஷ் தெரியாத மற்ற ஆண், பெண், சிறுவர், சிறியர் முதலிய
எல்லோருக்குமே இது இங்கிலிஷ் ஞானத்தை புண்டாக்கிச் சீரும் சிறப்
பும் தரும். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் அவசியம் வரவழைத்துக்
கொள்ளவேண்டும்.

எமது இதர புத்தகங்களும் பஞ்சாங்கமும் எல்லாவூர் புத்தக
வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்

“ஆனந்தபோதினி” ஆபீஸ்.

நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி வீதி, மதராஸ்.

Printed & Published by N. Munisawmi Mudaliar, at the
“Ananda Bodhini” Power Press,
15, Venkatesa Maistry Street, Sowcarpet, Madras.